

OMNIVM
BARCINONIS
ADAMANTVM
EPISCOPALIS
CORONA.

INTRODVCTIO.

NONDVM *Mysterium Crucis erat consummatum, non dum gratia Spiritus in corda Apostolorum infusa, S. Ioan. Chrysost. homil. 66. in Matth. cum ad oram Hispaniæ, quâ mirabilis Barcino (A) maria adorât, Christi prædicantis salutem Evangelica fama pervenit, veteris subito vrbs experrecta somnij, factis ardoribus flagrans, Procere tam sano vulnere iam faucios misit (B) ad Christum; Qui, omnis Hispaniæ nomine, corda, novo igne ardentia, supremum docuere Medicum; & ab ipso, discipulorum aliquem, suis urbibus petiere Præconem; vt securâ cum Illo melle, crescenti fide, diuina pullularent semina. Nobilibus indulget Christus Legatis, remotos laudat iam credentes Cives; quando Iacobum, Petrum, & Paulum (clariores fidei tubas) tantæ destinat vrbi. (C) Sed prior alijs Zæbedæa Navis, occiso omnium Magistro, Evangelicis onusta mercibus, Mediterraneo pelago, Barcinonensem (D) prius venit in portum; Et ipso anno trigesimo quinto, (E) secundo post Domini occasum, Barcinonenses, ipsius concives, ecclestes vo-*

cat ad thesauros, inferit cercis cordibus ignita verba, gemitant subito Evangelica grana, cum ex omnibus Hispaniæ gentibus, tantæ fidei, & prædicationis primitiæ gloriantur Barcinonenses. ^(P) Et quia præcipuum Christi in Cruce prædicabat triumphum, ipso duce Iacobo, erexit Barcino templum; & ad manifestandum Crucis credere mysterium, hodiernū Sanctæ Crucis posuere nomē; ^(Q) Ex quo colligant omnes, primā Hispaniæ Cathedralē fuisse Barcino nōciem; ^(H) quia quomodo esset Ecclesia vltima, quæ fide, & prædicatione fuit prima? Præconantis erat Apostoli sedes, hodiernū suo nomine devotissimū Templū, ^(I) vbi petra, quæ nunc Altare, exstitit tunc Iacobi Pulpitum. Attamē mundum novum (vt Alexander) postulans vincendum, interiorem ^(K) Iberiam iturus, ne amicam Urbem linqueret orphanam, sacris quærimonijs blanditus, Ætherium, qui nuper Hierosolymis venerat, clavum tantæ Civitatis gubernaturum, primum Episcopum elegit, ^(L) anno trigésimo septimo. ^(M)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Ioannes 1. Aragoniæ Rex, inter alias sui Regni vrbes vocat Barcinonē Viridarium, sic: *Est Barcino electum Viridarium inter campos vt videri potest in Archivio Cathedralis essant. 3. num 39. etiam Diago lib. 3. cap. ult. in fine.* Amœna à Rūfo Festo appellatur, ibi: *Et Barcinonum amœnas sedes ditium; nam pandit illie tuta portus brachia.* D. Ioannes Tamayo Salazar Granatensis tom. 6. 18. *No vembrijs lit.* D. Doctor Ioannes Antonius Garcia. Canonicus Pœnitentiarius Sedis Barcinon. in *vita Beati Odegarij in epistol. dedicatoria ad Civit. Barcinon.* per totam. Fr. Franc. Bivarius Toletanus in *vita Lucij Flaviij Dextri*, sic: *Barcino Hispaniarum vrbs illustris super Mediterranei maris oram Orientalem ipsi dominatura sedes habet, nō minus amœnitate, quam divitijs, & fortitudine florentes; & multo illustrior magni splendore civis redditur.* Tu interim ipsius lege sequētia. Etiā Barcino dicitur ab Andrea Bosch *titol de honors de Catalunya lib. 1. 4. & à sequentib. DD. Colonia Romana, Caput Provinciæ, electrix Imperij, conventus Iuridicus, Cancellaria Romana, Metropolis Regni Gothorū, & vltra Luc. Marin. Sicul. de rebus Hispan. lib. 3. & cū ipso Corbera. R. P. M. Fr. Augustinus Osorio in con. vi. Dei paræ Conceptionis in præmio. Rodericus Ximenez *historia Hispan. lib. 1. cap. 4. Botrel. de Reg. Goth. preslan. cap. 81. Marquilles, & Siculus ibid.* Franciscus Hogem, apud Bosch supracitatu, quos rātos si respicias vigil. Authores, celebrioris vrbs tibi promitto prodigia.*
- (B) Traditio Gerunden. in authentico processu, apud Gerundensem Curiam adhuc permanente, vbi Hierosolymam peregrinantes Equites vi-

debitis, si inspicitis, nominatos, Flavius Dexter Barcinonensis in *Chronic.* anno Christi 35. num. 2. & 3. & ibi Bivarius, asserit illos Gentiles, de quibus Ioannes cap. 12. dixit: *Ascenderunt, ut adorarent in die festo; hi ergo accesserunt ad Philippum, qui erat à Bethsaida Galilæ; & rogabant eum dicentes: Domine volumus Iesum videre, &c.* illos vocatitatis Auctor Hispanicos, sic: *Apostoli præclaram dispositionem gentis Hispaniæ ad fidem Christi suscipiendam cognoverunt, cognovitque habuerant ex illis gentibus qui venerant orationis causa ex Hispania, Philippumque rogaverunt, ut eorum adventum nuntiaret Christo.* Et ipsos fuisse ex Barcinonensibus, præter fidem in ipsis primam, probat supradicta Gerundensis etadiuio. Fr. Hieronym. Pardo Villaroel lib. 3. part. 2. cap. 9. num. 4. t. Puente lib. 2. cap. 6. §. 2. Liberratus Gerunden in *Chronic.* 2. part. anno 36. sic: *Rupertinus, Caprarius, Luparius, & alij viri Nobiles, qui ex Hispania Tarraconensi Hierosolyman profecti erant, in Hispaniam regrediuntur, & de pulchritudine eius, & virtutibus mirabilia narrant.* Clarius, & fecundius omnibus Fr. Ioannes Gaspar Roig & Ialpi Ordinis Minor. Hispan. Regis Chron. in hist. princip. rom. super cap. 7. Petri Tomich rom. 1. §. 22. Et ad quid Apostolus prius Barcinonem veniret, si eum prius Barcino non postularer. Dr. Andreas Bosch funeb. Oratio, Annivers. coram Deputatis habita, anno 1639. Traditio in Cachalau. apud omnes recepta, per sacros Concionatores extraneos in Ecclesia Cathedrali pluries divulgata.

(C) Doct. Andreas Bosch lib. 1. cap. 13. §. 1. Xammar de antiq. & reliq. Civit. Barcin. §. 5. num. 7. ibi: *Sanctissimi Petrus, Paulus, & Iacobus Apostoli in Hispaniam venerunt, tanquam tubæ Christianæ Religionis Evangelium Christi prædicantes, & Verbum Dei seminantes; prore omnes ipsos tres Apostolos venisse Hispaniâ scripsit Flavius Dexter ab anno Christi 1. usque ad annum 430. Et Stephanus Gil. Bruniquer probat eos primò Barcinonem advisse, ibique gentes ad Christi fidem convertisses quibus addidit lumē rationibus, idem Xammar §. 5. num. 72.*

(D) Stephanus Gil. Bruniquer Not. publ. Barcinon. in *Apolog. Civit. Barcin.* cap. 1. num. 28. Fr. Franciscus Diago Valencinus in *histor. Comit. Barcin.* lib. 1. cap. 6. adde citatos lit. C. & lit. E. Hieronym. Pojades lib. 4. cap. 5. in corp. Cathaloniam ingredi prius Iacobū, asserunt Authores varijs ergo si Barcino Cathaloniz est caput, quid mirū prius Barcinonē veniret, Fr. Franc. Bivarius eon. Fla. v. Dexter anno 37. com. 2. in fine, ibi: *Mors fuit à ss. Apostolis summo opere observatus cum ad aliquam Provinciā prædicationis gratia accedebant, ad eam vires quæ capita Regnorum erant, veniebant, sic enim citius, faciliusque vox Evangelij in omnium aures pervenire valebat.*

(E) Pineda in *Monarch. Eccles.* 2. part. lib. 10. cap. 21. §. 3. num. 33. Bosch lib. 1. cap. 13. §. 1. Xammar §. 5. num. 7. Fr. Franc. Bivar. com. 2. Fla. v. Dexter anno 36. num. 1. loquens cum verbis Iuliani, inquit: *Invenisse in Archivio Sancte Iustæ Toletanæ, quod iussus sit Iacobus venire ad Hispanias, hac de causa nimirum ob legationem Hispanorum in Apostolos, venerit autem duobus post mortem Salvatoris annis.*

(F) Maurus Fertet in *histor. Sancti Jacobi* lib. 1. cap. 12. n. 11. citatus à Xammar

§. 5. num. 9. ibi: *Barcinonem primitias Christiane Religionis appellat*, Pulchrè Doct. Ioan. Anton. Garcia Caralps Canonicus Penitenc. Sedis Barcin. in *vita Beati Oldegarij in epistol. ad Barcin.* quia primum dedit Apostolus fructum, vbi primū Evangelicūm cecidit semen, prius servidus ventens ad Barcinonem, primam Hispaniæ invenit fidem.

(G) Fr. Diago *hystor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 4. lib. 2. cap. 45. & lib. 3. cap. 16.* Dr. Ioan. Anton. Catalps in *vita B. Oldegarij in princip. Monachus Hau-*
bertus in popul. Ecclesi. anno 37. cum com. Fr. Gregor. Argaix, D. Ioan. de
Tamayo *tom. 6. 18. No vemb. lit. D. Almoynus Hist. Gallicus infra citan-*
duus, loquens de Ludovico Pio, cūm Barcinonem intravit

(H) Si prius Barcinonem venit, quid mirum prius suam Cathedralē ædi-
ficaret. Tamayo Salazar *tom. 6. 18. No vemb. lit. D. ibi: Ab ipso Apostolo Ia-*
cobo in eadem opulenta urbe. Cathedrali, & Apostolica Ecclesia erecta, idem
Ætherius Episcopus ordinatus est; à quo hæc sancta Cathedralis Ecclesia ori-
ginem accepit, &c. D. Ioan. Anton. Garcia Caralps qui *suprà.*

(I) Xammar de *antiq. & relig. Barcin. §. 5. num. 12, ibi: In loco quò Sanctus Ia-*
cobus concionabatur fuit edificata. Parochialis Ecclesia sub invocatione eiusdē
Patroni, ad cuius vnum latus in Altari maiori stat Sanctus Petrus, & ad alie-
rum Sanctus Paulus, tanquam socij ipsius sancti Iacobi, &c.

(K) Fr. Franc. Diago in *hystor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 6. D. Hieronym. lib. 10.*
sup. Isaiam cap. 34. Alius ad Indos, alius ad Hispanias, alius ad Illyricum, alius
ad Græciam pergeret, ut unusquisque in Evangelij sui, atque doctrinæ Pro-
vincia requiesceret. Citat varios ad hæc Authores Fr. Frac. Bivarius com. Flavj.
Dextr. anno Christi 36. com. 1. de adventu S. Iacobi.

(L) Ioannes Tamayo Salazar Hispanus Ilipensis *tom. 1. mense Ianuar. die 27.*
& mense April. die 4. Xammar de antiq. Barcin. §. 5. num. 3. & 4. Stephan.
Gil. Bruniquer supra citatus, Flavius Dexter in fragm. pag. 5. in Chron. anno
Christi 37. vers. Reslant. Idem anno Christi 298. Don Mauro Castell.
*in hystor. Sancti Iacobi Gallæciæ fol. 180. Bivarius in præmo *vita Flavj Dex-**
ter.

(M) Flavius Dexter locis *suprà* citatis, anno Christi 37. & ibi Bivarius *com.*
2. vers. Reslant. Xammar de antiq. Barcin. §. 5. num. 2. inf. quæ de Ætherio di-
cemus lit. K.

Ætherius I. Barcinon. Episcopus.

STE ex Græcis vrbibus originem traxit, (A) & cum
nemo Propheta in sua, fuit aliena patria, quia Hiero-
solymam adventans, tempore quò Petrus orationem
habuit ad Populum, die Pentecostes, de Christi Do-
mini mirabilibus, in cuius prædicatione conversus, coram

tantæ veritatis speculo, infidelitatis maculam lavavit lachrymis, sicque Christi factus affecla, Hierosolymis discessit, impellente persecutione, cuius exordium in morte Stephani vires accepit, anno trigelimo quarto, ^(B) & post, in Christi Domini Gregę obdurata Sabbathariorum cecitas cōtinuavit. Sicque cum alijs Cyprum accedens, proram vertens in Hispaniam, Herculeis appulit littoribus, & Barcinonensis iam Civis, prædicavit Christum, ^(C) & in pietatis, & bonorū operū exercitijs vitam transigens, sancti Iacobi Zæbedæi filij, cognovit adventū, ^(D) cui protinus adhæsit, ^(E) & à quo primus Barcinonensium Episcopus est creatus. In huius scimus Ministerio, omnia Pastoris mūnia, Doctōris officia, Patris onera, & Episcopi munera explevit. At, sic disponente Domino, Cherfonesum conveniens; ^(F) ut cum alijs Pontificibus, de celebrando Concilio satagentibus, interesset; ab Aloto ^(G) Neronis Iudice, prima persecutione comprehensus, cum socijs novem, bonis, & vita nudatus, clamydem martyrij ^(H) indutus, primum Barcinoni florem dedit pupureum; quarto Nonas Martij, ^(I) anno quadregelimo. ^(K)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Ad originem, vitam, & martyrium Ætherij, vide Tamayo Salazar to. 2. mense Martij die 4. Vbi Ætherius ex nominis coagmentatione originem Græcam trahit; Eum Hierosolymam, adventasse crediderim tempore, quo Petrus orationem habuit ad Populum, die Pentecostes, &c. Clariùs idem Ioan. Tamayo Salazar tom. 6. 18. Novembrij lit. D. Vnus fuit Ætherius origine Græcus à s. Petro Apostolorum Principe conversus, qui Regionem illam Hispaniæ Orientalem, quam nunc Cathalauniam dicimus, percurrere Barcinonem devenit.

(B) Fr. Franc. Diago histor. Comit. Barcinon. lib. 1. cap. 6. faciet Bosch infra citandus lit. D.

(C) Fr. Gregor. de Argaiz in Chron. Hauberti anno Christi 35. D. Ioan. Tamayo rom. 6. die 18. Novembrij lit. D. Inter ceteros vnus fuit Ætherius, qui Barcinonem devenit, Vbi Christi Domini nostri vitam, mortem, resurrectionem, & miracula predicans, initium fidei suscepit Civitas admirabilis.

(D) Quia Ipse anno trigelimo quarto, cum quingentis Equitibus Hispaniis ad Melliam missis, fugere ex Hierosolymis, & ad nostras rediere Provincias. Bosch tit. hon. Cath. lib. 1. cap. 13. §. 1. Flavius Dext. anno Christi 35.

(E) Ex eius factus fuit discipulus, ut omnes asserunt Authores de Ætherio tractantes, & præcipue Bivarius in præmio vitæ Flavij Dexter.

(F) Martyrolog. Rom. 4. Nonas Martij. Galestinus in suo Martyrolog. Græco, ubi die septima Martij. In *Græcia Sanctorum Martyrum Basilei, Ephim, Charitonis, Eugenij, Ætherij, & cæterorum, qui in Chersonese cruciati, sanguine profuso, illustre fidei Christianæ testimonium dederunt.* Flavij Dexter in Chron. anno Christi 60. Stephanus Gil. Bruniquer ubi sup. cap. 1. §. 28.

(G) Flav. Dext. in Chron. cum com. Fr. Biv. anno Christi 60. verbo *Alotum.*

(H) Fr. Franc. Bivar. in vita Flavij Dexter. in init. Salazar mense Martij die 4. verte oculos ad quos allegavimus lit. F. & G.

(I) Consule attentè lit. F. G. & H.

(K) Anno Quadragesimo, vel circiter Ætherius fuit occisus: ex Ioan. Anton. Caralps, & alijs varijs in locis dicentibus, quod anno quadragesimo quarto, quo Hierosolymis perijt: Iacobus, subierat is primus Barcinonis Præsul martyrium, & si eodem latèbi anno moritur (ut dicemus) Theodosius Secundus Præsul, necessariò cecidit prius, qui fuit eadem Sede prior. Non obstat Flav. dext. qui anno 60. dicit obiisse hunc Præsulem; quia subito respondet suus commentator Fr. Franc. Bivar. anno 94. nu. 6. *hic Non ad mortem referendum est, quasi hoc anno acciderit, &c.* Etiam quia Flav. Dext. Ætherium anno 37. fateretur fuisse electum; ergo quomodo poterit (tot persequutionum tempore) usque ad 60. vivere annum?

Theodosius II. Episcop. Barcinon.

L L I V S cinere renatus Phoenix successit Theodosius; cuius divinis manibus primum stitisse Baculum voluerunt aliqui; (A) sed antiquiori indagine, foeliciori labore, pro maiori Civitatis gloria, prisciorem Ætherium inveni Præsulem, Theodosium nostrum supponens secundum. (B) Tacent Catholauni Historici Theodosij originem, propriam illius esse patriam, dicere erubescabant; sed ego, exterò sociatus Authore, (C) exfodi fuisse Barcinonensem, tantum iam urbis habebatur fides, quod ipsius ovem eligeret Iacobus Pastorem. Zebedææ prædicationis fuit iste filius, (D) gigantea crevit tali lacte virtus, adfuit, cum solitaria Barcino, lupis delanitum, dessebat Pastorem, humidus in omnes, pro eligendo Præsule, vertens oculos, inter tot Christianitatis proventus, vidit divinis lucibus Theodosium, virum doctrina imbutum,

virtutibus præditum; & vitæ exemplis ornatum, Ille secundus, post Ætherij agonem, suscepit Sedem: Qui iam Catholici custodia Gregis, Baculum movens vt ensẽ, ad fugandos hostes, suæ intrepiditatis exemplo, omnium incitabat animos, hereticis sagittis se ponens murum: ad cuius scutum, & Gremium anhelans, quotidie percurrerebat Idolatra; sed Ille aquis salutaribus delibutus, congregationem contra inimicos fidei firmabat intrepidè militantem. Toletanæ Ecclesiæ tunc S. Marcus, Marcellus, Eugenius administrabat foeliciter, cuius doctrinis nutriti cives, in Religionis præcepta insignitèr eminebant. Ex quo Theodosius, ad similitudinem Toletani Ducis raptus, ad auram tanti spiritus navigando, proprios in statum perfectionis Clientes, miraculorum splendore, eruditionis dictamine, & virtutum specimine, mira suavitæ pertraxit. Sed cū dies, & hora eius, vt ex hoc mundo transiret ad Patrem, accederet, cum dilexisset suos, in finẽ dilexit eos; & sic omnibus constantiā commendans, fidem Deo debitam mandans, & bonorum operum persistentiam imponens, Creatori Spiritum sanctissimum, ^(E) placida dormitione pertradidit, sexto Kalendas Februarij, ^(F) eodem anno, ^(G) quo Hierosolymis Iacobus occisus fuit; quia non amor patitur discipuli, tanto superesse Magistro, qui in vita se dilexerunt, in morte non sunt separati. Vtriusque successit anno quadragesimo quarto. ^(H)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Hieronym. Pujades in Chron. vnivers. Cath. lib. 4. cap. 5. & 10. Fr. Diego histor. Comit. Barcinon. lib. 1. cap. 6. Bosch lib. 1. cap. 13. §. 1. Xammar. de antiq. Barcin. §. 5. n. 2. & 3. & ab ipsis, Authores in dictis locis, allegati: Series Episcoporum in Palatio Illustrissimi Ildephonsi Præfulis nostri, depicta, & ab Episcopo Coloma depacta.

(B) Vide quæ supra diximus in Introductione lit. L. Fr. Bivar. in Chron. Flavij Dext. anno 94. n. 6. sic: Theodosius fuit sancti Ætherij, discipuli sancti Iacobi in Sede successor. &c. D. Ioan. Tamayo in Martyr. Hispan. 27. Ianuarij lit. A. sic: Barcinone in Luletania Hispaniæ natalis S. Theodosij, ipsius Urbis Episcopi II. post Ætherium Iacobi discipulum, qui taliter ovis verbo, exemplo, & doctrina profuit, vt merito Eugenio Toletano meruerit comparari. Tandem glorioso fine quævit.

(C) Ioannes Tamayo, & Salazar Hispanus Ilipensis com. 1. mense Ianuarij,

die 27. ibi: Theodosius Urbis Barcinonensis, et coniector Accola, Christianam fuit amplexus doctrinam, tempore quo per Hispanias Iacobus Apostolus Evangelici dogmatis grana spargere conabatur.

(D) Idem Salazar sup. Flavius Dexter Chron. anno Christi 94. num. 6. anno Christi 100. num. 8. Fr. Diago lib. 1. cap. 6. Fr. Bivar. in com. Flav. Dext. Pujades lib. 4. cap. 10.

(E) Credo, & cum Iacobi doctrina, edidisse Theodosium sanctitatē nullus hoc adhuc negavit, & varij remoti Authores concesserunt. Fr. Bivarius Toletanus in vita Luc. Flav. Dext. in principio: *Prodyt Barcino Se veros duos, & egregium Christi Confessorem Theodosium Aetherij successorem.* Flav. Dext. anno Christi 100. Toletani vehementer profecerunt doctrina S. Marcelli et Barcinone proficiunt Christiani gloria miraculorum, virtute doctrinae, ac exemplis Theodosij Episcopi. Et ibi Bivar. & anno 285. nu. 8. D. Ioan. Tamiyo in Martyrol. Hispan. sup. lit. B.

(F) D. Ioannes Tamiyo Salazar tom. 1. 7. Ianuar.

(G) Fr. Diago lib. 1. cap. 6. Hieronym. Pujades in chron. Cathol. lib. 4. cap. 10. Doct. Ioan. Anton. Garcia Caralps in vita B. Oldegarij part. 3. §. 4.

(H) Vide Authores suprà citatos lit. G.

Victor III. Episcop. Barcinon.

FRTIVS ^(A) militantis Ecclesiae Praeful fuit Barcinonensis Victor, faustum iam nomen promittit omen, ingentem quia erroribus dedit ruinam, gloriosos Ecclesiae aportans triumphos, omnibus clamantibus eadem, ^(B) qua natus patria, fuit gubernans vrbe: Ad Praefulatus igitur apicem adscitus, familiam, ovileque suum ad pietatis perfectionem perducere sic constituit; et lanientium canum moribus, contra Christi unitatem insurgentium sese opponeret, & oves suas a rapacium luporum liberaret ingluvie. Exceverat enim eo tempore, diabolo impulsore, Haesum nefanda cohors, inter quos post Hierosolymitanum excidium, Ebion scelestissimus emerfit impostor. ^(C) cui adiunctus Elxai Offenorum antiqui erroris facile Princeps, & adunatis ceteris eius farinae nebulonibus, ex omnium accessione, vnum corpus componentes, ex pluribus portentis singulare sunt monstrum pertinaciter effigiat; istarum immanitatum compago, primum Asiam, post infestavit Europam; dum Ebion Romam adiens tot errorem vi-

rus, in verbis angulo temerarius evomit. Nec defuere, qui hæreticæ pestiferam assequerentur doctrinam, quorum pars altera Hispanias frequentans, ^(D) aut è Gallia dilapsa, aut è Græcia navibus evecta Barcinonem, iniquum cœpit seminare contagium. Victor super Gregem Dominicum evigilabat assiduus, & auditis hæreticorum erroribus, primum sermonibus, postea scriptis, eorum insolentiam repressit, Christi veritatem extulit, & fidei consonantiam, scripturæ sacræ testimonijs, divina libertate monstravit. Hæreticorum caterva delusa conspicitur; & cum eorum proprium sit per omne nefas rueri, idcirco ex Victoris disputatione divicti, ^(E) tantâ adversus illum fuere verecundiâ, ut Gentilium societate coniuncti, sanctum Præfulem è vivis subducere destinabant. Victor martyrio coronatus, ^(F) (postquam in munere aliquot annos peregrisset Antistes Catholicus, & strenuus, Christianæ Religionis defensor) ad cœlestem patriam, Angelicis comitatus choris, evolavit, die decima quarta Aprilis, ^(G) anno quinquagesimo secundo. ^(H)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Ioannes Tamayo tom. 2. mense Aprilis die 4. Ergo Victorem, post Theodosij decessoris excursum, ad insulas tantæ Sedis, Clerici, & Populi suffragijs, designatum advenisse credemus. Fr. Diago in histor. Comit. Barcinon. lib. 1. cap. 6. Hieronym. Pujades in Chron. univers. Cathol. lib. 4. cap. 10 & 11. Flav. Dext. anno Christi 139. & ibi Bivar. num. 2. sic: *Aulus Victor successit sancto Theodosio, etus Sedis Episcopo, &c.*

(B) Tamayo supradictus, qui totum enarrat; & præcipue: *Victor fuisse ab ipsa Civitate Barcinonensi oriundum, ipsius acta facinorum persuadent.*

(C) Hieronym. Pujades lib. 4. cap. 11. in medio. Tamayo Salazar supra.

(D) Cæsar Baton. in suis annal. Ecclesiast. quem allegat Salazar supra.

(E) Fr. Ancon. Domenech lib. 2. in hist. Episc. Barcin. Pujades d. cap. 11. Fr. Francisc Padilla in histor. Eccles. tom. 2. citatus à Pujades supra. Monachus Habertus in Chron. anno 139. & ibi Fr. Gregor. Argais num. 4.

(F) Salazar in Martyr. Hispan. tom. 2. die 4. April. lit. A. sic: *Barcinone in Hispania Tarracoenesi S. Victoris ipsius Urbis Episcopi, qui pro Religione suscepta, & Gregis defensione, à gentilibus impetitus, & occisus, ad æternam beatitudinem Martyr intrepidus properavit.* Monachus Habertus in Chron. ann. 139. Hieronym. Goes in sua Hispania. Michael Pujades part. 1. allegatus à Pujades vbi sup. d. cap. 11. Fr. Diago lib. 1. cap. 6. Hieronym. Paulus in Barchinona. Petrus Michael Carbonell, & illustre. Canonic. Tarafa in suo

Episc.

Episcopolog. Fr. Domenech ubi sup. Steph. Gil. Bruniq. in sua Apologia Civit. Barcin. cap. 1. §. 59.

(G) Salazar loco quo supra. Hieronym. Pujades d. cap. 1. Fr. Diago dicto cap. 6.

(H) Pujades, & Diago supra. Et vide citatos lit. F. dempro Salazar.

Aetius I. IV. Barcinon. Episc.

S A C R A M I g a t ^(A) catenam divinus ^(B) Aetius, qui Hispaniarum honos, & Barcinonensis Civis, ^(C) Victore iam in occasu, eiusdem Civitatis caelo, oritur luminare maius, & iam tam alacritate populi, quam Pastoralis officij munere, inter omnes totius Ecclesiae Pontifices, celebrandus anumerabatur Sacerdos, tanto virtutum resplenduit acumine, tanto charitatis fervuit incendio, ut particularis devotionis flosculis, immarcescibilem retexit coronam, repleverat tunc orbem Principis Orbi crudele contagium, quaerit ad necē Catholicos Claudius Nero, ^(D) mittit suas in Hispaniam furias, omnes eius Ministri indagantes vrbes, vix vlli tot rigoribus elapsi respirabant Fideles. Ad Barcinonis, Iberij Regni, celeberrimam urbem, etiam excecata advenit procella; divinum Caput, ut membra dolerent ovilia, comprehendit iniqua: Sed tamen Aetius tot minis caecus, promissis furdus, cruciatibus marmor, tutat ovile intrepiditatis exemplo, linquit rabidos confusos milites, donec manibus eorum, aut dentibus dilanatum corpus sanctissimum, dicunt aliqui, ^(E) gustavisse martyrium, die vigesima Augusti, ^(F) anno quinquagesimo tertio. ^(G)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Post Victorem, si non credit, venisse Aetium, vide Fr. Ant. Vincentium Domenech in hist. SS. Cath. lib. 2. fol. 85. colum. 2. Pujades in Chron. univers. Cathol. lib. 4. cap. 11. Steph. Gilb. Bruniq. in Apologia Civit. Barcin. cap. 1. num. 59. D. Ioan. Tomayo tom. 4. 14. Augusti. sic: Aetius fuit, ut creditur, origine Hispanus, & Barcinonensis civis; nam ē vidis sublato Victore, eiusdem Urbis Antistite, ad Sedem illius incluta Civitatis ascendit. Fr. Diago histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 6. Illustr. Franciscus Tarafa Barci.

- nonensis. Canonicus in histor. Comis. & Episcop. Barcinon. anno 747.
 fol. 1. Don Ioan. Tamayo Salazar tom. 1. 18. Novembris lit. D.
 (B) Hieron. Pujades d. cap. 11. Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 4. die
 14. Augusti, sic. *Barcinonensis in Hispania citeriori sancti Aegyppii & orbis Episcopi*,
 qui ab infidelibus propter Christi nomen comprehensus, & Martyr gloriosus
 de visis cruciatibus colorum sedes adeuxit. Vide quæ dicemus lit. E.
 (C) Salazar tom. 4. 14. Augusti, & alij ab ipso citati.
 (D) Salazar, Hieronym. Pujades, & Fr. Domenech locis supra citatis.
 (E) Tamayo Salazar tom. 4. mense Augusti, & omnes iam citati Auctores
 lit. A. & vide quæ diximus lit. B.
 (F) Salazar, & Hieronym. Pujades supra, qui dicunt obiisse 14. Augusti.
 Fr. Diago lib. 1. cap. 6. dicit 20. Augusti.
 (G) Fr. Diago d. lib. 1. cap. 7. Stephan. Gil. Bruniq. in Apolog. Civit. Barcinon.
 cap. 1. num. 59. Pujades supra cit. cap. 11.

Theoticus V. Barcinon. Episcop.

QUASI stella matutina in medio nebulæ, sic lu-
 minis præcursor futuri, nova stella Empyreii
 enituit matutinus Theoticus, (A) cuius, & alio-
 rum patrum, si queritis originem, videbitis
 infra. Ille fluctuantis (abscessa ancora) Barci-
 nonensis Navis, fuit electus Palinurus: clavum
 hilaribus omnibus suscepit gubernandum; Qui levans Cym-
 bam ieiunij, suspirij flatibus, orationum velis, lachrymarum
 vndis, quamvis minabatur tempestas, securam duxit ad por-
 tum; si Aetio Ille dignitate (B) successit, omnibus virtuti-
 bus exemplum condonavit, & novos semper Ecclesiæ effo-
 dens thesauros, ipsam omnimodè ditaturus elaboravit; ocu-
 lis nunquam clausis, ardenti toto tempore corde, necem, si
 Gregi interesset, cupiebat paratus, docebat subditos tali morte
 lucrum, & invitans ad duellum hostem, nequivit fortissimus
 excindi murus, donec suo tempore maturus fructus fuit in
 conspectu Domini dulcissimum munus, die decima quarta
 Decembris, (C) anno sexagesimo. (D)

HISTORICA ALLECATIO.

(A) Theoticum vocant aliqui Deodicum, quem cogitantes diversum

histo-

- historiam confundunt, quorum est primus Hieronym. Pujades lib. 4. cap. 13. & 16.
 (B) Illust. D. Franc. Tarafa histor. Comit. & Episc. Barcinon. anno 717. fol. 3.
 melius Hieronym. Pujades lib. 4. cap. 11. in fine. Francisc. Diago in histor.
 Comit. Barcin. lib. 1. cap. 6. in medio.
 (C) Hieronym. Pujades lib. 4. cap. 13. Diago d. cap. 6.
 (D) Hieronym. Pujades, & Diago locis in lit. atreced. citatis.

LUCIUS I. VI. Barcinon. Episc.

VCET non minor luce Lucius; fuerunt huius nominis duo (B) luminaria magna. Primum Barcinone Orientem habuit, & patriam, Quod, inter Ecclesiam tenebrantes Romanos, (C) ubi dedit crepuscula fuit coronatus Antistes; instar ergo Solis, fovit sacrosanctis radijs vireta Ecclesiae; dubitantium gelu, errantium nubes, insidantium nodos solvit inextinguibile hoc Lumen. Vix fuit tanto acumine positus, pastorali sollicitudine sedulus, cum generali plausu, totius ordinis clericalem gentes ad eminentiorem compulit statum. Huius tempore regiminis venit Barcinonem, (D) & Hispanias B. Paulus gentium Apostolus, ut duobus sic oculis, urbem tanta fide insignitam respicerent pupillam. Fulciatur Apostolico Asylo noster pastoralis Argos, socij Doctoris regulis munitur Lucius, & Apostolica in Iberiam absentia mterens, maiori robore suscepit onus, duplicato animo speravit Martem, quem Nero crudelissimus hostis, solita in Ecclesiam saevitia, missis satellitibus, movit in Hispania; & in Lucio magis resistenti, maiorem cumulavit rigorem, sicque tantis verberibus, continuis istibus, perfectissimum cecidit aedificium, pertinxit, ut creditur, (E) rubore corpus, die prima Augusti, anno sexagesimo nono. (F)

HISTORIA ALLEGATIO.

(A) Vide D. Tamayo Salazar tom. 4. 1. Augusti lit. A. & tom. 6. 18. Novembr. lit. D. Luc Flav. Dext. in Chron. anno Christi 208. & ibi Francisc. Bivar. Monachus Haubertus in Chron. anno 209. & ibi Fr. Greg. Argai.

(B)

- (B) Tamayo mense Augusti die 1. in not. & ibi allegati.
- (C) Tamayo Salazar in Martyrol. SS. Hispan. tom. 4. die 1. Augusti, equis, pretiosa verba: *Lucius creditur natione Hispanus, & origine Castellanus ex Urbe Barcinonensi oriundus, Qui cum Beati Aetii, illius Urbis Episcopi, insequeretur vestigia, ita & in Passione viriliter affectus est exemplar.* &c.
- (D) Venit D. Paulus anno 64. Flav. Dext. anno 64. nu. 3. cum com. Fr. Franc. Bivar. ibi. D. Ioan. Tamayo tom. 4. die 1. Augusti. Xanmar de antiq. & Relig. Civit. Barcin. §. 5. num. 12.
- (E) Subijc. Martyrium. d. Ioan. Tamayo in Martyr. supra. *Barcinone in Hispania citeriori S. Lucij ipsius Urbis Episcopi, Qui propter Christi fidem, in Neronis secula persecutionis procella, per innumera Tormentorum flagra, ad aeterna gloria requiem strenuus Agonista peruenit. Et paulo post idem Salazar. In cuius regimine B. Paulum ad Hispanias creditur advenisse. & apud Barcinonem devertisse, Luciumque nostrum in fidei regulis voluisse. Cum Nero Romanorum Imperator adversus Christi Ecclesiam vulgavit persecutionem, qua Hispanias deveniens B. Lucium tanquam fidei Magistrum apprehendens, post varia cruciatum genera, martyrio coronavit, Kalendis Augusti anno 69. Fr. Diago hist. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 6. Hieron. Pujades in Chron. Cath. lib. 4. cap. 16. d. Pujades in Episcop. pol. Palatij Barcin. Hieronym. Paulus Michael Carbonell in suis Catalogis, & Episcop. in Archivio Regal. & Capit. Barcin. Fr. Ant. Vincent. Domenech histor. SS. Cathol. lib. 2. fol. 68. Philip. Ferrar. in Catalog. ds. General. h. d. fol. 31. tit. Sancti Lucij Martyris sub Nerone.*
- (F) Tamayo Salazar tom. 4. die 1. Augusti. Fr. Diago fol. 19. Pujades lib. 4. cap. 16. Michael Pujades in Episcop. Reg. & Capit. Archiv. Fr. Ant. Vincent. Domenech in histor. SS. Cathol. lib. 1. & citati lit. E.

Fulta VII. Episcop. Barcin.

PVLLVLAT^(A) absco ramo, ex Barcinonensi stipite, laureatus Fuca, vel Fulta: ^(B) Quē Theoticum Secundum, aut Thocam dixerunt aliqui; illis fortè nomen dedit ambages, qui solum appellantes Fucam, ^(C) negaverunt fuisse Theoticum, & quia paucò in Pontificatu vixit, pro nihilo reputarunt; sed solent parvo tempore operari magna. Hic manibus penè defuncti suscipiens Baculum, contra tyrannos virgam, fecit subditis solamen. Vix fuit Episcopali Cathedra nitidus, cum omne in propaganda fide, in edocendis Christicolis fuit exercitium. Duodecim Episcoporum, ^(D) uniens Barcinone Concilium, coram Ioanne Tarra-

conen. Archipræsule, fecit mirari digna; sed nequiens tantus durare labor, duobus solum mensibus replenduit Hoc prodigium; subito cœli Barcinonis æmuli, subire in Empyrium; die prima Octobris, eodem anno sexagesimo nono. (E)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Successit Lucio I. Fuca. Hieronym. Pujades lib. 4. cap. 16. in fine. Fr. Diago in histor. Comit. Barcinon. lib. 1. cap. 6. Luc. Flav. Dext. anno 212. & ibi Fr. Francisc. Bivar. sic: Successit Fulia Lucio in Episcopatu hoc ipso anno; sancti Barcinonensis Antistitam plenè que meminit Dexter; nec mirum, cum Barcinone patria sua scribens ad manū haberet Episcoporum eius Sedis Catalogum. Salazar tom. 6. 18. Novembris lit. D.
- (B) Monachus Haubertus in popul. Eccles. & in Chron. anno 113. & 211. Fr. Gregor. de Argaz, ubi nostrum Episcopum nominant Sanctum, ibi: Barcinone Sanctus Fulia Episcopus flet; Quem in Concilio Dertusen. cum alijs Catholonicæ Præsulibus, arguit citatus Argaz anno 211. fuisse à Iudice Lucano spoliatum, & crucifixum.
- (C) Tarafa histor. Comit. & Episcop. Barcin. anno 717. fol. 1. Hieronym. Paulus in sua Barchinona. Pujades in ordine Episcoporum in Palatio Illustrissimi nostri Præfatis depicto.
- (D) Monachus Haubertus in Chron. anno 113. & ibi Argaz.
- (E) Diago histor. Comit. Barcinon. lib. 1. cap. 6. Pujades in Chron. v. univers. Cath. lib. 4. cap. 16. prope finem.

Deodatus I. VIII. Barcin. Episc.

OPVLVM tali Eclypsi gementem valuit solari Deodatus, (A) qui tot sc̄tarum ara, ex aurea fide distincturus, verè fuit à Deo-datus: Erit Deifico hoc nomine geminatus Pastor; at Hic, magis divino, quam humano vocatus impulsu, Præsularem eodem mense subivit apicem, & eundè, eodè cœlo, dedit resplendorem. Eminent vix fuit positus Sede, superiori vix collocatus Solio, cum ad miserandos inopes, ad roborandos debiles, ad monendos tyrones, ardentes pascebat oculos; sacris florentem Ecclesiam portabat humeris; cor, ne ab ipsis caderet, vulnerabar cura, ceciderat, quia illo sæculo Hierosolymitana Troya, cui, divinis magis promissis, quam Tri Vespasiani militibus, venit ultima

ruina; Quando voraci flamma ruebant domus, indagante militee profanatur templum; inundanti sanguine mergebantur omnes: tandem Paucos, fuga supestites, tribus, absque gubernaculo, navibus (vt ipsi de Martha, & Marcella fecerunt) permisit Christus vagari Iudeos; (B) vna eorum pupis venit Narbonam, in Angliam alia, Barcinonem vltima; cuius ex vtero, morbum vomit ut vnde, quo muletur nostris civibus Iudaica pestis. Ibi cora tanto malo, bonum cognoverunt omnes Pastorem, Qui preparauis ieiunijs studet, cõtinuis orationibus, invigilabat (C) ne Gregi intraret contagium; quia non dubitat Eos insidiari discipulos, qui crucifigere Magistrũ, Cuius pro nobis passi, rigato vultu, meditans Passionem, eodem quo Ille natus, fuit Ille defunctus mense, nempe Decembris decimo quarto, anno septuagesimo octauo. (D)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Deodicius, vel Deodarus successit Theotico, vel Fultz. Fr. Franc. Diago in hist. Comit. Barc. lib. 1. cap. 6. in corp. Pujades in Chron. xiv. Cath. lib. 4. cap. 16. in fine, & cap. 12. in principio. Hieronym. Pujades in Episc. Palatij Episc. Barcin.

(B) Hieronym. Pujades d. lib. 4. cap. 17.

(C) Citatur Pujades cap. 22. in principio.

(D) Hieronym. Pujades d. cap. 21. Franc. Diago d. cap. 6. in corp. Petrus Carbonell. Michaël Pujades in Episcopol. Archivij Realis Barcin.

Theodoricus I. IX. Barcin. Episc.

EPISCOPALI (A) corona, novus Lapillus, vt instar coelestis vrbis, resplenderet Barcino margaritis. Theodoricus iste dicitur primus, (B) qui Catholicæ vnioni vnio, sanctæ spei Smaragdus, constantiæ roboribus Adamas, vtilissimus venit Ecclesiæ Thesaurus. Scandit Thronum sacratu Princeps; vbi si cordium cunctorum magnes, factis, & doctrina vocabatur magnus. Exercuit suis vrbibus Apostolicum munus, Evangelica factus tuba, si exteris strepitum, dedit suæ Diocesi melodium, quâ dulcedi-

ne dormitis hostibus, semper Argos invigilabat. Tandem Qui omnium vocibus fuit electus, maioribus luctibus fuit deploratus; obdormivit in Domino, die vigesima prima Decembris, ^(C) anno nonagesimo primo.

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Theodoricum successisse Deodato primo, probat Pujades in Chron. Cath. lib. 4. cap. 25. Magister Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 6. propè finem. Hieronym. Pujades in Episcop. Palatij Barcin.
 (B) Ex quo colligitur primum fuisse, & secundum Theodoricum, ut videtur ex Diago, d. lib. 1. cap. 6. in fine & lib. 2. cap. 6.
 (C) Pujades in Chron. univ. Cath. lib. 4. cap. 25. Fr. Diago lib. 4. cap. 6. propè finem. Episcopologium in Archivio Reali contentum. Hieronym. Pujades in Episcop. Palatij Barcin.

Deodatus 2. X. Barcin. Episcop.

REGIT Herculeam urbem sacratu Alcides, Deodicus ^(A) vocatus secundus, forte quia absque secundo; attulit. Hic ergo suis humeris cœlum, postquam alius quievit Athlas, talibus opus erat columnis, tali imminenti illo ævo ruinâ; quam ^(B) secundam, Imperatoria Maiestate, cœcus Domitianus miscuit in Ecclesiam. Imperatorem, ut primum sequentes mobile, cœperunt necare Presides, ferociiores indagantes Hispaniam Lupi, timidum lacerabant ovile, Agnulos terrebant balantes; sed nostrum coruscum Sydus, ardore, & fidelitate eanis, hostem arcebat moribus, vulnera lambebat lingua, vitam promittens hac morte; Gregem refocillabat ^(C) gementem. Et tanto persecutionis turbine ruit Toletanus Præsul Eusebius, Qui, sui sanguinis litteris, scripsit perpetuū nomē. Tanto occulo crudeliter Archiepiscopo, huc advenere colubres, sed resistentes virus orationū antidoto, ad maiores lauros, superest Deodatus; & post crudelis morsū Domitiani necantis, vidit eius tristissimā necem noster letissimus Pastor; quo visu tranquillitatē postulans cœ-

los, iuit Deodatus in illos, die decima octava Martij anno centesimo octavo.

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Successit Theodorico Deodatus II. Hieronym. Pujades in Chron. univ. Cath. lib. 4. cap. 25. & 27. & in Episcopol. Palatij Barcin. Fr. Francisc. Diago Ordinis Prædicatorum toties citatus in hystor. Contit. Barcin. lib. 1. cap. 6. prope finem.

(B) Hieronym. Pujades lib. 4. cap. 25. & 27.

(C) Hieronym. Pujades d. lib. 4. & cap. 27.

(D) Petrus Michael Carbonell in Episcopol. Archivij Regij. Michael Pujades part. 2. citatus à Hieronym. eius filio in Chron. univ. Cath. lib. 4. cap. 27. Fr. Diago lib. 1. cap. 6. Hieronym. Pujades in Episcopol. vi sup.

Lenguardus XI. Barcin. Episc.

SUSTINUIT sacratam Machinam æqualis columna Lenguardus. (A) Qui vix primo fuit dignitatis aditu, cum iam manus, dixit ad arma; quia, continuante suo tempore Trayano Imperium, rabiem novus Athleta degustans, immentes exhibet dolores, ne Populus mutaretur fidelis sibi vocabat prælia; omnes sibi desiderabat labores, quoties Lupi eius, voluere necem, particulari fulgore vertebantur oves. Prædicabat trinum in unitate Deum; exercebatur thura idolis fumantia; quid vobis, ait, lignei Dei, nisi incendia dabunt? quid noster Sol, nisi æterna lumina; & Evangelicam Rhetoricam confirmans exemplis, Civitatem tantis calamitatibus afflictam, fecit respirare sublatam. Habuere tunc temporis seculare dominium Licinius, & Lucius, (B) Qui Præfulis prædicantis umbræ, divinum sequebantur corpus; Quod, tantis virtutibus elicens, attolit Deus ad æternum ætarnum, die secunda Aprilis, (C) anno centesimo vigesimo.

HISTORICA ALLEGATIO

- (A) Languardus successit Deodato II. Hieronym. Pujades in Chron. uni-
vers. Cath. lib. 4. cap. 27. in fine; & in Episcop. Palatij Barcin. Fr. Franc.
Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 6 in fine.
(B) Hieronym. Pujades d. cap. 27. vbi, si quaeris, leges plura ad intentum.
(C) Fr. Diago in d. cap. 6. Hieronym. Pujades in Episcop. Palatij Barcin.

Lucius 2. XII. Barcin. Episc.

LNITET, vespertante die, stella Martis; luci-
dus quia Marte successit Lucius, (A) qui cō-
tra Infidelium caltra, invenitur intrepidus,
& Boeticis propè Hispaniam oppidis, colligi-
tur natus. (B) Ille Gotholonia fidei audiens
famam, venit baptizandus in eam; cui subito,
postulante iam virtute, Tarracona statuiam, & Barcino Pontific-
catū erexit, & cōmendavit; & vix ei⁹ gradie batur lumen, cū
future sanctimonie dedit indicium. Quia postquā imperantis
Adriani exploravit animū; st fides augēda, dixit: ducens pro-
prijs manibus opere pretiū, Ovēs, quotidie venientes, coelestis
Academij edocebat, quos puerili fide videbat, Evāgelico ne-
ctare lactabat; serenum eis promisit Hęc via lactea cœlum;
semper vultum commonstrans alacrem, nec prepusillis nega-
bat opem, nec radicatis vtilissimam constantiam. Rexit quin-
que lustris, hæc grandæva Custodia; nec miror tantum gu-
bernasse tempus; quia, aut alij coronati Iuvenes, aut quia per-
lagus transierant tranquillū, longiores inveniuntur Præ-
sules; (C) quando nostra senilis Cymba, nulla penē tempesta-
te concussa, cœlestes pervenit ad Indias; die vigesima octava
Iulij, (E) anno centesimo quadragesimo sexto: Ibi fletus fuit
ingens omnium, Lucem lugebat Civitas, (F) humectans
vultus lachryma, publicabat funus; tot solum potuit exsiccare
oculos, serena electionis Fortuna, quæ antecessoris morte, mu-
ta exclamavit; Alexander. (G)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (2) Lucius II. successit Lenguardo. Hieronym. Pujades in Chron. vniuers.
Cath. lib. 4. cap. 43. Fr. Diago in hist. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 6. Pujades
in Episc. Palatij Barcin.
- (3) Videtur ex Rodrico Caro in not. ad Dext. d. Chron. anno 120. lib. 2.
& Iano. Gruterio in inscriptionibus antiquis fol. 350. num. 9.
- (4) Ex dictis licet B.
- (5) Guilelmus Episcopus Barcin. 28. annos in Episcopatu vixit, Pujades
lib. 6. cap. 18. Petrus Michael Carbonell in Episcopoli. recen. dito in Ar-
chiv. Reali Civitatis Barcin. S. Noodinarius tenuit Sedem Barcinonij
27. annos, Fr. Diago lib. 1. cap. 13. Episcopologiū Capituli Barcin. facit
Sererū 78. annis Episcopum, v. Pujades lib. 4. cap. 51. in medio. D. Ioan.
Tumayo Salazar tom. 6. 20. Decembris cap. 2. vbi S. Dominicus Exiliensis
Abbas, penē puer fuit factus Episcopus. S. Servacius plusquam 300.
annos vixit Episcopus. Fr. Diago lib. 2. cap. 24. in medio. D. Franc. Tara-
fa num. 19. in fine fol. 10. dicit Guillelbertum possedisse Sedem 32. an-
nos. Fr. Diago lib. 3. cap. 9. Arnaldus de Gurbo, iuxta Tarafa num. 35. 32.
annos perstitit in Pontificatu, & solum in vno anno. contradicit Diago
hist. Comit. lib. 3. cap. 16. in principio.
- (6) Fr. Franc. Diago vbi sup. lib. 1. cap. 6. Michael Pujades in Episcopoli. Ar-
chivij Realis, & Capituli huius Civitatis. Hieronym. Pujades in
Chron. vniuers. Cath. lib. 4. cap. 43. Hieronym. Pujades in Episcop. Pala-
tij Barcin.
- (7) Quod longioribus singulibus, & lachrymis Eam desleuit Barcin.
Hieron. Pujades d. cap. 43.
- (8) Quia post Lucium Secundum dedie divina dispositio Alexandrum. Pa-
jades d. cap. 43. & in Episcop. Palatij Episc.

Alexander XIII. Barcin. Episc.

ALEXANDER, in omnibus magnus, Ma-
cedonicum liberalitate, felicitate, & vigi-
lantia, tanti nominis munere, adæquavit; si
tunc alter fuisset Lyeippus, qui marmoreos
sculperet vultus, nunc tantas perfectiones
depingerem vt Apelles; sed incendijs, &
hostili ruina, tot Sanctorum Præsulum, fue-
runt excisa monumenta; verò nos antiquum fodentes solum,
aliquid tunc, tot incendijs effusi, invenimus auri, quo nostræ

Episc.

Episcoporum Urbis laboratur Corona; cuius scintillans Alexander ^(A) Gemma, usque ad Romanam Ecclesiam dedit fulgorem; quia in illa sedens Evaristus ^(B) divisit Romam, in diversas Parochias, pro quibus quinque electos Presbyteros, aut Cardinales secuta pro fide moenia, creavit, & totum Ecclesiarum pondus, eorum humeris imposuit; Quorum, ad nostrae Civitatis gloriam, fuit Alexander vnus; immensum cogito decus, tam matutino tempore, Barcinonenses Pectus, Eminentem induere ^(C) purpuram, ex quo colligo, quam secuta erat fides, ubi numquam ^(D) fuit illa abiens; imò, tanti Pastoris cultura, copiosissima geminavit seges, Dominicus fecundatur capus. Sæculare tunc tenebat Imperium Antoninus Pius, Qui, crudeles sui patris mitigans iras, dupliciter fuit nominatus Pius; voluit Deus, utriusque tunc Regiminis Dominus, esse celeberrimos; quia amborum ad scopum attentis oculi, si pietate focij, morte etiam fuere germani; ^(E) obeunte Alexandro, die vigesima Martij, ^(F) anno centesimo sexagesimo secundo.

HISTORICA ALLEGATIO

(A) Hieronym. Pujades, & Fr. Diago infra, Cap. Franc. Tarafa fol. x. & alij infra dicendi.

(B) Gubernabat universalem Ecclesiam tunc Evaristus, qui obiit anno 161. Hieronym. Pujades in Chron. univers. Cath. lib. 4. cap. 44.

(C) Hieronym. Pujades d. cap. 44. Fr. Diago infra. Michael Pujades sequens, quæ constant in Archivio Sancti Severi, & Archivio Reali; Barcin. Canonic. Tarafa in suo manuscripto tractatu Comit. & Episc. Barcin. fol. 2.

(D) Roderic. Ximen. histor. Hispan. lib. 1. cap. 4. Botch. cap. 13 §. 1. Borell de Reg. Cathal. præstantia, cap. 81. Xammar de antiq. & relig. Barcin. §. 5. num. 14. ibi: *Ora semel Apostolorum tempore in hac Civitate luce Christianæ Religionis, nullis inquam temporum vicissitudinibus extincta fuit, semper sacris Altaribus culta, multorum Martyrum consensu corroborata, divinum Ministrorum predicatione aucta, magna eidem servata frequentia, usque in hodiernum diem permansit.* Et adhuc melius Hieronym. Pujades in Chron. univers. Cath. lib. 6. cap. 71. in medio.

(E) Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 6. in fine. Hieron. Pujades in Episcop. Palatij Episcop. Petrus Michael Carbonell in Episc. Archivij Reali.

(F) Hieronym. Pujades in Chron. univers. Cath. lib. 4. cap. 43. & 44. Antonius Viladomar cap. 61. Tripartita lib. 4. cap. 4. par. 1. Morales lib. 9. cap. 37. Ioannes Baptista Egnacius Episc. Rom. Imp. Canonic. Tarafa in suo tract. manuscripto, & alij adducti à Hieron. Pujades ubi sup. Idem Pujades in Episcop. Palatij Barcin.

Albertus XIV. Barcin. Episc.

OSTEA venit Albertus, ^(A) Barcinonensis habitus civis, & per totum orbem celebratus Pastor; penè omnes factos Patres, habuit Barcino Filios, quia quorum conticeo, originem, credo, dedit hæc Civitas incunabulum, nolui patricius semper repetere, quid clarius extranei dicent Authores. ^(B) Antecessoris ergo solis, factus Albertus Clicea, eodem, quo plantatus solo, geminavit flosculus cælo; divinis fuit iste ardentissimus Vulcanis, crebri recreatus extasi; & prædicabat talia, quæ solum credebantur infusa; igitur sermonum seminibus, Catholicæ fidei pabulis, manum ad aratrum imponens, totis visceribus anhelabat in perfidos, toto conatu amplectebatur Catholicos; hinc Clerum, & urbem ad novam pietatem accendens; totam Dioecesim singularibus virtutum replevit odoribus; semper Evangelicæ regulæ insequens normam, pergrandes ad illam extendendam procreavit discipulos, quorum in omnem terram demissus sonus, si fides per auditum, fuit omnium auribus, iste dulcissimus. Hic igitur ritè expletis, vitæ diebus charissime consummatis, vir Dei febre correptus, viubus corporis destitutus, roborato tamen Sacramentis, Animo, ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad Montem Dei; die secunda Maij, anno centesimo septuagesimo secundo. ^(C)

HISTORICA ALLECATIO.

(A) Michaël Pujades in suo tractatu de præcedentijs. Hieronym. Pujades in Chron. univ. Cath. lib. 4. cap. 44. Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 6. Hieronym. Pujades in Episcop. Palat. Episc. Barin.

(B) Hilarius Pp. relat. in Can. Remoto 30. 7. qu. 1. ibi: Remota ab Ecclesia Barcinonensi, atque ad suam remissa Ireneo Episcopo, sedatis per Sacerdotalem modestiam voluntatibus, quæ per ignorantiam Ecclesiasticarum legum desiderant: quod non licet obtinere: talis protinus de Clero proprio Barcinonensibus Episcopus ordinatur, qualem se præcipuè frater Aseani oporteat eligere, & debeat consecrare. Don Ioan. Tamayo Salazar Hispanos Ilipensis tom. 2. Aprilis

4. vbi: *Erat enim Barcinomensis Ecclesia, duobus iam Prasulibus preceutibus, fidelium multiplicatione copiosa, & Sacerdotum numerositate per grandis, ideo alienum quere Pastorem, interuenientibus emeritis Sacerdotibus proprijs, creditu difficile, quid ignorat?* Idem dicit Hieronym. Pujades vbi sup. lib. 6. cap. 28.

(C) Hieron. Pujades in Chron. supra citatus lib. 4. cap. 44. Petrus Michael Carbonell in Episcopop. Archiij Realis.

Armengaudus XV. Barcin. Episc.

ARMENGAVDVS, iam ab adolescentia maturus, iam a pueritia admirandus, fuit diuino Numine, & nomine ad Episcopatum raptus, Qui fuit a Digno Dei inditus; Nam Alberto, diem functo, viro iusto, & sancto, successit dignus, tanto Prædecessore, Successor; (A) sed suscepit laborioso cortice venerabilem Baculum; euenerat, quia tunc temporis, aliud miserabile excidium; quoniam Marco Aurelio succedens Commodus, (B) stupefactis semel fidelibus, iteravit Furias Hispanijs; trucidant fideles tyranni Principis execrati Iudices; Quos subito cœlestis noster Vates vidit, infelicem mortē sui Principis divinavit; (C) sed triste illudentes Auguriū Ministri, Tarraconense (D) Templum (tantæ fidei, & devotionis nunc ærarium, & speculum) pro Comodi commoditate, & salute, Deo Marti dedicant; nec talibus superstitionibus contenti, Idolis, quibus semper fumabat thuribulum abyſmo vocantes abyſsum, voluerunt omnes, adorarent proni; Attamen iniquos renuentes iussus, intrepidi Barcinonis cives, diabolicos suos Deos publicabant mēdaces, & inuictum morietes, priusquam statuam adorarent, demonstrabant animum; Quorum exemplo, audaciores alij prævio omnibus periculis Antistite, moventes suis victimis, & orationibus Deum, aliquantum expulsere pestem; Respirat paululum timorata Ecclesia; & sciens Imperatorium caput esse serui (E) ferro excisum, speravit Hoc nostrum diuersum præmium; Quod, tot laborum oneribus pressum, ærumnarum angoribus lassatum, senili iam

ætate, renovatur, vt Aquila æterna, die vigesima tertia Martij, anno centesimo nonagesimo primo. (F)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 6. Hieronym. Pujades in Episcop. Palatij Barcin.
 (B) Paulus Orosius lib. 7. cap. de flagit. Commod. Beuter. part. cap. 24. Garibay lib. 7. cap. 19. Alio Lampidio in vita Com. Herod. Victor. in Epitome. Canonic. Tarafa cap. 55. in vita M. Aurel.
 (C) Vide, quos citauimus Authores lib. B. Hieron. Pujades in Chron. vniuers. Cath. lib. 4. cap. 48. & in Episcop. citato.
 (D) Morales lib. 9. cap. 49. Ycart cap. 39.
 (E) Hieronym. Pujades vbi sup. d. lib. 4. cap. 48. in medio, & omnes DD. de vita Imperat. tractantes.
 (F) Fr. Diago cap. 6. supra allegatus. Hieronym. Pujades in citato cap. 48. & Episcop. suprad.

Gandimarus XVI. Barcin. Episc.

ANDIMARVM inter nobilem Clerum eminentem, elegit Barcinonensis Cæterus Episcopum; (A) cuius Præfulatus possessione suscepta; circa sui Rectoratus initia, altissima celebrissimi regiminis posuit fundamenta; multas præteritæ tempestatis etiam attulit strages; vt maiorem, maiori labore haberet coronam, Qui, suæ Diocæsis latos terminos pertingens, illósq; Apostolico more perlustrans, fidei zelo, & doctrinæ industriosa perfectione continuare conavit; sic plebem veræ religionis luce illustravit, salutisq; in viam direxit, vt fructum multiplicem credentium, spiritualis agri Dominici cultor celebris excitaret. Nec solum singularis doctrinæ, & sanctitudinis specimina indidit; sed profundissima humilitate, semper eluxit; itavt nullus inter concives humilior, verecundior, & honestior, & in corporis mortificationibus inveniretur servidior; quidquid temporis, post necessaria onera, suppetebat, aut in Choro, aut Hospitalibus, meditationibus, & oratione ponebat, & consummabat; donec dissentum Eum curis Episcopo dignis, febris lethalis corripuit; sed priusquam ad extrema devenit, cœlesti irradiatus lumine, vicinam mortem cognovit, quæ lameu-

tata successit, die octava Novembris, anno ducentesimo decimo. (B)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Hieronym. Pujades in Chron. univ. Cath. lib. 4. cap. 48. & 49. & in Episcopolog. Palatii Episcop. Fr. Francisc. Diago in hist. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 6. Petrus Michaël Carbonell in Episcop. Archivij Regij.
(B) Episcopologium in Archivio Sancti Severi Cathedr. Barcin. Carbonell ubi sup. Hieronym. Pujades d. lib. 4. cap. 49. qui Gondimarum, Gaudimarum, & Gandimarum, dicit appellari, hoc ne confundat legentes. Idem Pujades in Episcop. citato.

Guilelmus I. XVII. Barcin. Episc.

ADVATA tam Illustri Magistro Ecclesia, venit ex eadem Ecclesia, (A) Guilelmus, (B) Qui sacris imbutus tyrocinijs, traditus à pueritia edocendus, sublime ingenium, lenilem gravitatem, inexhaustam memoriam, omnium plausu, & admiratione demonstravit; quibus qualitatum exordijs, vacante Barcinonis Magisterio, subivit ad solium Sacerdos magnus; Qui in suis Regiminis diebus, placuit Deo, & inventus est iustus; Ad Cathedram ergo, renitente corde, pertractus, illius infulas indutus, Populo acclamatus, futura Gubernaculi pondera, vultu lachrymante, suscepit; in huiusque Ministerij munere, sic se gessit Guilelmus; ut Dei auxiliante nutu, valida voce, Christi Evangelium prædicans, (C) Idolatras ad fidem catervatim convertit; Plebs, tanta ope Pastoris, & operâ Doctoris, sic in Religione concrevit, ut ipso Guilermo fovente, & ministrante, intra brevis temporis curriculum, vix erat infidelium ullus, qui iam statuis litaret, & Christi dilatatum nomen non amplecteretur; Durior hostis, divina Illius eloquentia blanditus, dulciloqua prædicatione mutandus, clama, dixit, ne cesses, exalta quasi tuba vocem tuam; quibus opibus, & Operario citata, fuit illò tempore quiescens (D) Ecclesia, donec tacito pede intrans se-

neſtus, lethali ſupervenienti febri, omnium cum vita, Paſtoris
abſtulit vitam, die ſecunda Maij, anno ducentefimo vigeſi-
mo ſecundo. (E)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Hieronym. Pujades in Chron. univerſ. Cath. lib. 4. cap. 44. & 51. & in
Epiſcopol. Palatij Barcin. Fr. Franciſc. Diago in hiſtor. Comit. Barcin. lib.
1. cap. 6. in fine.
(B) Vide Can. Remoto, & Salazar locis citatis ſupra in vita Alberti XIV.
Epiſcopi lit. B.
(C) Hieron. Pujades ubi ſupra cap. 51.
(D) Idem Pujades ibidem.
(E) Fr. Franciſc. Diago in hiſtor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 6. in fine, & cap.
7. & 12. Hieron. Pujades in Epiſcop. Palatij Barcin.

Severus I. 18. Barcin. Epiſc.

ONIT huius nominis duplices novus labor
Severos; (A) Quos Deus, tanquam Apoſto-
los, emiſit binos; duo fuerunt oculi, & Bar-
cinonis filij, (B) quibus tantæ matris fuit per-
fectior pulchritudo. His duobus Montibus
ſanctis, habet fundamenta hæc Civitas, igno-
rant Gotholauni Primum, omnia tribuentes Secundo, ſed por-
tant Naves de longè panem, Quæ noſtris littoribus, tales exo-
nerant merces. Severus (C) primus, natione Hiſpanus, Barci-
none celeberrima, Tarraconenſis Provinciæ citerioris vrbe
progenitus, & oriundus, (D) tales de ſe, in fide exalavit odo-
res. Vacante Solio, aut perſecutionibus, aut matura Anteceſ-
ſoris morte, protinùs ad Sedem Barcinonenſem Pontifex in-
auguratus, humilis Severus aſcendit. Muneris huius itaque
honore decoratus, ſtatim animum, ad firmandos fidelium
animos applicuit; & quia æſſienis Imperatorum Diocletiani,
& Maximiani perſecutio, per totum Romanum orbem, ad-
verſus Chriſti membra, recipiebat exordium, omnes ſuæ
Diœceſis Chriſticolæ, ad conſtantiam in cruciatibus, ob fi-
dem ſulceptam, viriliter roborabat. Tunc temporis è Gallia

in Hispaniam Dacianus Præses pertransiens, Caucoliberi, & alibi plures martyrio coronavit, & Barcinonem ingrediens, edicta protinus publicare constituit, quibus profanus Iudex omnes cives, ad Deorum venerationem exhortabat. Tunc Severus, urbem relinquens, in Castrum Octavianum, cum quatuor Clericis socijs, conceilit; vbi Emiterium agricolam in fidei confessione roboravit, & satellites venturos expectans, tandem martyrio ^(E) cum Emeterio, & Clericis vitam denu-davit; die sexta Novembris, anno ducentesimo octuagesimo quinto. ^(F)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Flav. Dext. in Chron. an. Chr. 252. c. 1. com. n. 3. & 285. his verbis: *Barcinone S. Severus eiusdem Urbis Episcopus, & Martyr. Ibi Frac. Biv. in com. sic: Sed nunc id exploratū habemus duos omnino diversos esse Severos; alterū initio persecutionis passum; alterum tempore Constantini Imperatoris; vbi, varios, quos citat serutare Authores. Laurentius Padilla de Ss. Hispan. fol. 46. Thomas Truxillo in thesauro concionat. 2. part. fol. 2020. Halleſca Cæſar-augustinus in addit. ad Max. fol. 223. apud R. Car. sic: Hoc tempore duo Severi Barcinonenses Episcopi, Martyres cum gloria miraculorum, & signis dicuntur clarere; senior sub Diocletiano claruit, alter sub Constantino. Iterum Fr. Francisc. Bivar. in vita Flav. Dextri, ibi: Ætherium Sancti Iacobi discipulum, Severoque duos. & egregium Christi Confessorem Theodosium. Monachus Haubertus in Chron. anno 285. & ibi Fr. Gregor. de Argaiz. D. Ioannes Tamayo Salazar tom. 4. die 3. Augusti lit. B. tom. 6. die 6. Novemb. lit. A. & die 18. etiam Novemb. lit. D.*
- (B) D. Ioannes Tamayo Salazar tom. 6. mense Novemb. die 6. lit. A. sic: *Severus natione Hispanus, Barcinone, celeberrimā Tarroconensis Provinciæ ci-terioris urbe progenitus, & oriundus, protinus ad Sedem Barcinonensem Pontifex inauguratus ascendit. Fr. Francisc. Bivar. in vita Flav. Dext. iam sup. vbi inter Barcinonis gloriosos filios, duos Severos dinumerat.*
- (C) Salazar vbi sup. lit. B.
- (D) Idem Salazar ibid.
- (E) Laurentius de Padilla, & Valseus in Chron. an. 306. Flos Ss. Hisp. The-saur. concionat. tom. 2. die 6. D. Ioan. Tamayo Salazar tom. 6. die 6. No-vemb. sic: *Barcinone in Hispania citeriori Sancti Severi, huius nominis primi Episcopi illius Urbis, Qui sub initio Diocletiana persecutionis, pro Christi pradi-catione percaptus, illustre martyris sustulit Agonistā trophæam.*
- (F) Flav. Dext. in Chron. anno Christi 285. cum com. Fr. Bivarj num. 10. Monachus Haubertus in Chron. anno Christi 285. cum com. Fr. Gre-gorij de Argaiz, & alij citati lit. A.

Avitus 19. Barcinon. Episcop.

NTRAT excelso capite Illustrissimus Avitus, ^(A) qui librorum folijs præcingens tempora, æternum tanto fecit diadema fronti. Iste gloriosus creditur Barcinonis natus. ^(B) Et admiror, Barcinonensium Authorum testamenta, tantos præterijisse filios; ^(C) Fuit certe, quia manus occupata gladio, nequivit retinere calamum, aut quia exteris linguis, melius quam proprijs, debent resonare laudes. Fuit Avitus Civitatis traditus Gymnasijs, ut Barcinonensibus magis floreret studijs, & tali facilitate, & felicitate scientiarum acumina pertinxit, quod paucis tempore, præcelso Magistros superavit Magister. ^(D) Hæc ergo laudabunda doctrina, divinis cultibus oblata, oblectantem calcavit mundum, & candidam Sacerdotij induxit clamidem; quæ super edoctum pectus cæteris lucidior, virâ tunc Præfulis extincta, in iucunditatis stolam, in superiorem purpuram, fuit transmutata. Vix tanto se vidit acumine, cum solum librorum pabulis, & condoctorum delictijs, superstans regiminis tempus totum consummabat; quotquot erant munera fidebat doctis; quotquot erant præmia largiebatur sapientibus; sic novum præstans studentibus calcar, ad debellandas Hæreses, litteris armatos, innumeros dedit Ecclesiæ Milites. Sicque, tanto Duce, territas hostis, nullum, eius tempore, scimus cogitare bellum; quia angulari Hoc lapide, & virtute, fecerat inexpugnabilem Barcino murum, & habuit tota Ecclesia propugnaculum; Cuius si, sicut Fama, æterna duraret hæc vita, esset veneratus in solo, ut ab Angelis susceptus in cælo, anno ducentesimo nonagesimo nono. ^(E)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Post Severum I. venisse Avitum. D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrolog. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novemb. lit. D. Flav. Dext. in Chron. anno Christi 299. & ibi Bivar. num. 2.

(B) D. Ioannes Tamayo Salazar tom. 2. die 4. Aprilis. Et quæ diximus in vita Alberti 14. Episcop. lit. B.

- (C) Res mirabilis ! Maiores Barcinonis glorias, in Authoribus solum inveni extraneis, magna absque dubio erant Barcinonenſium facta, à tam separatis Provincijs iam viſa, & audita; dñ Barcinonenſes ſolum operabant, alij, merita Eorū encomia ſcribebant. Pont. Max. huius Civitatis credidi nullū, & Caſtellani Authores concedunt vnū. Veniat Monachus Haeb. in Chron. & Popul. Eccleſ. anno Chriſti 435. cuius ſunt verba: *Qui cum eſſet Dux, ante quam Clericus, genuit Simplicium Papam, natum Barcinone*. Fecundius Fr. Gregor. de Argaiz in com. dicto anno. Paulus Oroſius, vir tanta doctrina prodigioſus, quanta virtus venerandus, eiſdem eſt filius vrbis. Citatus Haubertus in chron. anno Chriſti 299. & 370. Et ibi Fr. Gregor. de Argaiz: *Barcinone naſcitur Paulus cognomento Iunior, diſcipulus S. Auguſtini, & alios nunc diſſimulo, quia à textu ſeparari timeo.*
- (D) Luc. Flav. Dext. Chriſti anno 299. ſic: *Avitus Barcinonenſis Epiſcopus, vir egregie doctus.* Fr. Bivarius in com. d. Flav. Dext. eodem anno, num. 2. D. Ioannes Tamayo Salazar tom. 6 die 18. Novembris, ſic: *Avitus Barcinonenſis Epiſcopus, de quo Flavius Dexter in Chron. anno 299. virum fuiſſe egregie doctum ſcribit.* D. Martinus Carillo in anal. mundi lib. 2. ann. 299. lit. A. Haubertus, & Argaiz ſupra citati.
- (E) Monachus Haubertus in Chron. anno 299. & ibi Fr. Gregor. de Argaiz. Flav. Dext. & Salazar ſupra.

Mademarius 20. Barcinon. Epiſc.

NDVIT poſt Avitum, Epiſcopalem Mademarius Habitum; (A) in Quo, Aliorum ſingulæ cumulatae virtutes, matutinae ætatis exordio, lucidiſſimum Illum fecere Epilogum; quia totius Barcinonis Cleri Decus, fuit totius populi poſtea Paſtor; cuius manibus Baculus factus columna, totum Eccleſiæ pondus, tali plauſu, ſuſtinuit, quod eius dexteritatem admirans Dexter, excellens (B) eſt certe, dixit, tantum luceat mea patria, Patre. His, & maioribus nitidus honoribus Præſul, maius coram ipſis excogitans onus (quia dum creſcunt dona, creſcunt etiam rationes donorum) pijs inſtituit laboribus, tantum ſuperare Laborem. Diœceſis terminos ſubito luſtrat, Eccleſias viſitat, Populus docet, Eccleſiaſticos mores induxit, Clerum reformavit, malos, ad vitæ melioris ſpecimina traxit, Bonosque ad virtutum amorem con-

tinuit

tinuit, & compescuit. Quibus mirabiliter exactis, cum suæ vitæ cursum felicitèr, sanctèque consummasset, prius ægritudine defectus, fuit æternitate decoratus; sicque quemadmodum vixit, ita sanctè quoque decessit; anno tercentesimo vigesimo. (C)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) D. Ioannes Tamayo Salazar tom. 6. die 12. Novemb. lit. D. Fr. Francisc. Bivar. in Chron. Flav. Dext. anno Christi 300. num. 3. sic: *Succesit hic Mademarius Arito Barcinonensi, ut ex dictis superiori capite constat.* Flavius Dext. d. anno Christi 300. qui non de morte, sed de Mademarij Episcopatu intelligendus est, ut diximus de Ætherio. lit. K.
- (B) Flav. Dext. in Chron. anno Christi 300. & ibi Bivar. Tamayo supra citatus ibidem: *Mademarius Episcopus Barcinonensis, de quo Flavius Dexter, Eum excellentem vocitat Presulem, cuius memoria ad annum 320.*
- (C) D. Ioan. Tamayo Salazar tom. 6. die 18. Novemb. lit. D.

Pretexatus 21. Barcin. Episc.

OST Mademarium, tot virtutibus excellentem, venit Pretexatus, (A) infatigabili, pro fidei agone laureatus. Sed prius facta diu vidua, ploravit Hæc Sedes, moram quia faciente Sponso, inter 320. & 347. annum, nullus subivit Episcopus; (B) nam tantæ Imperatorum rabies, & iræ, neq; Pontificiæ Creationi concedere locum; imò percussis Pastoribus, dispersæ diu oves, in solitudinibus errantes, in montibus, & speluncis, & cavernis terræ abscondebant semen, ut sic cadens in terram, suo tempore germinaret. Terrebant Christianos duo Imperatoria Portenta Diocletianus, & Maximianus. (C) Quorum ævo, & præsidio, nostra Barcinonensis Eulalia, tanquam Spousa ad Thalamum, duxit corpusculum ad tumulum. (D) Sed aurea (post ferream) celerante ætate, Catholicus imperans Triumphator, Constantius, Constantinus, & Constans, (E) pene defunctam resurrexit Ecclesiam; & speranti Barcinoni permittens Presulem, Pretexatum anno tercentesimo quadrage-

ſimo ſeptimo electum, ^(F) vidit alacris Civitas ſubito confirmatum. Fuit poſtea, inſtantijs Conſtantij, Sardicenſe Concilium; ut ibi de fidei negotijs, & de reſtituendis Episcopis, tercentefimo Præſulum cœtu, ^(G) doctiſſimè diſputaretur. In illo, pluribus Pontificis, & Imperatorum epistolis, adfuit Barcinonenſis Pretexatus; ^(H) Ut magis Arrianos, iſte Catholicus gladius trucidaret, longiſſimas voluit peregrinare Provincias; & vix numeroſo fuit Concilio, cū ſuæ ſanctimonie, & ſapientie, ipſa in Synodo, grãdia monumenta reliquit; At tamen ſemper depaſcens corda, in ſuæ Diœceſis theſauro, immenſo Civitatis gaudio, remeavit in ipſam; vbi amicis Fidelibus adferens Synodalia ſolatia, maiorem ex Concilio promiſit meſem, ſacris ad vineam reſtitutis Operarijs. Tandem virtute ſpiritus nitens, & eloquij opportunitate decorus, cū tot annos primariam Cathedram obtineret, ſanctitate mirabilis, & doctrina inſignis, ad illam beatificæ viſionis ſedem, Confeſſor inelytus, ſcandit æternam; anno tercentefimo quadrageſimo octavo. ^(I)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Poſt Mademarium veniſſe Pretexamum, aſſerit D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hiſpan. tom. 6. die 18. Novemb. lit. D.

(B) Hieronym. Pujades in Chron. univ. Cath. lib. 5. cap. 8. & in Episcop. Palatij Episcop. Barcinon. Fr. Franciſc. Diago in hiſt. Comit. Barcinon. lib. 1. cap. 7.

(C) Fr. Franciſc. Diago d. cap. 7. Carrillo, Cæſar Baronius, Beuter. Tripartita & alij innumeri, qui Imperatorum vitam ſcripſerunt, & rigores.

(D) Martyrolog. Roman. 12. Februarij. Episcop. Equil. lib. 3. cap. 48. & 54. Ioan. Bapt. Mariana lib. 4. cap. 12. Fr. Antonius Vincentius Domenec lib. 1. 12. Februarij. Fr. Diago vbi ſup. lib. 1. cap. 8. Lectiones Officij ipſius Sancti, ut in quater. Ss. Barcin. Tamayo Salazar tom. 1. die 12. Februarij.

(E) Fr. Diago vbi ſup. lib. 1. cap. 12. S. Antonin. de Floren. tit. 9. cap. 4. Morales lib. 10. cap. 35. Fr. Ioan. Pineda lib. 12. cap. 5. §. f. Iacobus Philip. Bergomen. lib. 9. Tripartita pag. 2. lib. 3. cap. 4. Franciſc. Tarafa citatus à Hieron. Pujades lib. 5. cap. 8.

(F) Fr. Diago lib. 1. cap. 7. D. Ioannes Tamayo Salazar die 18. Novembris lit. D.

(G) Auctores infra citandi lit. H. ſequenti. Neque conticere nunc dulcior Haubereus in Chron. anno Chriſti 358. ſic: *Florabant magna opinione ſanctitatis, & litterarum in Hiſpanijs Marcellus Episcop. Caſtaloneniſis, Co-*

flus Cafaravnglanus, Pretexatus Barcinonensis, & alij, qui interfuerunt Concilio Cordubensi in causa Athanasij. &c. Et ibi Fr. Greg. de Argaiz. (H) Fr. Diago d. cap. 7. Hieronym. Pujades in citato cap. 8. Ioannes Tamayo Salazar tom. 6. die 18. Novembris lit. D. sic: Pretexatus Episcopus Barcinonensis interfuit Concilio Sardicensi: cuius memoria ad annum 348. Fr. Francisc. Bivar. in Com. Flav. Dext. in tabula. D. Martinus Carrillo in anal. lib. 2. anno 347.

(I) Tamayo Salazar die 18. Novembris in Episcopologio.

S. Pacianus 22. Barcin. Episc.

IVINVM sequitur ordinem Beatissimus Pacianus, ^(A) omnibus scientijs, ab exordio iuventutis inditus, Nobilibus, & Catholicis parentibus iam orbatus, sæculari indutus clamyde, matrimonij se ligavit vinculo, quo coniugij tempore, ex legitimo thoro Lucium Flavium Dextrum, Præfectum Prætorij Orientis, Illustræ Hispaniæ Chronographum, & sancti Hieronymi amicitia coniunctum, filium suscepit; ^(B) sed è vivis sublata carissima coniuge, contemptis mundi delictijs, Ecclesiasticum ingreditur Erenum; vbi tam divinis se exercuit laboribus, & officijs, quod Barcinonis vacante Solio, ad tanti oneris apicem, omnibus deposcentibus, fuit laudabiliter inductus. ^(D) Apollinariorum, Cathephrigarum, Novitiano- rum, & aliorum Hereticorum abominabilem pestem, valida opusculorum manu fugavit; ^(D) etiam contra Donatistas, Apologiam scripsisse, est certissima opinio. ^(E) Præter extantia Patris, & Filij celebrata volumina, limicato quidem, & claro stylo digesta, Quæ qui perlegerit, multis animarum cõmodis, ditata videbit; etiam in alijs, quæ ad tantum attinebant Munus, resplenduit Maximus Pactianus; donec Hæreticorũ diruta machinã, ampliata tot si feliũ familiã, ultimæ senectutis ^(F) venit retardatũ vulnus; cum lethali dominante feбри, die nona Martij, ^(G) anno tercentesimo nonagesimo tertio; ^(H) Angelorum chorus sustulit animam, credo, & corpus; quia nullis inventum diligentijs, noluit instar Solis videri: voluit

forte

fortè Deus vincenti Barcinonis vrbi, tale Mannà dare absconditum; aut vt excellentiora sint sancti beneficia, quando ab Ipso largiuntur abscondito: Sic Deum vidit Isaias in Solio, ipsius alarum tegmine, pedes Cherubini operiebant, & faciem: rationem dat subito Oleaster: *Summus benefactor est, & nihilominus tectus, vt doceat benefacere, & noli videri, adeò vt bona sua occultare quidpiam diuinum per se ferat.* Cornelius à Lade in 34. Deuter. *Deus honorauit reliquias, dum eas ab hominibus abscondit, & non nisi per Angelos decenter tractari, & sepelliri voluit.*

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Hieronym. Pujades in Chron. vniverf. Cathol. lib. 5. cap. 6. Fr. Diago in histor. Comit. Barcinon. lib. 1. cap. 12.
- (B) S. Hieronym. de Scriptor. Ecclesiast. cap. 132. sic: *Dexter Paciani, de quo supra dixi, filius clarus apud seculum, &c. quem locum explicans ait Raph. Volatter. lib. 15. antropolog. lit. D. Lucius Flavius Dexter, Paciani Presulis filius, patria Barcinonensis, Præfectus Prætorij Theodosij Principis, cui S. Hieronymus, qui hæc testatur, Librum de Viris illustribus dicat.*
- (C) Maurolyc. & Alexander. Peregrin. Petrus Equil. in Catalog. Ss. Hispan. lib. 3. cap. 187. sic: *Pacianus Episcopus apud Barcinonam eiusdem Pontifex Ecclesie claruit, Vir castitate insignis, Vita, & sermone clarus, varia compilauit opuscula: ex quibus est certus liber contra Noëtanos. Damianus Goëz in vir. Illust. Hispan. fol. 15. Garibay lib. 7. cap. 7. M. Antonius Sabellic. Ænead. 17. lib. 9. Fr. Stephanus de Salazar in discurs. Symbol. fidei, disc. 16. cap. 2. fol. 185. Philippus Bergom. in supplem. chron. lib. 9. anno Chr. 400. Flav. Dext. in chron. anno Chr. 369. P. Bivatus ibi n. 5. Hieronymus Paulus in sua Barcinona fol. 3. Salazar in Martyrol. Ss. Hisp. tom. 2. die 9. Martij, sic: *Barcinone in citeriori Hispania colitur memoria S. Paciani ipsius Urbis Episcopi; Qui post pudicitie candorem, eruditionis Magisterium, morum gravitatem, & virtutum specimen, quibus Catholicam patrie Gregem: varia opuscula, orthodoxam doctrinam spirantia, miro ordine, compilauit demum senio confectus, ad æternæ Beatitudinis Confessor inclitus properauit.* D. Martiæus Carrillo in annal. mundi lib. 2. anno 394. Lectiones ipsius Sancti, vt in quatern. Ss. Barcinonensium 9. Martij.*
- (D) Hieronym. Pujades lib. 5. cap. 17. Fr. Diago lib. 1. cap. 12. Petrus Gallesius, sic: *Barcinone S. Paciani Episcopi acerrimi Catholica fidei, contra Noëtanos defensoris, virtutum Christianorum splendore, &c.* D. Hieronymus de viris Illust. cap. 106. sic: *Pacianus in Pyrenæi iugis Barcinone Episcopus, castitate, & eloquentia, & tam Vita, quam sermone clarus, scripsit varia opuscula, de quibus est contra Noëtanos Liber.*
- (E) D. Ioannes Tamayo Salazar infra citandus lit. G.

(F) S. Hieronym. loco quo suprà, sic: *Pacianus sub Theodosio Principe iam ultima senectute mortuus est*. Padilla histor. Eccles. Hispan. tom. 1. cent. 4. cap. 65. fol. 285. Hieronym. Paul. in sua Barcin. fol. 3.

(G) Fr. Diago ubi sup. lib. 1. cap. 12. D. Ioan. Tamayo de Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. to. 2. mense Martij die 9. Philip. Ferrar. in Topograph. sacrar. verb. sic: *Barcin. nono Martij Pacianus Episcopus sub Theodosio seniore, &c. in quo die, sub duplicis maioris cultu, per totum Episc. parum, celebratur.* (H) Hieronymus Pojades lib. 5. citato cap. 17. D. Ioannes de Tamayo ubi suprà. Martyrol. Rom. hoc die.

Lampadius 23. Barcin. Episc.

POST Pacianum repulso Emila, venit S. Lampadius, (A) quo tempore Vigilanti natione Gallus, Clericalibus, & hypocritis vestibus tectus, Barcinonensem vitiabat Ecclesiam; (B) sed subito, pius vir Sisenius à Ss. Presbyteris Barcinonensibus Ripario, & Desiderio, ad Divum Hieronymum fuit missus, ut novum Inimicum, hæreticas seminantem spinas, divinus agnosceret Doctor. At maxima non fuit ruina, excellentiori evitata Columna; quia loco Proditoris illius, cecidit fors super Lampadium; Qui Ministerij huius locum acceptus; quamvis aliud non habuisset illustre, sufficit S. Paulinum, eloquentia dulciloquum, & varijs virtutibus admirabilem, conversisset, & consecrasset; (C) cuius divinus Metamorphosim, eius vxor Terasia, totumq; Genus fuit Confessione publica secutum. Tam nobili gavisus Lampadius spolio, & Sacerdote, latior, & fortior admisit regimen, & laborè. Toletano 1. Concilio utilissimus adfuit; (D) ubi si humilitate præfuit, gigantis virtutis nomē affixit; Et ultra Asiam evoluta tama, in primo Malevitano Afrorum Concilio, repetitus extitit, ubi novo zeli, doctrinæ, & virtutis nomine enituit, & alia Orbis partem admiravit, ex qua, spectantem Barcinonem rediens, suæ vitæ finem instare cognoscens, Sacramentis se municiens, & in Christum Salvatorem suum intuens, migravit ad cælos, anno tercentesimo nonagesimo sexto. (E)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Luc. Flav. Dext. in chron. anno Christi 396. num. 1. ibi: *A sancto viro Lampadio, Episcopo Barcinonensi, qui successit Sancto Parenti meo Paciano, fr. Paulinus Presbyter, &c. Fr. Franc. Bivarius ibi num. 1. in fine. D. Ioannes Tamayo Salazar 18. Novembris lit. D. Monachus Hubertus in chron. anno 392. sic: Sanctus Pacianus Episcopus Barcinonensis fletet, successit ei Sanctus Lampadius, & ibi Fr. Gregor. de Argaiz.*
- (B) Flav. Dext. in chron. anno Christi 386. extensivè Fr. Bivar. num. 11. verbo *Vigilantius.*
- (C) Flav. Dext. in chron. anno Christi 396. cum comment. Fr. Franc. Bivar. in d. loco. D. Ioann. Salazar vbi sup. Hieronym. *Palades in chron. vni. Cath. lib. 5. cap. 28. Garibay lib. 7. cap. 45.*
- (D) Luc. Flav. Dext. loco citato, cuius advertit verba. De hoc Sancto Divus Augustin. epist. 91. vbi de Concilio Africano agitur.
- (E) Luc. Flav. Dext. Bivar. & Salazar locis citatis.

Olympius 24. Barcin. Episcop.

VM Sancto semper solet ire Sanctus, sequitur Sanctū Lampadium, etiam Sanctus Olympius, (A) Qui nuncius celso veniens Olympo, fuit vocatus Olympius. Et si aliquis dubitat, audiat Augustinū: (B) *Sanctus Olympius Hispanus Episcopus, vir magna in Ecclesia, & in Christo gloria.* Ille etiam Barcinonis creditur filius, (C) & omnium virtutum doctissimus cumulus; Qui defuncto tā divino Præsule, divinus eligitur Præsul, quando meritis magis humilior honoribus, recusabat Decus, quod Sanctitudo appetebat; sed magis quā propriā, publicā salutem queritans, Episcopalem Barcinonis Sedem gubernandam accepit; vbi Philosophiam, (D) & Theologiam, cui studuerat, in arguendos hæreticos, & dirigendos Catholicos demonstravit. Inter decimum nonum, Toletani Concilij Episcopum, haud minor profuit, (E) Qui varias sectas (F) per Hispanias dispersas, præcipuè Prisciliani Episcopi, Manicheorum, (G) Bardesaniensium, Digitinij, mirabili quem scripsit libro, (H) confutavit; & in propriam reversus urbem, post-

quam

quam diu Oves, salutaribus pavit dogmatibus; ut novum
cœlo resplenderet Aſtrum, pluries benedicto populo, carce-
ratis iam motibus febri, Spiritum Angelis amplectendū,
depoſuit, circa annum quatuorcentelimum decimum octa-
vum. (1)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Canonic. Tarafa in hiſt. Comit. & Epiſc. Barcin. fol. 2. Fr. Franc. Diago
in hiſt. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 12. ibi non ſequitur Hieron. Pujades in
chron. univ. Cath. Qui, allegans S. Hieronymum, Martianum, aut Marti
facit ſucceſſorem Divi Paciani lib. 3. cap. 24. quia D. Hieronymus de ta-
li Martiano nuſquam loquitur. Etiam eſt poſter dictas Pujades in Epiſc.
Palatij Barcin.
- (B) S. Auguſt. in ſex libris contra Iulianum, & præcipue lib. 3. cap. 3. Tara-
fa vbi ſup. Vaſceus hiſt. de viris Illuſt. Hieronym. Paul. in ſua Barcin.
- (C) Vide Hilarium in Can. Remato, & Salazar, locis citatis, ſupra in vita
Alberti 14. Epiſcop. lit. B.
- (D) Tarafa vbi ſup. Hieron. Pujades in chron. univ. Cath. lib. 5. cap. 17.
- (E) Fr. Diago vbi ſup. d. cap. 12. Hieron. Pujades lib. 5. cap. 7.
- (F) Vide citatos lit. E. Monachus Haubertus in chron. anno 414. & ibi Ar-
gaiz.
- (G) Fr. Diago cap. 12. & Pujades d. cap. 7.
- (H) Gennadius de viris illuſt. ibi: *Olympius natione Hiſpanus, Epiſcopus, ſcrip-
ſit librum fidei ad verſus eos, qui naturam, & non arbitrium in culpam vo-
cant, &c.*
- (I) Colligitur clare ex Fr. Diago vbi ſup. lib. 1. cap. 13. & Czſar Baron. circa
dictum annum.

Berengarius I. 25. Barcin. Epiſcop.

BERENGARIUS ex nobiliſſima proſapia
natus, doctiſſimis incunabilis nutritus, Bar-
cinoni, & eius Sedi, (A) admirabile dedit in-
crementum, cuius tempore venit in Hiſpa-
niam ſuus primus Rex Gothus Athaul-
phus, (B) qui cum ſua Chriſtianiſſima con-
iuge Placidia, ſolum in tam dilatado Regno,
Barcinone poſuit Solium, & Palatium; quia creſcens, coniugali
latere, eius fides, meliores Barcinonis cogitavit muros, & Ma-

gistros, cū consortis, & sancti Præsulis doctrinis, & orationibus, fidei suscepit Regulam, & Arrianā lachrymis lavavit maculam. Tunc Berengarius, hærentibus in terram genibus, elevatis in cælum oculis, & manibus, gratas pronuncians loquelas, exoravit Deum constantiam; cum elucente cœlestis luminis radio, ad novam veritatis Evangelicæ prædicationem, sitibundus accurrit, & per totam Dioecesium, tanquam cervus ad fontem, evolavit: erant tunc adhuc multa Arriani vestigia; sed noster Prælatus, expunctis tot dæmonis erroribus, & horroribus, in tota Ecclesia Dei, purum Evangelici verbi Granum seminavit; Cui sic vineā laboranti, subito venit Parca crudelissima; vbi, post tot Flores, tempus putationis advenit; die decima quinta Novembris, anno quatuorcentesimo vigesimo. ^(C)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Successit Berengarius Olympio. Hieron. Pujades in chron. vni^{er}. Cath. lib. 6. cap. 15. & 18. Idem in Episcop. Palatij Episc. Barcin.
 (B) Adnotum videte Fr. Franc. Diago in hist. Comit. Barcinon. lib. 1. cap. 15. Tarafa de origine, & rebus gestis Regum Hispaniæ. Maria. lib. 5. cap. 2. Baronius. Vasquez, &c. D. Martinus Carillo in annal. lib. 2. anno 415.
 (C) Hieronymus Pujades in chron. citat. lib. 6. cap. 15. in fine, & in Episcopol. Palatij Episc. Barcin.

Guilelmus II. 26. Barcin. Episc.

VILELMVS, toties repetitæ patriæ filius, ^(A) ipsiusque Magistrorum alumnus, post primos infantie, & iuuetutis flores, ad vtriusq; scientiæ tendens cacumina, tali sapientiæ eloquio fuit fuit potitus, vt ipsum hæresis Arriana truculentiorē agnoscere fatetur inimicum; sicque hostilibus trophæis onustus, Episcopali laureola præcinctus, ^(B) de populo sibi commisso curam agitans, suæ obligationis, & officij Regulam ad vnguem adimplens, multa pro status fidei oportunitate, constituit, & varia ex Ritu Christiano Altaria erexit; quibus fidelium multiplicata devotio, nec Dei encomia, nec Præsulis meritas laudes retinere poterat;

Qui

Qui (Deo auspice) quamvis vndis quatstatam Ecclesiam, triumphantem duxit Palinurus ad portum; vsquequo finiente gubernationis tempore, quamvis retardatum, venit statutum mortis, quo iam solvendo, morbi rigore pulsanti, alacris, & cupiens dissolvi, & esse cum Christo, Christi sui faciem propexit, die decima septima Aprilis, anno quatuorcentesimo trigésimo octavo. (C)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Vide Can. Remoto, & Salazar locis citatis supra, in vita Alberti 14. Episcop. lit. B.

(B) Guilelmus II. successit Berengario. Hieron. Pujades in Chron. univ. Cath. lib. 6. cap. 15. & 18. in fine. Fr. Franc. Diago hist. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 13.

(C) Fr. Diago loco citato.

Bacaugius 27. Barcin. Episc.

ACAUGIVS in Gotholonia apud Barcinonam natus, Patres non tantum sanguine; sed & moribus nobilissimos habuit. Ab infantia, fidei sacris excultus rudimentis, & Dei timore nutritus, ad juvenilem accessit aetatem, virtutum perfectione compactus; in illa Clericus iam factus, Canonicus subito electus, ad Episcopatum dignior venit, mortuo Antecessore, (A) Successor; (B) ubi per totum Præfatus cursum, in oratione, nocturnis excubijs, ieiunijs, & similibus exercitijs, assiduus Domini perseveravit Minister. Eius sanctitudinis, & eruditionis fama sic per totum Christianum orbem excrevit, quod coetus Patrum, Qui, in vrbe dicta Aquilscelenis coadunati erant, Legatos, & epistolas ad eum videntium, & consultandum, emisere. Quos Ille humiliter accipiens, cum suo Coadiutore Nundinario, (C) ivit, vidit, & vicit, Ibi Sæctus præsidebat Toribius; Vos interim cogitate, qualia erat Membra Episcopalia, tam nobili correspondentia Capiti. Fuit omnium vna mens, & animus, Præ-

eliani, Sabellij, & aliorum hæreticorum pravas execrari Sententias, & tres Divinas in unitate (quas illi negabant) Deificari Personas; Quarum gerens Spiritus Sanctus vices, super Toribij prædidentis caput, specie visus columbæ, coram tot stantibus, toto Concilio stetit. Quâ iam finita Synodo, ab Spiritu Sancto ab omnibus viso, inspiratis Canonibus, Bacaugius sancti socius substituti, redijt ad suam Ecclesiam; cuius titulari adhærens Cruci, Hac nos (dixit) gloriari oportet; & subito moritur, anno quatuorcentesimo quadragesimo primo. (D)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Post Guilelmum II. venit ad Barcinonis Sedem, quamvis à multis ræctus, Bacaugius, vt Salazar tom. 6. die 18. Novembris lit. A.

(B) D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novembris lit. D. Monachus Haubertus cum com. Fr. Gregor. de Argaiz anno 448. & 457. Gabriël Buchius in chron. anno 447. M. Maxim. in chron. anno 448. Cætera quæ invenies in textu, probat d. Haubert. hoc anno, sic: *In urbe dicta Aquiscelenis acta est Synodus, interfuerunt in Concilio Sanctus Toribius Asturicensis Episcopus, Bacaugius Barcinonensis, Nundinarius eiusdem Urbis, & alij Episcopi, atque Abbates contra errores Prisciliani. Præsides Sanctus Toribius, super cuius caput visa est in ipso Concilio, quedam columba alba, & plura ibi Argaiz.*

(C) Necessario debet dici, quod S. Nundinarius erat coadiutor Bacaugij iam senis, quia quomodo in eodem Concilio simul duo Episcopi Barcinonenses, invenirentur seipsei? nisi quod vnus vt principalis, & vt substitutus assisteret alius. Sic supradictus Argaiz.

(D) D. Ioann. Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novembris lit. D.

Nundinarius 28. Barcin. Episc.

OVVS Barcinonis pensilibus pullulat flosculus, in cuius horto credo Nundinariū habuisse ortum, & radicem. Cum inter devotissimum Clerum, quis eligendus esset, quaeretur, apparuit Coadiutor defuncti Nundinarius, (A) Qui absque sui præsumptione, & desiderio, ad superiorem tendit, & subivit locū, & Solium. Qui vix Pontificali amiculo indutus, vix fuit

alio-

altiori Sede positus, cum Pastoralis custodia exvigilans, omnia quæ Ecclesiæ oportebant, subito peragrabat; nec absq[ue] sacratissimis præmijs fuit tantus labor; quia eius virtutis certissimus Alcanius Tarracon. Archiepiscopus ad Pontificem Hilariu[m] scribens, celebrâdis sanctitudinis gémis coronavit hanc Gémam, sic: ^(B) *Episcopus Barcinonensis Civitatis Sanctus Nundinarius sorte explevit conditionis humana, &c.* Nec solum Præsulum, sed omnium oculis pupilla fuit, & prodigium; quia longo, quo vixit tempore, verissimus erat Dei cultor, contemptor sui, Religionis amator, Catholice veritatis assertor, Idolatriæ subversor, & errorum validus expugnator: quibus ætumnis, & ætate senescens, Irenæum aliæ Diocesis Episcopum, habuit Barcinonis Hic Rector Vicarium, ^(C) Ipsumque hæredem vltima vita instituit, animamque Deo sanctissimam mandavit, circa annum quatuorcentisimum sexagesimum quintum, ^(D)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Hieronymus Pujades in chron. univ. Cath. lib. 6. cap. 18. & cap. 25. per totum, & in Episcopolog. Palatii Episcop. Barcin. Fr. Francisc. Diago in histor. Comit. Barcinonens. lib. 1. cap. 13. D. Ioannes Salazar in Martyrolog. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novemb. lit. D. *Nundinarius Episcopus Barcin. de quo mentio est in epistola Sancti Ascanij Tarraconensis Episcopi ad Beatum Hilarium Pontificem Maximum.* Si de ordine quaeritis, quaerite Salazar tom. 6. die 18. Novemb. lit. D.

(B) Fr. Diago, & Pujades infra citandi lit. seq.

(C) Omnia desunt Fr. Fanc. Diago ubi sup. lib. 1. cap. 13. & Hieronym. Pujades lib. 6. cap. 25. per totum.

(D) Diago, & Pujades locis citatis.

S. Severus II. 29. Barcin. Episc.

EMOTO, Pontificis responso, Irenæo, ^(A) ponunt Authores secundum Severum, cui, omnium encomia, Barcinonensis patria, ^(B) admirantia Sacerdotis exempla, litterarum studia, prodigiosæ virtutis indicia, gradus dedere decoros, ut Pontificium subiret ad culmen; Sed tanti Regiminis limen intravit, tempore, quo Ar-

rianorum lues totam Hispaniam depascebat; quorum erroribus, cum sese opponeret S. Doctor, iam eius vitam perdere, rabidi conabantur hostes; quod, ut perficerent, (C) Illum inquirere coeperunt. Severus, Christi præceptum, consiliumque insequi cupiens, quo dicitur: *Si persecuti vos fuerint in una Civitate, fugite in aliam*, Barcinonam deseruit, & ad locum desertum avidè properavit; ubi se persequentes sperare proposuit, Quos credebat subito futuros; sed Illi, S. Præfulem quæritantes absentem, ad locum, quo se receperat, deveniunt. Sanctus Severus illis occurrens, dixit: Quem quæritis? extemplo Lupi magnis clamoribus ululabant, dicentes: Severum quærimus, ut pœnas suorum errorum luat. Quibus S. Antistes respondens, ait: Ego sum Severus, quem quæritis; si propter fidem à Sanctis Patribus in Concilio Nicœno adversus Arrium hæreticum promulgatam, me perdere concupiscitis, præsto sum; quidquid volueritis, agite. Tunc satellites in Eum, tu multo maximo, manus iniecere; & in locum, Barcinoni proximum, traxere; ubi post varia fustium, & pugionum verbera, & ictus, caput clavo confixo terebrarunt: & eius anima, Angelis committatibus, in cœlum latitabunda descendit; die sexta Novêbris. (D) Ille fuit Severus, Qui Gothicas leges condidit, (E) & cum octuaginta Episcopis locijs, valdè profuit; pro quarum decisionum præmio, attulit Sanctus crudele martyrium.

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Can. Remoto, cau. 7. q. 1. ubi Hilarius: *Remoto ab Ecclesia Barcinonensi, atque ad suam remisso Irenæo Episcopo, &c.*

(B) Ambo fuerunt Severi Barcinonis filij, & Patres, die sexta Novembris omnes occisi. D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrolog. Ss. Hispan. to. 6. die 6. Novembris, abundè.

(C) Luc. Flav. Dext. in chron. anno Christi 352. & ibi Francisc. Bivar. num. 3. sic: *Diversus hic Severus est ab illo, qui eiusdem Urbis Pontifex existens, passus fuit anno 285. ut inibi Dexter nota vit, passus iste fuit non à Gothicis, sed ab Arrianis.* Fr. Anton. Vincen. Domenec histo. Ss. Catha. lib. 1. Fr. Francisc. Diogo in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 14. per tot. lib. 3. cap. 20. in medio. Hieronym. Pujades in chron. univers. Cath. lib. 6. cap. 31.

(D) Diem probè Salazar citatus sic B. Molan. lit. seq. allegandus. Annum non audeo ponere Martyrij, cuius anni nequiverè Authores, tanto tem-

pore, certificare tempus: Et ubi omnes habent diversas sententias, audacius esset minimam ponere meam. Solum concordant omnes, lectiones Sancti, impressas esse hoc temporis errore. Pujades ubi sup. lib. 6 cap. 3. i. propè finem, & alij. Et hoc est facile: nam in lectionibus secundæ Translationis S. Eulaliæ, eandem impressionis inveni maculam, postquam sepulchralem lineam, & Canonicum legeram Tarata in histor. manuscripta Episcop. & Comit. Barcin. Quod etiam cum Diago sup. notavit Salazar tom. 4 die 10. Julij lit. B. in notis post text. Translationis dictæ Sanctæ.

(B) Molanus 6. Novembris, sic: *Barcinone natalis Sancti Severi Episcopi, & Martyris, qui clavo est in capite confusus; Fuit hic unus septuaginta Episcoporum; Qui leges Gothicas in Hispania condiderunt. Hic à Barbaris, qui Catholoniam incolabant, clavo capite confosso, martyrio coronatur. Cæsar Baronius in notis, citatus à Fr. Francisc. Bivar. in chron. anno Christi 154. nu. 3. Hieron. Pujades cap. 31. supra citato. Probat hoc etiam Pergaminus, cum Ipsi S. corporis inventus arculi; & quamvis prisca scriptura, sic legitur: *Iste est Severus Barcinonensis Episcopus, & Martyr, sanctissimus fuit, atque martyrio coronatus est, octavo Idus Novembris. Iste fuit unus ex illis septuaginta Episcopis, qui legem Gothicam in Hispaniam condiderunt.**

Agritius 30. Barcin. Episcop.

AGRITIVS defuncti Severi sequens vestigia, ^(A) similia peperit Ecclesiæ incrementa, Barcinone incunabulum ^(B) habuit, & Ipsi Pastorale opere pretium adduxit; ^(C) & quia infœlicis illo sæculo Gothi, & Hispania-um Reges adhuc erant Arriani, illorū pecamina, & iniquitates Ipse portabat, ^(D) langores fidelium Ipse subtulit, donec de meliorandis Ecclesiæ statibus, Nationale varij Episcopi habuere Concilium; ad quod congregandum; varij, cum nostro Agritio, Episcopi, ivere Tarraconā; ^(E) & ibi Arrianicā omnes execrantes leprā, maiorem curā, de tutandis ovibus, sibi invicē commedarunt. Tunc temporis Hormisda Pontifex, Orientali Nestorij pestilentia totaliter occupatus, scripsit Ioanni Tarraconen. Archiepiscopo, Quem per omnem citeriorem Hispaniam, omnibus suis viribus, & vicibus Vicarium absolutum constituit, quibus, Cathalonix Præfuli totam Hispaniæ Ecclesiam subiecitavit. ^(F) Qui, novo Munere, sequenti anno 517. aliud Provinciale

Gerundę coadunavit Concilium ; vbi iidem penè sistentes Patres, Ledanias efficacissimas ad movendum Deum, preces, post Pentecostes vnanimiter ordinarunt ; ^(G) vt talibus orationibus , nova munia teneret Ecclesia. Redijt Agritius , & cum eo communis Barcinonis letitia, in qua, subito Congregationis exequens decusum, precativas Processiones, furatis Arrianis, incepit, quibus nova arma triumphanti Ecclesię donavit. Quem devotà sequenti catervā, de novo laudabatur Deus, Qui, Illum æternę Beatitudinis gaudio sublimavit, anno quingentesimo decimo septimo. ^(H)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Fr. Franc. Diago in hist. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 15.
 (B) Qui, solum ex ipsius filijs, & Sacerdotibus eligebatur Pontifex. Can. Remoto, & Salazar locis supra citatis in vita Alberti 14. Episc. lit. B.
 (C) Constat ex Concil. Tarraconen. dicto, & Concilio Gerundę habito anno 517. in quibus se subscripsit Barcinonensis Agritius. D. Ioan. Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novemb. lit. D. Diago cit. sup. Fr. Gregor. de Argaz in popul. Eccles. in serie Barcin. Episc. fol. 92. Hieron. Pujades in Episcopol. Palatij Episc. Barcin.
 (D) Quod omne probat supra citatus Diago, & alij, qui multa de rebus Hispaniæ scribunt.
 (E) Idem Diago, & alij, Qui de Agritio scribunt. Concil. nationale Tarraconen. in voluminibus Hisp. Concil.
 (F) Const. Provinc. Tarracon. sub illius tract. d. d. Ioannes Terez Archiepisc. Tarraconen. in Archiepiscopologio, Salazar tom. 4. die 5. Julij.
 (G) Cui dicta leges Concilia, patebit decisio. Fr. Franc. Diago cap. 15. supra citato.
 (H) D. Ioan. Tamayo Salazar 18. Novemb. lit. D. *Agritius Episcopus Barcinonensis, interfuit Concilio Tarracon. & Gerundensi, eius memoria ad anno 517.*

Nebridius 31. Barcinon. Episc.

EBRIDIVS, ex citeriori Hispania ortus, ^(A) nobiliori Catholoniæ genere natus, liberalibus studijs ita se dedit, superiori sapientia ita se imbuivit, vt doctissimos Magistros præcelleret, postquam Theologiæ meritum Gradum conscenderat; Quibus, & maioribus mentis, Agarenis Præsu-

latus Soli subivit, & varia in hac prima sede Concilia firmavit; quæ legentes Historici, negat Præfulē fuisse Barcinonen. Attamen cum Beatus ^(B) vir, tot bonis operibus, & doctrinæ spiritu, plebē instrueret Catholicā, ad excellētiōē de se omnibus fuit vocatus sanctitatis odorē; quia trāsactis aliquot annis, ē vivisublato Barcinonēsi Episcopo, ad illius Cathedrā vrbis, Præsul inclytus translatus est. ^(C) Illo igitur Sedem istam moderante, ^(D) Sergius Tarraconensis Ecclesiæ Episcopus, alteram, apud Barcinonem, Synodum congregavit; vbi Beatus vir singulari, quā præditus erat doctrina, mirum in modum laboravit. Demum, cū miris enituisset Responsis, & tanta cum omnibus fuisset vsus humilitate, & in egenos, & famelicos charitate resplenderet, in gravem incidit morbum, quo ingravescente; vltimum vitæ terminum, pro illo interpellare prænosens, Sanctis Ecclesiæ Catholicæ Sacramentis vallatus, post multa virtutum opera, peracto bono certamine, & cursu felici consumato, animam in sedibus collocavit æternis; die nona Februarij, anno quingentesimo quadagesimo quinto. ^(E)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) D. Ioan. Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 1. die 9. Februar. sic: Nebridius ex citeriori Provincia Hispanie ortus, Patres habuit Catholicos, qui ex eorum coniugio quatuor cum Nebridio liberos procreaverunt, scientia, Virtute, & sanctitate conspicuos, omnium natu maior fuit Nebridius, &c.
- (B) Varij, vt Carrillo, & adducti à Tamayo Salazar supra, negant fuisse Præfulem Barcinonensem, sed cōcedunt fuisse sanctitate mirabilem Hieronymum Romanus de la Higuera die 9. Februarij: *Egarā propē Cæsaraugustam Aragonia, Sanctus Nebridius, &c.* Antiquus liber, in quo per alphabeti ordinem continentur summatim Acta Ss. Hispanorum, literis per vetustis exaratus, cuius meminit Tamayo citatus, sic: *Isidorus noster, à quo Spanhemensis agit de quatuor Ss. Episcopis Hispanis, quorum nomina sunt hæc, Nebridius, qui fuit natu maior, &c.* D. Ioannes Tamayo Salazar vbi supra lit. A. *In Hispania citeriori S. Nebridius, vir literis, & sanctitate conspicuus, plenus dierum, & Virtutum Confessor inclytus obdormivit in Domino.* Iulian. Archiepisc. Tolet. in Chron. num. 274. Nota etiam verba, quæ adducimus lit. C. & E.
- (C) Fr. Gregor. de Argaiz in tabula, & brevi serie Episc. Barcin. Salazar tom. 6. die 18. Novemb. lit. D. melius tom. 1. die 9. Februarij lit. A. *Ergo B. Nebridius, his bonis operibus, & doctrinæ spiritu plebem instruens Catholicam, talem de se omnibus præbuit sanctitatis odorem, vt trāsactis aliquot an-*

nis, eius suffragantibus meritis & vivis sublato Episcopo Barcinonensi, ad illius Cathedram Urbis Præful inclitus translatus est. Loayla in compilatione Conciliorū Hispaniæ fol. 94. vbi Concilium legitur Barcin. cui interfuit Nebri-
dus, congregatum à Sergio Tarraconensi.

(D) Si plura de hoc Præfule cupis, lege Precor B. Isidorum de script. Eccles. nu. 2. 1. Escolanum lib. 2. cap. 29. num. 6. Padilla cent. 6. tom. 2. cap. 12. Garibay in comp. hist. lib. 8. cap. 16. Fr. Franc. Diago in annal. Valent. lib. 5. cap. 4. Gualter. in Conograph. sæcul. 6. fol. 484. D. Martinū Carrillo in annal. mundi lib. 2. anno 540. Marieta lib. 5. cap. 11. 12. 13. 14. Valæum anno 540. Morales lib. 11. cap. 49. & Loayla sup.

(E) Tamayo Salazar loc cit. lit. C. R. P. Thomas de la Herrera citat. à Salazar Ausbertus Myræus in schol. fol. 37. Hieron. Roman supracitatus: *Nebri-
dus fuit Præfatus insignis, doctus, & sanctus, qui vixit in Domino 5. Idus
Februarij, anno 545.*

Paternus 32. Barcin. Episc.

ATERNVS, quamvis à multis oblitus, (A)
venit sereniori fortuna laudandus; quia cum
inter nobiles, & germanos Clericos, virtute
filii efficeretur maior; sacra iacente Hæ-
reditate, Eum subito Barcino fecit hære-
dem, spiritualium lurium, & bonorum in-
stituit Dominum; Qui vix in Pontificij

Prædij fuit possessione: cum magis virtutibus fulgens, tan-
quā lucerna in candelabro, omnibus in domo Dñi stantibus, elu-
cebat. Dei autē cultus, & honoris exequiās, omnes suæ Dicece-
sis partes & Ecclesias pedester lustrabat, & illustravit. Dñi sa-
cras Præfulatus tenuit habenas, fuit Illerdenſe Conciliū, ex di-
versis Ecclesiæ Capitibus, anno 546. perutiliter vniū; (B)
in quo noster celebratus Paternus, paternū erga Catholicos filios
manifestavit zelū, & declaravit ardorē; ibi se subscripsit, Barci-
nonensis Pastor humilimus. Et ad Deū precantē reversus Pa-
triā, novo sanctitudinis odore, totā urbē adimplens, omnes ad
eius merita laudanda, ac beneficia per Eum recipienda, mira-
biliter induxit; viquequo Beatus Sacerdos, virtutibus clarus,
scientijs celebris, & Pastorum exemplar, febri correptus, fidei
confessione munitus, spiritum obtulit luminum Patri Pater-
nus; anno quingentesimo quinquagesimo octavo. (C)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Succellit post Nebridium Paternus. D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novembris lit. D. Hieronym. Pujades in chron. univ. Cath. lib. 6. cap. 47. per totum. Monachus Haubertus in sua popul. Eccles. in serie Episcop. Barcin. quia in chron. errantur anni.
- (B) Hieronym. Pujades, & Salazar vbi supra.
- (C) Salazar loco citato: *Paternus Episcopus Barcinonensis interfuit Concilio Il-lerdensi ad annum Domini 546. eius memoria ad annu 558.* Pujades vbi sup.

Borrellius 33. Barcin. Episc.

BORRELLIUS Barcinonensis creditus incolae, (A) Quem Hieronymus Pujades vocat Guilelmum, (B) defuncto Paterno Præsule, novum tanti Regiminis oritur prodigium. Maxima fuit huius Civitatis foelicitas, omnes Rectores habuisse rectissimos. (C) Nam iste, penè Magisterij signum acceperat, cùm vas à Deo esse electum, vt omnibus subveniret, demonstrationem donavit; nequaquam superior mores mutavit status; nam eadem, quæ Sacerdos exercebat pietatis opera, continuavit Antistes, carnem mortificans, duos poenitentiae actus instituens, nil nisi de ovium sibi commissarum subventionem tractabat. Quem tali Prælatura dilectum, inter Angelicos Choros Christus sublimavit decorum; Transivit enim de morte, ad vitam; de mundo, ad regnum; de labore, ad requiem; de huius exilij peregrinatione, ad Patriam, de præsentis vitæ miseria, ad æternam beatitudinem; die decima octava Aprilis, (D) anno quingentesimo septuagesimo octavo. (E)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Vide Hilarium Can. Remoto, & Salazar loc. sup. cit. in vita Alberti 14. Episc. lit. B. Hieron. Pujades in chron. univ. Cath. lib. 6. cap. 28. Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcinon. lib. 1. cap. 13. in fine, & cap. 14.
- (B) Hieron. Pujades vbi supra lib. 6. cap. 47.

(C)

(C) Quia semper Præfulum, & Barcinonis Populi fuit integra fides, ut diximus, in vita Alexandri 13. Episcopi lit. D. & vnum Hungum Barcinonis Episcopum, Quem Arrianum aliqui voluerunt, omnimodè errant, ut subito de ipso dicemus lit. C.

(D) Fr. Francisc. Diago vbi sup. lib. 1. cap. 16. in medio, qui ad affirmandum menssem, errat annum. Hieron. Pujades in Episcopopoli Palatij Episc. Barc.

(E) Pujades in chron. vniv. Cath. lib. 6. cap. 47.

Hungus 34. Barcin. Episcop.

TEMPORE, quo Leuvigildus Imperium Hispanicum habebat, Ecclesia Dei ferocius oblecta fuit, quam alio sæculo, ^(A) quia diabolico armati spiritu Arriani, non solum exilium, & vulnera dedicabant Christicolis, sed illis denegantibus, pro tanto malo promittebant bona, quibus, auri tames, valida fecit diruere Mœnia; cecidit Cæsaraugustanus Lucifer, octo se foedarunt Episcopi, inter quos Barcinonensem Vgnum ^(B) apposuerunt aliqui, sed nunquam fuit tali morbo infirmus; ^(C) imò semper Catholicam habuit, & prædicavit salutem. Tunc sepulto (certè in infernum) Arriano Leuvigildo, successit ex tam infando patre, optimus filius, Flavius Recaredus vocatus, Quem, duo avunculi Leander, & Fulgentius, primo suæ gubernationis tēpore, fecere Catholicum; cuius conversione Suevi, & Gothi coniuncti, maximā pro seditione Arriani, fuerunt vilitate; & ad magis expellendum hostem, fuit Toleti nationale Concilium, vbi die 8. Maij, anno 589. ^(D) quinque Archiepiscopi, sexaginta Episcopi adfuere; coram quibus omnibus, Princeps, se Catholicum, & professionem fidei declaravit, ^(E) quod idem coniux sua, & Regina Badda fecit; Et Episcoporum octo recordati iam Christi, deslerunt amarè, quibus ut Petro, etiam commendavit Deus Ecclesiam. Vgnus alibi præfens, semper intacta fide gloriosus, postquam tanto Concilio profuit, ad suam Ecclesiam rediit, Barcinonensi Concilio vocavit, quod Asiaticus Archiepiscopus Tarraceni, die primo Novembris, anno 599. in Ecclesia Sanctæ Crucis, laudabili

fidei

fidei zelo, coëgit; (F) ibi noster Pastor, multa fidei, & Episcopatus digna expressit, & vniuersalis tamē eloquium exaudivit: paucos postea quos vixit dies, omnes ieiunijs, elemosynis, & orationibus consummans, Clerum ad fidem Catholicam hortatus, fuit cœlestibus civibus coniunctus, anno sexcentesimo quarto. (G)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Fr. Francisc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 18. vbi penè totum probavit. Hieronym. Pujades tractat de hoc Episcopo, in chron. vni. Cath. lib. 6. cap. 47. Idem in Episcopoli. Palatij Episc. Barcin. D. Ioan. Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novemb. lit. D. Petrus Michael Carbonell in Episcopoli. Archivij Regij Barcin. Monachus Haubertus in chron. anno 568. sic: *Ipse Leuigildus Princeps, alias multas Civitates flamma, & sanguine vastat.* Marc. Maximus citatus à Fr. Greg. de Argaiz dicto anno.
- (B) Vnum successisse Borrellio, seu Guilelmo, probat Hieronym. Pujades vbi suprà d. cap. 4. in medio.
- (C) Nunquam fuit Arianus macula sedatus Hungas, imò ex perfectis, & antiquioribus Catholicis invenitur primus subiectus Episcopus in 2. to. Concil. General. in impressione antiqua Coloniz Agripinæ factæ anno 1551. quod totum videbis clarè etiam in Hieronym. Pujades vbi sup. lib. 6. cap. 71. in corpore. Nicolaus Evarardus in topicis, &c. Viladomar, & alij allegati ab ipso Pujades, melius probant adhuc intentum.
- (D) Fr. Diago cap. 18. supracitato.
- (E) Hieron. Pujades vbi sup. lib. 6. cap. 71. in initio.
- (F) Monachus Haubertus in Chron. anno 317. & ibi Fr. Gregor. de Argaiz. Tamayo, & Fr. Diago vbi sup.
- (G) Tamayo Salazar loco quo suprà.

Emilas 35. Barcin. Episcop.

Milas Barcinonensis Cleri Honos, (A) & totius Hispaniæ ornamentum, fuit à puero, præclaro ingenio præditus, vivaci ideo ad litteras aptus; ita ut primæva cultura politus, futura sapientiæ acumina promissit; & cum elapsis annis fuisset, abique Capite, Barcinonense corpus; Emilas omnibus mirus, vocitatur electus; Qui dignita-

tis munera fugiens, acerbum oneris pensam pertimescens, oblatam sedem rejicere conabatur; sed assiduâ eligentium instantia, continuâ doctiorum persuasione, divinæ dispositioni paruit humilis. Gubernabat tum sæcularem navem Gundimarus Princeps; Cuius impulsu anno 614. Toletanum fuit Concilium, ubi subscriptus invenitur Emilas; ^(B) Postea Recaredus secundus, aliud Provinciale Concilium in Egara, ^(C) celebrare voluit, in quo, de fidei emolumentis tractaturus, & præfuit Emilas, & profuit; Eius votum, & doctrinam laudantes omnes, unanimiter laudantur. Postea ad suam reverlus Ecclesiam, inclytus Christi Præco, scientia, exemplis, ieiunijs, & eleemosynis multipliciter fecundavit. Demum senescente corpore, sibi diem extremum sentiens impendere, petito, receptoque immortalis Viatico, Christum, quem vera in carne suscepit, spiritu etiam conspexit, anno Domini sexcentesimo decimo septimo. ^(D)

HISTORICA ALLEGATIO.

^(A) Quia ex proprio Clero eligebatur Episcopus, ut de Borrellio diximus lit. A. & ipsum venisse post Hungum, infra Salazar; Cuius memoriam celebrat Monachus Haubertus in chron. anno 384. Ita florent Lupus Episcopus Telenfis, Petrus Ampuritanus, Emilianus Barcinonensis, & ibi Fr. Gregor. de Argaz. Flav. Dext. in chron. anno Christi 384. num. 7. & ibi Fr. Francisc. Bivar.

^(B) D. Joannes Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novembr. lit. D. Emilas Episcopus Barcinonensis, interfuit Tolati in Gundimari Regis decreto; & postmodum Concilio Egarenfi ad annum Domini 614. Hieronym. Pujades in Episcop. Palatii Episc. Barcin.

^(C) Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 18. propè finem.

^(D) Salazar loco supra citato.

Eusebius 36. Barcin. Episc.

UGENTI Barcinoni Emilam, dedit suus Eusebius solatium; ^(A) qui primos vitæ periodos, in fidei Catholicæ cognitione, in vitiis damnabilium victoria, & in veræ sapientiæ cupiditate, transigens, ad omnem illius ævi per- venit encomium; & cum tantæ virtutis exercitijs, ab infi-

mis placidus, æqualibus formidabilis, superioribus charus, omnibusque gratus haberetur, & docilis; eorundem vocibus, & plausibus Episcopale ingreditur limen, tanquam mundi futurus lumen; Qui celebris Populi, ^(B) gubernacula, tanto Dei zelo, & proximorum salutis procurandæ fervore tenuit, miserationes, eleemosynarumque copias tam largiter egenis conferebat, quod de necessarijs sibi alimentis, auferre cogitabatur; In occupationibus Dicecesis curam suadentibus, semper vigil Pontifex insudabat; populos sibi commissos Evangelici verbi pabulo, divinis virtutum exemplis, & eloquentiæ charismatibus, depascebat. Toletanum etiam suo tempore fuit Concilium, quod Sitenandus Princeps, cum divino lisdoro, & Cæsaraugustano Braulio coniungere voluit, & ad nostrum scribens Eusebium, quia lethali infirmitate subpressum, nequivit tantum habere Præsulem; sed eius loco Ioannem Barcinonis Presbyterum laudavit demissum: ^(C) Quando plenus Eusebius dierum, ætatis suæ tempore consummato, meritorum splendore, terrena terris membra commendans, inter supernos Agelorum Choros, celsa cœli conscendit, anno sexcentesimo trigesimo quinto. ^(D)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Post Emilam, venit Eusebius. Fr. Diago in histor. Comit. Barcinon. lib. 1. cap. 17. Ioan. Tamayo Salazar in Martyr. Ss. Hisp. die 19. Novēb. lit. D.

(B) Ambros. Moral. lib. 12. cap. 13. Padilla tom. 2. cent. 7. cap. 10. Plura inveniuntur de hoc Præsule in Archivo Sæctæ Ecclesiæ de Oviedo, & Bibliotheca de Alcalá de Henares. Fr. Gregor. de Argai in comm. Monachi Hauberti anno 621. Hieron. Pujades in Episcopopol. Palarij Episc. Barcin. D. Martinus Carrillo in annal. lib. 2. anno 618.

(C) Fr. Diago ubi sup. lib. 1. cap. 17.

(D) Diago loco citato.

Giraldus 37. Barcin. Episc.

Ad Giraldum, validissimum Ecclesiæ Brachium eligendum, Clericorum. manui electrici, dextræ Dei Digitus aspiravit; Qui idoneus Dominici Gregis creatus Custos, quâvis lachrymis repugnâvit, divinis postea impulsibus obedivit; Erat enim humanæ gloriæ nescius, acer divini ho-

noris exactor, non quærens quæ sua essent, sed solum, quæ Iesu Christi: Amicitias sæculi, & omnia mundana contemnens, servitio Dei continuò adhærebat, inter colloquia humana vultu occupatus, nimirum cor eius erat ubi coelestis thesaurus. Erat etiam celebris Hic vir ita brevissimus, indulgentiæ facilis, patientiæ supremus, humanitate devincens, in corripiendo districtus, in rexando absolutus, liber in agendo, omni ætati, & conditioni benignitate communis. Varia pro Pontificatus custodia, cruciamina, verbera, & ieiunia sustinuit; Gregem sibi commissum pascuis salutaribus recreavit; plurimos à fidei regulis, alienatos compescuit; Donec dierum, & bonorum operum opimus, ad cælum Confessoris. Põtificis titulo, victor Agõnista commigravit, die decima nona Augusti, anno sexcentesimo trigesimo octavo. (A)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Fr. Francisc. Diago in histor. Comit. Barcinon. lib. 1. cap. 17. in fine, quem solum ad textum inveni socium, & Hieronym. Pujades in Episc. Palatij Episc. Barcin.

Hoya 38. Barcin. Episcop.

INTORVM Barcinonis Parentum, venit, Hoya linea recta successor, qui ipsius Ecclesiæ filius, Eidem venit Ecclesiæ Pater, (A) & Ecclesiasticis litteris iam eruditus, maximam postea doctrinæ, & eruditionis famam adeptus est; & vix fuit in Prælaturæ liminibus, cum ardenti animo, Pastoralis zelo, cultum suæ Diocesis illibatam conservare constituit; quia quosquos Alumnos Leo rugiens circumdabat ambagibus, victricis opibus fidei succurrebat intrepidus. Varios, tunc regens Chintila, (B) habuit Episcoporum cætus, quorum in vno, 8. Ianuarij anno 636. celebrato, quatuor Archiepiscopi, quinquaginta Episcopi, tanquam Ecclesiæ principalia Membra, celeberrimum fecere Corpus; in quibus nostrum assistens Caput, (C) dum super

Om-

Omnes eminuit, omnium laudibus ora relaxabat: subito fuit aliud Toleti Concilium, numero sextum, vbi Eisdem penè respondentibus Oraculis, divino Cæsaraugustano Braulio, noster fuit præsens, & laudatissimus Pastor, ^(D) Qui iam canonicus, & in decisione subscriptus, ad matrem remeans urbem, continentiam singularè exercuit, & in scripturis sacris vigilas servus elaboravit: Semper enim Sancto Spiritu plenus, contra Arrianam, eo tempore furentem perfidiam, tanto fidei vigore pugnavit, vt etiam tacitis verberibus, victricia Christi stigmata, suo corde portavit; & cum diù in summa vitæ auctoritate transigisset, assiduis corporis macerationibus confectus, vltima infirmitate placatus, ad Paradisi Portam, & æternæ salutis Portum navigavit, anno sexcentesimo quadragesimo octavo. ^(E)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Hieron. Pujades in Episcop. Palatii Episcop. Barcin. D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. die 18. Novemb. lit. D.

(B) Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 17. in fine. Tamayo Salazar vbi sup.

(C) Salazar loco supracitato.

(D) Salazar loco quo sup. sic: *Hoya, seu Ols Episcopus Barcinonensis Toletani Concilij interfuit. Et subscripsit, eius memoria ad annum 648.*

(E) Tamayo Salazar ibidem.

Aetius II. 39. Barcin. Episc.

DUPLICES virtute, & nomine germanos, elucidat nova fortuna Aetios, vt duabus sic manibus, melius sacrum adferatur pondus; Nam in Secundi scimus humeris Athlantis, Barcinonis stetit cælum; ^(A) quia cum tantæ sanctitatis, & studiorum virtutibus, effulisset; vacante tunc Ecclesia, ad Episcopales apices, omnium Sacerdotum nutu, fuit laudabiliter demissus; Dum autem, tantæ Sedis Solium Homo venerabilis possideret, pauperes quotidie alebat, & visitabat; novis Ecclesiam devotionibus Antistes dirabat, & munibat; semper

charitatis igne succensus, Christi sui exemplo confusus, potius animam pro amicis, & concivibus ponere, quam illos inter mœoris angores, inter hostiles incurſus relinquere, maluit deliberatione virili. Si aliquæ, in suis ſubditis erāt angustia, illas ſalutaribus orationibus, & pijs amovebat eloquijs. Omnis in Ipſo afflictuſ invenit ſolatum, omnis inſipiens doctrinam, omnis famelicus pabulum, omniſque ſupplex miſericordiam; ſicque omnibus, ad omne bonus, cœpit ad meritum appropinquare præmium; quia iam ætatis onere confeſtus, & inſtimitatum pondere gravatus, perſolutis Eccleſiaſticis cœremonijs, obdormivit in Domino; menſe Auguſti, die decima ſexta, anno ſexcenteſimo quinquageſimo quinto. (B)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Aetius ſecundus ſucceſſit Hoyæ. Fr. Franc. Diago in hiſtor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 17. in fine, cuius meminit Hieronym. Pujades, in Episcop. Palatii Episcop. Barcin.

(B) Pujades, & Diago locis citatis.

Quiricus 40. Barcin. Episcop.

QUIRICVS Gothus, patria Barcinonenſis, (A) cum Palatium Principum honeſtis moribus frequentaffet, tumultuum rumoribus, quos paſſim Aulicus livor erumpit, fascinatus, ſecuritatem in tutiſſimo Religionis portu, naufragus exquirere curavit. Hinc, Agaliente cœnobium, tunc temporis ſanctiſſimis inſtitutis condecoratum, ad eiulque clauſtra confugere, toto viſcerum conatu decrevit; Vbi cucullam S. Vir, relictis ſæculi anfractibus, induens, (B) brevi celebrẽ de ſe reſtificationẽ, in omniũ virtutũ apicibus, & regulæ obſervationibus, dedit, & demõſtravit. Quoviſque Monafterio, Abbatis paſtorali ſolatio, deſtituto, Quiricus ad illius pervenit guber naculum. Quale fuerit in hoſce munere S. Abbatis, circa Fratrum curam, ornamentum, ex eo dignoſcitur, quod vacante Sedis Barcinonis Præſulatu, (C) protinus fuit ad

eius

eius fastigium sublimatus; vbi maioribus virtutibus se suble-
vare conitituens, sui Episcopatus regimen, bonis moribus,
componere procuras, suum Clerum, & Populum, coram Cle-
ro, & Populo docuit, & ad altiore[m] virtutem adauxit. Post hæc,
ne Monachorum in cura deficeret sanctitudo, Monasterium
Sanctæ Eulaliæ celebre construere cœpit, ^(E) quo Fratrum
Benedictorū aciem, virtutibus, & monasticis regulis, instructā
posuit, & ordinavit. Et cum illo ævo Recisvinthus, Gothorū
Rex, Hispaniæ Regnum teneret, instantibus Eugenij III. An-
tistitis Toletani precibus, Concilium decimum contrahit, cui,
ut Episcopus Barcinonensis, interfuit S. Quiricus, ^(F) & cum
Alijs, ibidem necessaria, & insignia ordinavit decreta; Quā Syn-
odo absolutā, matrem Barcinonem repetijt; ex qua, è vivis
sublato Ildefonso, ad Regiam Toleti Sedem, tot comitantibus
meritis, evolavit; ^(G) vbi vitam, & regimen finivit, die vigesi-
ma Novembris, ^(H) anno sexcentesimo quinquagesimo sex-
to. ^(I)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) P. Hieronymus de la Higuera in not. ad Luitprand. num. 118. fol. 349.
his verbis: *De Quirico, Civis, & Episcopo Barcinonensi, qui fundavit in Epis-*
copatu Barcinonensi Monasterium Sanctæ Eulaliæ, &c. S. Iulianus in Toleta-
na Sede successor, sic carminibus testatur: *A Domino qui nomen habes*
prie Voce, Quirice, & Monachus, Presul Barcinonensis aye, Agaliensis eras
quondam sanctissimus Abbas, Barcino te multum Presule gaudet, ovens.
Te socium letis Lrocadia suscipit vlnis, corpus humo mentem Astra sub alta
locans. Gaude forte tua, presul venerande Quirico, sic dominus terris es, domi-
niisque polo. D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 6.
die 20. Novembris, sic: *Quiricus Gothus, patria Barcinonensis, cum Re-*
giam urbem adire decerneret, &c.

(B) Vide quæ diximus lit. A. Et Fr. Anton. de Yespes in chron. Benedic-
tom. 2. cent. 3. fol. 334. col. 3. Illustrem Comitem Morensem histor. To-
let. tom. 2. 1. part. 2 lib 3. cap. 33 in fine.

(C) Morte Actij secundi, immediatè venit Quiricus. Fr. Francisc. Diago in
histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 17. in fine. Hieronym. Pujades in Episcop.
Palatij Barcin.

(D) S. Iulianus, & Salazar citati lit. A. Fr. Diago allegatus lit. C. Idem Sa-
lazar tom. 6. die 18. Novembris. Hierom. Pujades sup. lit. C.

(E) Salazar loc. cit. lit. A. Fr. Franc. Diago vbi sup. lib. 1. cap. 18.

(F) D. Ioannes Tamayo Salazar infra citandus lit. I.

(G) Fr. Gregor. de Argaiz in popul. Ecclesiast. anno 681. & ibi Monachus

Haubertus. D. Ioannes Tamayo Salazar vbi supra tom. 5. die 25. Octobris lit. B. & tom. 6. die 20. Novembris.

(H) Tamayo Salazar die 20. Novembris. S. Iulianus Archiepiscop. Tolet. in chron. anno 667. num. 354.

(I) D. Ioannes Tamayo vbi sup. tom. 6. die 18. Novembris, sic: *Quiricus Episcopus Barcinonensis interfuit Concilio decimo Toletano, cuius memoria ad annum 656. Et si cum dubitas Sanctum, consulere tibi subito Salazar tom. 6. die 20. Novembris. ibi: Toleti natalis Sancti Quirici, qui post insignes bonorum operum cumulos, ad aeternam requiem inclitus Confessor advenit. Idem in notis: Sanctus Quiricus Episcopus, &c. S. Iulianus loc. citat. sic: Die 20. Novembris eiusdem anni Sanctus Quiricus Pontifex Toletanus moritur. S. Iulianus sup. lit. A. Philippus Ferrarius in Topogr. Ss. verb. Tolet. fol. 126. Iulian. Tolet. Archiepisc. in chron. anno 667. nu. 354. fol. 77. sic: Die 20. Novembris eiusdem anni, Sanctus Quiricus Pontifex Toletanus moritur, & ad Sanctam Leocadiam Regalem, vbi Sacra Virgo nata est, sepelitur. Luitprandus in chron. an. 118. & annal. 680. D. Thom. Tamayo fol. 80. D. Laurentius Ramirez fol. 343. num. 118 & annal. 680. Tamayo apud Ramirez fol. 359. num. 134. Iulianus Perti. in chron. num. 350. 354. & 355. Petrus de Alcozer histor. Tolet. lib. 1. cap. 35. Ioan. Marieta histor. Ss. Hisp. lib. 5. cap. 55. Franc. Pifa hist. Tolet. lib. 2. cap. 25. & 26. Ambros. Morales hist. Hispan. lib. 12. cap. 23. & 41. D. Garcia de Loaysa in not. ad Concil. X. Tolet. fol. 503. & ad XI. fol. 561. Rodericus Archiepiscop. Tolet. in hist. Hispan. lib. 2. cap. 22. Ioan. Vazus in chron. Hispan. annal. 682. D. Didacus Castejon in primat. Tolet. tom. 2. part. 2. cap. 1. §. 8. fol. 436. Anton. Quintan. Dueñas histor. Ss. Tolet. tit. De fundat. S. E. Toletan. cap. 29. fol. 115.*

Guilelmus Albertus III. 41. Barcin. Episcopus.

GVILELMVS Albertus inter Barcinonenses illustis Sacerdos, ^(A) inter Sacerdotes maximus Præsul, oculos, & præcordia omnium, nativa dulcedine rapiens, Ecclesiæ Dei hæreditatem gubernare promeruit; quia cunctorum vocibus electus, ^(B) fuit omnium manibus sublimatus; sub cuius tutela lætissima Ecclesia, semper quievit, & ad maioris extensionis gradum, se ampliavit. Donec sacer vixit Antistes, moribus fuit, & incessu gravis, verbis, & eloquio suavis, verbere, & correctione misericors, omnibus

ama-

amabilis, & pius, demum egenis, & pauperibus largus, & liberalis; semper officij, & pietatis munus in Clientes proprios exequans, quotidie splendidiore virtutum aggeres cumulabat. Demum plurimis sanctitudinis operibus perfectus, continuis meritorum fasciculis coadunatis, & innumerabilibus doctrinæ splendoribus editis, onus Pontificalis honoris exuere cupiens, & esse cū Christo, in quo est vera salus, & laborum refectio, coepit febricitari, & suum prævidens caducæ vitæ terminum appropinquari, Sacramentis munitus, ab omnibus subditis ploratus, beatificæ visionis intuitum degustavit, die decima septima Februarij, anno sexcentesimo sexagesimo tertio. (C)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Quia solum ex Sacerdotibus proprijs eligebatur Antistes, ut diximus supra.

(B) Post mortem Quirici fuit electus Guilelmus Albertus. Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcinon. lib. I. cap. 17. in fine. Hieron. Pujades in Episcopol. Palatij Episc. Barc.

(C) Pujades, & Diago locis immediatè citatis. Hieron. Paul. Petrus Michael Carbonell in Episcop. Archivij Regij Barcin.

Raymundus I. de Aguilon 42. Barc. Episcopus.

Raymundus de Aguilon, (A) nobilibus partibus exortus; omnium literarum officinis traditus; quibus tanquam lapis pretiosus, in summa Hierusalem collocandus, tunctionibus, & pressuris, à teneris annis expolitur; & cum eius gradatim virtus spiritualibus exercitijs clarèret, omnium Barcinonis Sacerdotum apparens maior, omnium Prælati meritis effulgens maximus, ipsius Cleri suffragio, totius populi plausu, nec absque numinis dispositione, fuit factus Episcopus. (B) Sed quantis ærumnis venit circumdatus honor, impossibile cogito enarrare; quia tunc Rex ele-

ctus

ctus Vvamba, anno 672. contra rebellem Gothicam Galliam, Paulum suum Martialem alumnum, illam opugnaturum emisit; sed ibi proditor vasallus, ^(C) armorum, contra Dominum, evertit mucrones, quibus incautis bellis Barcinonem Cathalonie caput, immensi venere dolores; quia à Paulo, & socijs Gallis oppressa, lachrymatur devicta; donec orationibus, & novis ensibus fulcitus, illam recuperavit Vvamba. O quantis illo tempore noster Pastor invigilavit curis! O quoties à Lupis separavit Gregem! Continuas infidelium minas despectans, assidua prædicatione tutabat oves; quamvis varia promittebant Iniqui supplicia, maluit se ipsum, quàm suum Gregem habere in periculo; donec admirandis pietatis operibus clarus, incœpit iacere infirmus; & post multa ad æternam patriam suspiria, Sacrosancto Corporis, & Christi Viatico munitus, larga benedictione recreatus, beatam Deo animam reddidit, die secundo Octobris, sexcentesimo septuagesimo quarto. ^(D)

HISTORICA ALLEGATIO.

^(A) Sic fuit vocatus, & post Guilelmum Albertum electus. Fr. Francisc. Diago in hist. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 17. in fine, & cap. 18. in principio. Hieron. Pujades in Episcop. Palatij Episc. Barcin.

^(B) Fr. Diago ubi sup. lib. 1. cap. 18. in principio. Qui omnia, quæ de Barcinonis, & Regis oppressione diximus, latissimè enarrat. Hieronym. Pujades ubi sup. Petrus Michael Carbonell. Hieronym. Paul. in Episcop. Archivij Regij.

^(C) Fr. Diago ubi sup. Hieron. Pujades in chron. univ. Cath. lib. 6. cap. 127. in fine.

^(D) Diago lib. 1. cap. 18. in corpore. Hieronym. Pujades in Episcop. (sup. memorato).

Idalius 43. Barcinon. Episcop.

SANCTVS ^(A) igitur Idalius, Cotholonia celebri Provincia natus; ^(B) tanta fuit sanctitate præditus, quanta sapientia prodigiosus; quia puerile pectus iam tradens studijs, ad tale Artium, & Theologiæ subivit acumen, quod inter maiores illius ævi, fuit laureatus maior: sicque à concivi-

bus

bus, & Sacerdotibus plurimò amatus, magnus ab illis fuit sub-
 bitò Sacerdos electus; Qui Pontificali potestate precibus ac-
 cepta, thesaurum vivificantis doctrinæ referavit, & medul-
 lam doctæ sanctimonix aperuit; Et in varijs Theologiæ vo-
 luminibus, linguam cupiens occupare, & calamus, fessit
 digitorum, & pedum Remora, nocivam podagram, ^(C) que
 vtilissimi motus crudelis carcer, haud permittit Toletano de-
 cimo tertio Concilio sistere Idalius, quamvis ipsa in Synodo
 anno 684. à Flavio Ervigio Rege coadunato, infirmum Pa-
 store in substituit Lauphus, ^(D) in quo fuit decisum, Episcopos
 cum Regibus vocatos celebrare Pascha. In cuius obsequio
 nem Canonis, ab eodem Principe petitus, venit iam mobilis
 Præsul ^(E) Idalius, & Toletum accedens, sanctissimam cum Lu-
 liano coniunxit amicitiam; Vbi, amborum subtilissima inge-
 nia, aureos, adhuc extantes, effecere libros. ^(F) Sed noster San-
 ctus, iterum oppressus morbo, nequivit magis tenere calamus; ^(G)
 locum Præsulem, ut aliquos de futuro sæculo scriberet, exo-
 ravit. ^(H) Qui, tria, de futuris successibus volumina, ipsi Idalio
 dicata, rogatus composuit: Etiam alium, quem defendens Ca-
 nones, librum scripsit, Barcinonensi Antistiti consecravit. ^(I)
 Et quadam die orantes simul, & Dominicæ Passionis dolores
 legentes, tantis lachrymis rigavere vultus, tantus, ex duorum
 oculis eueurit fluvius, quod humectans librum, lectiones
 evertebat. ^(K) Quindecimo Toletanæ Ecclesiæ Concilio, quin-
 que Archiepiscopis, septuaginta Episcopis illustrato, cum di-
 lecto, & Præsede Iuliano, ^(L) mense Maii, anno 688. cha-
 rissimus astitit Idalius; Qui orationibus à Barcinone petitus,
 lachrymis à Iuliano separatus, rediens ad suam patriam, sciens
 amici Pastoris mortem, cepit suum sanctissimi corporis rue-
 re ædificium, quod in brevi consummatum est, quia subito
 declinanti verbo, tradidit spiritum, anno sexcentesimo nona-
 gesimo. ^(M)

HISTORICA ALLEGATIO.

^(A) Idalius omnium vocibus vocatur Sanctus Franc. Taras Canon. Se-
 dis Barcin. in hist. Comit. & Episc. Barcin. fol. 2. Fr. Anton. Vincent. Do-
 menech Ord. Prædic. in hist. Ss. Cath. lib. 1. fol. 87. Fr. Franc. Diago loco
 quo infra. Hieron. Paul. in sua Barchinona. Ambros. de Morales. Ioan-

nes

nes Mariana. Petrus Antonij Viladomar. Hieron. Pujades infra, & in Episcopolog. Palatij Episcop. Barcin. P. Vincentius Surianus Valentinus, de modo audiendi Missam part. 2. cuius verba videbitis infra.

(B) Fr. Ant. Vinc. Domenech vbi sup. Pujades in chron. vniuers. Cath. lib. 6. cap. 132. in initio.

(C) Canonic. Tarafa vbi sup. sic: *Idalius, vir senex, ac sanctissimus, cuius pauca scripta per intervalla podagra sue leguntur; tamen eximius Theologus, ingenioque praeclarus fuit, quae tempestate obijt, non inuenitur.* Et Hieronym. Pujades d. cap. 132. Fr. Domenech sup. Fr. Francisc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 18. Hieron. Paul. in sua Barchinona.

(D) Ex Authoribus allegatis lit. C. & lit. E.

(E) De successione, electione, & virtute huius Praesulis. Fr. Greg. de Argaiz in popul. Eccles. in brevi tabul. Episc. Barcin. Fr. Francisc. Diago. Canonic. Tarafa, & Surianus supra. D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrolog. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novembr. lit. D. sic: *Idalius Episcopus Barchinonensis, cuius nomine Lauphus Diaconus interfuit Concilio 13. Toletano.* Ambros. Morales lib. 12. cap. 57 & 58. Ioannes Mariana lib. 6. cap. 17. Hieronym. Pujades in Episcopolog. Palatij Episc. Barcin.

(F) Et quia doctissimi sunt Eius libri, anno 1554. Patilij impressi fuerunt ut Fr. Francisc. Diago vbi sup.

(G) Fr. Franc. Diago sup. cit. & alij, quos allegavimus.

(H) Per alij fecit, quod per se ipsum facere nequivit, Iulianum rogare voluit, quod ipse scribere non valuit; ut ipse S. Iulianus ait in praefat. lib. Prognosticon, seu de futuro saeculo quos composuit. Etiam Hieron. Pujades in chron. vniuers. Cath. lib. 6. cap. 132. propè finem. Fr. Diago supra.

(I) Hieron. Pujades lib. 6. cap. 132. propè finem, & quos adduximus lit. A.

(K) P. Vincent. Surianus de modo audiendi Missam, p. 2. vbi verba S. Iuliani enarrans, sic profert: *At ubi ventum est ad quemdam lectionis desiderabilem locum, quem nunc recordari non valeo, concutimus, gemimus, suspiramus, & subito in quandam contemplationis arcem pertrahimur; oborta lacrymarum conatum lectionis avertunt, communis moror rejicit librum, &c.*

(L) Pujades, Diago, Tarafa, & Tamayo supra citati.

(M) Domenech sup. & Pujades lib. 6. cap. 132. propè finem.

Pasqualis 44. Barcin. Episcop.

N illo tempore, dominante Hispania Flavio Egica, (A) celebris fuit homo, nomine Pasqualis, qui bonis moribus dives, omnibus virtutibus locuples, in Dei amorem quotidie ditans, candido indutus bysso, Sacerdotali vestitur purpura; (B) vbi magna sanctitudine, & admiratione, floridos

ado-

a doléscenti æ annos transigens, ad excellentiores obtinendos honores, se declaravit eminentum; sicque morte S. Iulij, iacente Baculo, ad Episcopatus Barcinonis fastigium fuit ab omnibus vocatus; (C) quod, quamvis tenuit, præcibus suscepit; & plebē, & Ecclesiā, gratia Dei insuflante, mirabiliter direxit, & gubernavit; taliter quod, cū severitate blanditias, cū hilaritate disciplinā, cum voluptate correctionē coniunxerit. Fuit etiā in exhortationibus vehemens, in componendis dissidijs foelix, in reducendis errantibus efficax. Et tantorū operum, ita in omnē terram exivit sonus, & opinio, quod de tanto Præfule, remotiores gentes gratulabantur epistolis Barcinoni. Magna certe Civitatis foelicitas, si fuisset perpetua; sed tamen vitima Pasqualis infirmitate oppressus, pridie latos cives Ipse solabatur moestissimos; quia iam somno finali exēptus, sine vllō brevis vitæ luctamine, in mortis quietem Victimā Pasqualis transivit, die vigesima octava Aprilis, anno sexcentesimo nonagesimo primo. (D)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Diago, & Pujades infra. Blasius Ortiz cap. 66. Ambros. de Morales lib. 12. cap. 57. Fr. Anton. Vincē. Domenech. in histor. Ss. Cath. lib. 1. fol. 17. D. Ioan. Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novemb.
 (B) Quia solum Barcinonenſibus Clericis, & Sacerdotibus dabatur Pontificium, & diximus ex Can. Remoto, allegato in vita Alberti 14. Episc. lit. B.
 (C) Pasqualem successisse Idalio. Hieronym. Pujades in Chron. univ. Cath. lib. 6. cap. 132. in fine, & in Episcop. Palatij Episc. Barc. Fr. Franc. Diago in Comit. Barcin. lib. 1. cap. 18. in medio; Et qui vult plura, scrutetur Episcopologium Archivij Regij, & Capituli Cathedralis. Stephanum Bruniquer in Apologia de iura in Archivio Civitatis Barcin.
 (D) Episcopologium in locis supra dictis. Pujades d. cap. 132. in fine, & Diago citato cap. 18. in medio.

Laulphus 45. Barcinon. Episc.

LAULPHVS Clericalibus virtutibus præcinctus, iam varijs Ecclesiæ functionibus probatus, cœpit ad magnū venire Decus; & postea æternum celebrare nomen; quia morbo, ut diximus, vexato Idalio, meruit sanctissimi Præfulis, Toletano Concilio, tantum substi-

tuere locum; ^(A) vt quo, tunc substitutus, sederet nunc Solio Magister; quia multum Eum Barcino diligens, sui Episcopatus onere, & honore decorauit; ^(B) quo vix fuit, vrbis, & orbis terminos perlustrans, orbi, & vrbis Dominicum verbum Evangelica veritate monstravit. Quoniam civilibus tunc bellis, & coniurationibus onusta Iberia, & vt aliquam ab spiritualibus medicis haberet medelam, voluit Rex Egica, 2. Maij anno 693. Toleti habere decimū sextum Concilium; ^(C) Vbi varias Princeps, contra Archiepiscopum Sisbertum quærolas proposuit. Vna erat, quia sacrum, quod dederat Maria Ildefonso, volebat ille, inæqualibus humeris, præcingere Indumentum. Secunda, quia contra Catholicum Monarcham, loco sedandi, nocivas mouerat rebelliones; sed tanti coniuncti Doctores subito medentur vlcus, & varias violatas, & dirutas Ecclesias curarunt reddendas; Quibus omnibus laudās, & subscriptus Laulphus, innumeras per iter animas, ad veram viam conducens, redijt vnde exortus erat. Vbi subito artuum sentiens ruina, feruentioris vocis modulamine admonens Gregem, corporis tremula compage impeditus, & febris calore posstratus, ad Deum, quem ardebat, supremum exhalavit spiritum, anno sexcentesimo nonagesimo tertio, ^(D)

HISTORICA ALLEGATIO.

- ^(A) Vide quæ de Idalio diximus, & Authores quos lit. E. allegauimus, & Hieron. Pujades in Chron. vniuers. Cath. lib. 6. cap. 133. in fine, & cap. 132. D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novembris lit. D. Ambros. de Morales lib. 12. cap. 57. Fr. Vincent. Dome-nech in hist. Ss. Cath. lib. 1. fol. 87.
- ^(B) Ipsum fuisse Episcopum Barcin. omnes penè citati. Fr. Franc. Diago in hist. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 18. D. Ioann. Tamayo Salazar vbi sup. Hieron. Pujades d. lib. 6. cap. 133. Fr. Gregor. de Argaiç in popul. Eccles. Hisp. in Episcop. Barcin. fol. 92. Et post Palqualem, immediatum venisse Laulphum, Pujades, & Diago ibi citati. Item Pujades d. lib. 6. cap. 132. in fine. & in Episcop. Palatiij Episc. Barcin.
- ^(C) D. Ioannes Tamayo Salazar vbi sup. D. Blasius de Ortiz cap. 66. Pujades cit. cap. 133. Diago d. cap. 18. Qui totam ad vnguem historiam approbant.
- ^(D) Salazar vbi supra, sic: *Laulphus Episcopus Barcinonensis, qui nomine Idalij prædecessoris interfuerat Concilio 13. Toletano tanquam Vicarius, iam vt Episcopus interfuit Concilio Toletano 16. mors ad annum 693.*

Giraldus II. 46. Barcin. Episc.

GIRALDVS Barcinonensis Presbyter, ^(A) Barcinonensi sanguine filius, vix venit in mundum, cum iam contempsit mundum, juvenilis licentiæ obliviscitur, & se totum in sanctis laboribus se exercuit; adeo ut in ipso nihil, nisi opera pietatis, charitatis, & amoris, & timoris Dei, invenire potuerit scrupulosa libido. His sic imbutus exercitijs, ad maioris perfectionis culmina cucurrit; quia omnium divinis ictibus percussa corda, Ipsi Episcopalem, nemine discrepante, dedere Cathedram, ^(B) in cuius oneris alea, sic Deo observavit, sic Populum salutaribus fidei vocibus, compescuit, quod inter maiora Ecclesiæ capita, suum laureatum extulit caput; Ergo ex tunc discipulos congregans, & instruens; omnibus, non solum cœlestis vitæ pabula dedit; verum etiam temporalia commoda piâ semper eis sollicitudine, procuravit. Sed cum iam scilicet eius appropinquasset tempus, quo bene vigilantem servum suum, libertate cœlestis gloriæ remuneraret Dominus, divino sentiens spiritu futuram mortem, Gregem fuit charus locutus, & amplexus. Quo auditò, illi compuncti, & absque solatio lachrymabundi, illius perdere patrociniū lugebant, & lumen non invenire æquale formidabant. Interim illius anima Angelorum suscipitur amplexibus, & ante Regem supernum coronanda deducitur, die decima quinta Septembris, anno septingentesimo. ^(C)

HISTORICA ALLEGATIO.

^(A) Quia ex Barcinonensibus Presbyteris fiebat electio, ut toties repetitum est.

^(B) Hieron. Pujades in chron. univ. Cath. lib. 6. cap. 134. in fine, & cap. 135. & 136. Episcopos. in Archivio Regio contentum. Fr. Franc. Diago hist. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 18. Et ipsum successisse Laulpho, ijs citati Authores, & Hieron. Pujades in Episcopos. Palatij Episc. Barcin.

^(C) Hieron. Pujades d. lib. 6. cap. 135. propè finem, & cap. 136. in medio. Idem in Episcopos. citato. Fr. Diago vbi sup.

Berengarius II. de Palou 47. Barcin. Episcopus.

BERENGARIUS quoad saeculum nobilis, quoad Deum illustris, virtute clarus, fide invictus, & constantia intrepidus, dedit Barcinoni, excogitata Patria, ^(A) celeberrimum encomium, & Catholicae fidei incredibile iuvamen; quia Sacerdotalem ordinem receptus, propter suam, & vitae integritatem, doctrinaeque eruditionem, Baculum, & Mitram, Episcoporum insignia, populari gaudio precatus accepit; ^(B) in cuius honoris ingressibus, mirabilia fecit in servandis à Lupo ovibus, in alienando à malo Bonos, totam substantiam proventuum Episcopatus, elemosynis consummabat; & alijs pijs operibus expendebat. Attamen irruente tunc Regis Vvitize, contra Ecclesiam illuvie; ^(C) (quia Christo, & eius Vicario negavit obedientiam) magnum in Gotholoniā, & Hispaniam venit exitium, & lamentum; Resistentes Christicolae, quasi mortuos saeculi, subterraneis specubus, submergebat Tyrannus: Tanta ergo iniquitas viduavit Ecclesiam sacro ministerio, privavit oraculo, alienavit officio, nec illo erat tempore oblatio, defecerat Sacrificium, extinguebatur thuribulum, subdicebant cantica; & tandem, magna in ruina erat fides: ex quo noster lachrymans Pastor, continuus deslens strages Heraclitus, & tanto mœrore, & luctibus oppressus; ^(D) breviter ad mortis pervenit planctus; die prima Maij, ^(E) anno septingentesimo tertio. ^(A)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Quia solum ex Barcinonensibus eligebatur Pontifex. ut diximus supra in vita Alberti 14. Episcopi lit. B. (B) Hieron. Pujades in chron. vnit. Cath. lib. 6. cap. 135. in corpor. & cap. 136. Fr. Francisc. Diago in histor. Comit. Barc. lib. 1. cap. 18. in medio. Episcopologium in Archivo Regio. & Capitul. Barcin. Et ipsum Berengarium secutum fuisse Giraldum II. Diago, & Pujades ubi sup. & in Episcopopol. Palaij Episc. Barcin. (C)

(C) Totam Historiam probat Fr. Ioannes Pineda lib. 18. cap. 3. §. 2. Ioannes Mariana lib. 6. cap. 19. Guilelmus Toletanus lib. 3. art. 8. Can. Si gens Anglo 5. 6. distinct. Hieronym. Pujades, & Diago locis citatis, & ceteri Historiographi Hispaniæ.

(D) Quod ex lachrymis ruentis Ecclesiæ æger moretetur. Diago, & omnes citati lit. B.

(E) Diago, & Pujades ubi sup. lit. B.

(F) Veriorem cogito sententiam Fr. Franc. Diago, cōtra opinionem, Hieronym. Pujades loco citato; quia si septingentesimo anno Berengarius moritur, implicat cum tempore, quod alio translato dedit Episcopo lit. C. Etiam quia idem Pujades in Episcopos. Palatii Episc. Barcin. ponit, ut nos, mortem huius Præfulis, Kalendis Maij anno 703.

Guilelmus IV. 48. Barcin. Episc.

GVILELMVS quartus, nobilibus parentibus exortus, optimis disciplinis imbutus, cumulatū Patribus, & Patriæ ^(A) dedit honorem; quia illustres iā monstrans adolescētulus mores, discretiores attingens iuētutis annos, vitæ normā melioris attingens, tātam prudentiam, doctrinam, & æquitatem demonstravit, ut non solum secularia administrare, sed etiam Ecclesiastica moderari Munera dignè promeruit. Quod clarè demonstravit eventus; nam è vivis sublato Berengario, ^(B) cum electores, Guilelmi virtutem intelligerent; Cuius personæ, per omnes Gotholonie terminos, opinio volutabat: protinus dignior ad tantæ Ecclesiæ culmen percipiendum, ab omnibus acclamatus, insignes Præfulatus infulas, nemine reluctante, induit. ^(C) Quam fuerit prudenter electio executā, ipsius acta ad digitum manifestant; quia contra Regis dicti furorē, sedulus propugnator accedens, eius venena reparabat doctrinis, eorum argutias retundebat Concilijs; muneris sic Episcopalis onera, sustinens, verbum Dei orator seminavit eximius: Vsq̃uequod Tarraconæ Metropolis superius vacans solium, ad Episcopali purpurā induendum, & ad tantam virtutem præmiandam, Guilelmum irrecusabilibus decoribus, secū vocavit. ^(D) Quo præmio mectus Episcopus, matrem, & filiam sentiens linquere Dioce-

sim; ^(E) ne istam, & Tarraconis urbem haberet expostulantem, ivit ad coelum; die secunda Maij, anno septingentesimo decimo tertio. ^(F)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Nempe Barcinonfi; quia nullo reperto contradicente Authore, credo doctissimo, & extraneo Salazar, loco toties allegato, & in vita Alberti repetito.

(B) Mortuo Berengario de Palou, venit immediatus Guilelmus, vt Hieronym. Pujades in chron. vniv. Cath. lib. 6. cap. 136. in medio, & cap. 143. & in Episcopol. Palatij Episc. Barc. Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 18. in corp.

(C) Omnes citati lit. B. & D. Ioan. Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hisp. tom. 6. die 18. Novemb. lit. D. in Episcopol. quamvis perdidit ordinem. Tamayo Salazar infrà lit. D. Episcopol. in Archivio Regio, & Capitul. Civit. Barcin.

(D) Postquam fuit electus Tarraconen. Archiepiscopus, fuit defunctus. Hieronym. Pujades, & Diago suprà citati. Ioan. Tamayo Salazar tom. 4. die 5. Julij in serie Archiep. Tarracon. ibi: *Guilelmus Episcopus, Barcinonensi Sede translatus, vixit usque ad annum 713.*

(E) Matrem Barcinonem dixi vt sup. lit. A. & filiam, quia sacratus Pater, & Episcopus laetissimus gubernabat.

(F) Diem, mensem, & annum probant Hieron. Pujades d. cap. 14. 3. & in Episcopol. citato. & Fr. Diago allegato cap. 18. Salazar supra lit. D. Hieronym. Pujades in Episc. Palatij Barcin.

Bernardus I. 49. Barcin. Episc.

ERNARDVS nobilibus visceribus ortus, Barcinonensibus Magistris educatus, totam habuit vitam, sanctam, innocuam, coelebem, gratiosam, fide integram, spe robustam, charitate diffusam, cunctis virtutibus plenam, omni postremò bonitate conspicuam, Qui post iuventutis flores, virilem vitæ, & ætatis gradum ascendens, ne ad carcerem vinciretur vitij, confugit Ecclesiæ; in qua, ^(A) postquam Presbyterum, omnium acclamatio fecit Episcopum. ^(B) O quanto fuit onere hic honor! quia ad novum fidei flagitium, ingredientibus Hispaniam Sarraceni, navibus operière pelagus, campos imple-

vère castris, sagittarum cœlum operiēre nubibus, & contra celebriores vrbes occupantes potentiam, anno 717. Barcinonē, Catholicis pactis, irresistibiles intrarūt; ^(C) sed tamen quamvis vrbs v assalla, fuit semper eius fides, & Ecclesia intacta, ^(D) quia solū illæis templis, & cultibus, ense iam iugulo, parer hostibus vrbs inimica. Quātus ibi Pastoris fuit labor, excogiter profundior imaginatio; ^(E) sicque, totā deperditā Hispaniā, aliqui Gothorum, illius reliquæ, confugerunt Barcinonē, ^(F) quibus celebris Magister pavidis, immortalitate animæ, roborabat animū, div ina promittēs dabat eis auxilia; arctioribus, dixit, solet stare Deus, fortiorē Christi sperate manū, vincer illos cuncta, Qui cuncta fecit, vrbi semper Catholicæ negabit patrociniū? non; quādo vt tot Pastor, virtutum, & laborum lucraretur talenta, a Patre-familias, vt de eorum sibi commissorum rationem redderet, interpellatus; exuta corporis compagine, servus fidelis, in gaudium Domini ingredi meruit, die sexta Septembris, anno septingentesimo quadagesimo primo. ^(G)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Quia priusquam, illo ævo eligerentur Episcopi, Sacerdotes serutabantur ū erant Barcinonenses, Hilarius Papa relatus in Cap. Remoſo vt sup. tūm Salazar loco citato in vita Alberti 14. Episcopoli lit. B.
- (B) Ipsum fuisse Episcopum Barcinonis. Tarafa in suo Episcopoli. Pujades in chron. vniv. Cath. lib. 6. cap. 143. in fine, & cap. 149. Salazar quamvis absque ordine in suo Episcopoli. die 18. Novemb. lit. D. Fr. Franc. Diago in hiltor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 18. Et præsentem successisse præteritum Episcopum, Diago, & Pujades ibidem, & in Episcopolog. Palatij Episcop. Barcin.
- (C) Diago vbi sup. d. cap. 18. in fine. Beuter lib. 1. cap. 28. Hieronym. Paul. in sua Barchinona. Pujades vbi supra lib. 6. cap. 149. Monachus Haubertus in chron. anno 717. & ibi Fr. Gregor. de Arganz, sic: *Mauri desolaverunt Civitates Gotholonia præsertim Barcinonem, & occiderant omnes Civit. eiusdem Civitatis, & combusserunt multa Sr. ossa, Virgines Benedichines, que erant in Monasterijs circa Civitatem submerserunt sub terram; in quibus locis Voces campanarum, & eorum Monialium per quadraginta annos audite fuerunt à Mauris.*
- (D) Quia nunquam fides in Barcinone fuit deperdita, vt diximus in vita Alexandri 3. Episc. lit. D. Hieron. Pujades loco citato.
- (E) Et colligitur ex Diago, Pujades, & omnibus de ipso Episcopo, & hac destructione scribentes, vt Zurita in suis annal. lib. 1. cap. 6. & alij.

(F) Pujades sup. cap. 149. Iacob. Bergom. lib. 9. loquens de hac destructione.

(G) Fr. Diago vbi sup. lib. 1. cap. 18. in fine. Pujades d. lib. 6. cap. 149. prope finem, & in Episcop. Palatij Episcop. Barcin.

Guillemus V. 50. Barcin. Episcop.

OSVI superiori Præsule nostram urbem Mauris afflictam; sed tamen immediato successore, recuperavit Barcino ruinam; quia omnibus audacior viribus, prima (A) Imperatori Carolo Magno, & Ludovico Pio se subijciens, à domibus hoste, & à templis nefanda, Christiana virtute, emanciparunt. (B)

Et si felicitas navis clavū debetur tenenti, naufraga tunc Barcino, celebriori munita Palinuro, post tantā procellā, tenet iam portū; servitutis pristinae vbi excusso jugo, palmas vinculis exutas, attollit ad sydera; & altiori noster Sacerdos loquella, debita vota reddebat coelis, bonis operibus (ait focijs) solvenda hæc beneficia. Quæ præter tanta Pastoris merita, & salubria charitatis testimonia, Ei tum solū Presbytero, Omnes, Episcopalis ministerij, detulerunt honorē. (C) Vbi iā Præsul ille, propter suā celebrē in operationibus famam, & propter illustre in virtutibus nomen, duplicata suorum fidelium lætitia, per omnes Hispaniæ circulos, lepidam admirationem effudit; vbi mirabilibus acclamationibus laudabatur; Quia solum in verbo Christi seminando, contentus, & ad illud propagandum, cuicumque morti paratus, efficacis prædicationis flatibus, varijs ex corde suspirijs, multos Africanos carbonēs, ad verum lumen conversos, posuit pro Ecclesia ardentes; quos tali Pedagogō succensos, sacris dogmatibus pavit, constantia coercuit; prudentia auctavit, & morum venustate perdocuit. Tandem, ut vitæ feliciter actæ, obitus responderet felicior, annorum plenus, & illustrium facinorum, ad Dominum purus properavit Confessor, die decima sexta Septembris, anno septingentesimo septuagesimo primo. (D)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 19.

(B)

- (B) Ve constat ex privilegio Caroli Calvo Barcinonensibus dato, quod authenticatum invenies in primo libro antiqui. Cathed. Barcin. vbi inter alia legitur: *Barcinonenses, quorum progenitores crudelissimum jugum inimicissimæ Christiani nominis gentis Sarracenorum evitantes, ab eorundem Sarracenorum potestate se subrahentes, nostræque demum libera, & prompta voluntate se subiecerunt.* Monachus Haubertus in chron. anno 797. & ibi Fr. Gregor. de Argaiz. Zurita in suis annal. part. 1. lib. 1. cap. 9. Diago vbi sup. Bieda in chron. Maurotum Hispan. lib. 1. cap. 6. & lib. 3. cap. 13. Petrus Pitheus in histor. Gallic. ab 708. vsque ad annum 990. Bosch tit. honor. Cath. lib. 4. cap. 3. etiam invenitur clarè in Archivio general. Cath. in lib. privileg. fol. 140. Monachus Benedictus elegantissimus Historiator in aequalibus Papini, Caroli Magni, & Ludovici Pij, vbi loquens de successibus Barcinonis, sic: *Alternante verum eventum, nunc Francorum nunc Sarracenorum diuioni subijciebantur.*
- (C) Et Ipsum fuisse Barcinonis Episcopum, tractant omnes, Qui de illo loquuntur. vt D. Ioan. Tamayo Salazar in Mateyrol. Ss. Hisp. tom. 6. die 18. Novemb. lit. D. Fr. Diago vbi sup. lib. 1. cap. 18. in fine. Et successisse Bernardo, idem Diago. Hieron. Pujades in Episcopop. Palati/ Episcop. Barcinon.
- (D) Diago d. cap. 18. in fine, & Pajades in præfato Episcopop.

Bernardus II. de Vives 51. Barcin. Episcopus.

BERNARDVS, post mortem vivus, in hac vita mortuus, vt militem vinceret mundum, fuit miles in mundo; (A) quia postquam Eum, meritis opimum, Clericum fecit Barcino, & Episcopum, cingens pro Mitra galeam, pro stola baltheum, pro thorace crucem, pro Baculo ensẽ, manus dixit ad arma. (B) Ducens primus Episcopus acies, (C) infidelium sagittis dabat pro muro pectus: Eia (credo diceret) Christianissima phalanx, aut omnes moriantur hostes, aut omnes moriamur ab hostibus; aut hac, aut alia vita, non deerit victoria; si Deus in nobis, quis contra nos? Emisit hæc dicens, duplicato ferro, ad inimicos cædes, subito densissimos cogit confugere milites. Sed heu! Cementes Mauri ex tali Duce ruinam, cupientes multas sua vitæ, vitas, ex peritiori arcu mittentes arundinem, super cordis papyrus, scripserunt fan-

guine, ^(D) finis; die octava Aprilis, anno septingentesimo octuagesimo primo. ^(E)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Quia pro fide pugnando mortuus fuit, ut dicemus infra. Cuius si electionem queris, & ordinem, vide Diago lib. 1. cap. 19. Carrillo in annal. mundi lib. 3. cent. 9. in principio. Monachus Haubertus infra. Hieron. Pujades in Episcop. Palatij Episcop. Barcin. Tamayo Salazar tom. 6. die 18. Novemb. lit. D. Tarafa in hist. Comit. & Episc. Barcin. anno 981. fol. 5.

(B) Ad infidelium pugnas ardentiores ibant Episcopi. Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 2. cap. 91. & cap. 153. & lib. 3. cap. 8. D. Martinus Carrillo in annal. lib. 3. cent. 9. in principio, lib. 3. cent. 10. anno 904. in fine.

(C) Quia in tam iustissimo bello erant Præfules Duces, ut diximus lit. B.

(D) Ipsum pugnantem Episcopum necarunt Mauri. Diago lib. 1. cap. 19. Monachus Haubertus in popul. Eccles. anno 904. & ibi cum Com. Fr. Greg. de Argaiz. sic: *Bernardus Episcopus Barcinonensis fuit occisus à Mauris.* Cæsar Baron. num. 1. & 3. D. Martinus Carrillo in annal. lib. 3. anno 905. Hieronym. Pujades in Episcop. Palatij Episc. Barcin.

(E) Fr. Diago lib. 2. cap. 19. Hieronym. Pujades in supradicto Episcop.

Guilelmus VI. 52. Barcin. Episc.

VILELMVS fortissimus Ecclesiæ Athleta, celeberrimus Barcinonis filius, ^(A) secularibus quamvis ligatus delictis, ad primam Domini vocantis vocem, omnia, quæ mundo erant, mundo dereliquit. Qui cum opere, & prædicatione fieret secundo mirabilis, ut copiosus de ipso abundaret fructus, ad vitidaria Dei, dum tener, fuit transplantatus; ubi virtutibus florens, candido cingulo cinctus, omnium suavissimus apparuit flosculus; & fructiferans totius Ecclesiæ ornatus; Cuius ingressus, tantis dotibus instructus, doctrinæ, & fidei operibus probatus, inter vitos Catholicos, & in magno pretio habitos, plurimos virtutum, & exempli, Deo annuente, spiravit odores; quibus emeritis Presbyter fuit; & Canonicus, & ab optimatibus vrbis electus Præsul; & relictatur postea decus; quo fuit postea magis decoratus; Sed vix precibus,

dis-

diffentiens, consentit, cum cōmuni omniū gaudio inthronizatur. ^(B) Vbi Pastor iam factus, & Argos, cœpit in solitudine præesse, Diœcesim lustrâdo visitare, oves Dominicas pascere, in agro sibi cōmisso, vicia disperdere, destruere, & evellere, & ædificare, & plantare. Non enim possunt ædificari bona, nisi prius deleantur mala, neque plantari optima, nisi eradicentur pessima. Quibus laboribus floridâ messe, postquam tot flores apparuerunt in terra, tempus putationis advenit, die decima sexta Aprilis, anno septingentesimo octagesimo octavo. ^(C)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Quia extraneum credo Authorem Tamayo Salazar, cum Can. Remoto, citatur in vita Alberti 14. Episcopi lll. B. & Ip̃s confido, dum non invenio contrarium.
- (B) De ordine, & electione, Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 19 Hieronym. Pujades in Episcop. Palatij Episc. Barcin. Hieronym. Paul. & Petrus Michaël Carbonell in Episcop. Archivij Regij.
- (C) Diago d. cap. 19. in fine. Pujades in allegato Episcop. l.

Vmbertus I. 53. Barcin. Episcop.

MBERTVS, quantum ad seculare, nobili, & Catholica parentela clarens, ^(A) quantum ad Religionem, prodigiola virtute effulgens, ab infantia litteris deditus, ad superiores studiorū artes perventus, Canonica Normę iugum suavesubiens, ^(B) illud imitavit Evangelij: *Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat Crucem suam, & sequatur me, &c.* quam ut tollat Crucem, sequitur illum in Ecclesia Crucis; vbi bonis operibus vacans, & pietatis exercitijs florens, perstitit venerabilis Episcopus, in sua matre, & Sede Barcinonensi. ^(C) Ibi omnium factus Pastor, Patronus, & Advocatus; pabula, auxilia, concordias; ovibus, subditis, & cunctis largiebatur fidelissimus. Ipse, suā armatus sandimonîa, & eiusdem vrbis, intrepido animo, restantia Saracenorum vestigia, totaliter vidit deleta; ^(D) pro quo veniori

Deo

Deo, & Imperatori Pio grates persolvens, scēlicior, templa cumulatit victimis, semper fecit fumare Altaria: Intravit tunc Barcinonem Imperatoria Maestas, Regius ibi vos admiraretur luxus, equestris sequitus, Sacerdotum ordo, & omniū cantica, properat ad Cathedralē Cæsar, celeberrimū Sanctæ Crucis delubrum; ^(E) ubi pristina, & maiora daturus privilegia, coram Deo, & sancto Episcopo, iureiurando largitur, & confirmavit. ^(F) Ibi noviter laudato Deo, sistenti in Præsule spiritu, cōmunis fuit eius plausus, & encomium; & post tantam gloriā optans Antistes æternā, laudabilis vitæ perficiens cursum, omnibus Sacramentis debitè susceptis, fronte composita, non vt cictus, sed vt emissus, migravit in cœlum, die decima septima Decembris, anno octingentesimo primo. ^(G)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Canonic. Tarafa hist. Comit. & Episcop. Barcin. num. 2. 1. fol. 1. 1.
 (B) Dicitur Canonicus, quia tunc Cathedralis Presbyteri erant idem quod nunc Canonici, vt alio loco diximus tractantes de Alexandro 13. Episc.
 (C) De electione, virtute, & successione. Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 1. cap. ult. in medio. D. Joannes Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novembr. lit. D. Hieron. Pujades in Episcop. Palatii Episcop. Barcin. Hieronym. Paul. & Petrus Michæl Carbonell in in Archivio Regio Barcin.
 (D) Fr. Diago loco citato.
 (E) Ad totum, præfatus Diago lib. 1. cap. 20. & 21. Pulchrè etiam Armynus in histor. Galliz, loquens de Ludovico intrante Barcinonem, sic. Antecedentibus ergo cum in crastinum, & exercitum eius Sacerdotibus, & Clero, cum solenni apparatu, & laudibus Hymnidicis, portam Civitatis ingressus, & ad Ecclesiam Sanctæ Victoriensis Crucis, pro Victoria sibi collata, gratiarum actiones Deo acturus progressus, &c.
 (F) Respice citatos Authores in vita Bernardi Vives 51. Episc. lit. B.
 (G) Diago ubi sup. lib. 1. cap. 2. 1. in medio. Pujades in Episcop. supra dicto.

Ioannes I. 54. Barcin. Episcop.

IOANNES, ^(A) Christianissimis patribus natus, Barcinonensibus gymnasijs renatus, iam ab exordio iuventutis, plurimos pro Catholice Religionis multiplicatione, literis, virtutibus, & exemplis, dedit profectus: Hinc, mortuo Vmberto, cum Ipse maior

pietate, & doctrina flourer Sacerdos; Cleri suffragijs, populi votis, Imperatoris nutu, in Antecessoris locum, non tunc ipsius repugnantia onus Pastorale suscepit; ^(b) Barcinonensem igitur Ecclesiam mirabili puritate, integritate, modestia, pietate, patientia, per multos rexit annos. Fuit suo tempore primus Barcinonis Comes, quidam Gothus vocatus Bera, quem ad suum remeans regnum, elegit Ludovicus; Sed ille, beneficij oblitus, religioni cæcus, Episcopi raptor, a Barcinonensibus, offendens Imperatorem, fuit accusatus proditor; Ipsius etiam sub alis, extraneus alter Gothus Reccolindus, agrum circa urbem fœcundum, ab Episcopali dominio, tyrannicis viribus vsurpavit, cuius ex raptu, diu præscriptus, fructum non dedit Ecclesiæ: Quas non sibi, sed Deo deslens Præsul iniurias, suum corpus, tanquam latrocinij reum, ieiunijs castigabat, & verbere; vt sic talibus disciplinæ tactibus, misericordix Dominus aperiret ianuam, & novi in suos pullulos rigoris obdormiret sensum; vsquequæ vitam finiens sanctissimam, ad æternam, respondente Deo, fuit ingressus, anno octingentesimo decimo quinto, ^(c) vel circiter.

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Illustreis Franc. Tarafa in hist. Comit. & Episc. Barcin fol. 2. sic: Tempore videlicet quo Carolus Magnus Ludovicum filium suum, ad expugnandam, recuperandamque Provinciam illam, & Civitatem misit, sedente in Episcopatu Ioanne anno Christi sæc 815. cui Ioanni, vt in Archivio dictæ Ecclesiæ in scriptis fidei genis invenitur, Quidam Gothus, nomine Reccolindus, agrum ex iure Episcopatus manserit, & tyrannicè vsurpavit. Hieron. Pujades in Episcop. palatij Episc. Barc.

(B) Huius Episcopi, & Adaulfi nomina inveniuntur in Indulto Ludovici primi, quod concessit Frondoino Episcopo Barcinonis, quod etiam videbitis in supradicto Tarafa, in margine.

(C) Pujades in Episcop. palatij Episc. Barc. supra allegato.

Adaulfus 55. Barcin. Episcop.

ERGO nunc venit Adaulfus; ^(A) quia omnium funerali mœrori, solum Ipse venit æquale solatium. Cuius ætatis crepusculis, vix pueriles videre luces, cum habebimus, dixit populus, Luminare magnum, Quod, omnes in virtutes,

& scientias effundens resplendores, suam Ecclesiæ sphaeram, sacratu Sacerdotij nubibus, illustraturus ingreditur. Vbi post candidas Sacerdotij vestes, post grandia virtutum examina, iocunditatis superinduit stolā, & Pastoralem magno pondere, suscepit Baculum; ^(B) in cuius moderamine, sic vitam texuit puram, vt potius quam humanam, admirabantur omnes Angelicam; oves subito sibi commissas, ad virtutum studia, & religionis incrementa, prouexit, & induxit, non tantum verbis, & doctrinis, sed exemplis, & orationibus. Quotquot munera habebat Munus, tanquam iam propria, reddebat mendicis, tanquam iam debita solvebat Hospitalibus. Domos, quas parentum possidebat hæres, ad condendum Episcoporum Palatium, mira liberalitate, & læticia donauit, ^(C) cuius dum tanti ædificij petreæ durabunt, laudabundæ largitatis æterna testimonia fatebuntur. Et postquam his, & alijs celebrari dignis, diu Ecclesiæ Cathedram, Magister occupauit insignis, laboribus contractus, senio confectus, spiritum purissimum reddidit Creatori, anno octingentesimo vigesimo quinto. ^(D)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Post Ioannem I. ponit Adaulsum Tarafa in hist. Comit. & Episc. Barfol. 2. in fine. Pujades in Episcopol. Palatij Episc. Barcin.
 (B) Diago in hist. Comit. Barcin. lib. 2. cap. 5. in medio. Tarafa d. fol. 2. sic: Adaulsus nō post multos hos annos, Sedem in Barcinonensem accepisse reperitur, qui domum suam, pro Palatio Episcopali Ecclesiæ, dono dedit. Repete quæ antecedenti Episcopo diximus lit. D. & Pujades suprà.
 (C) Legitur ex Tarafa in hist. supradicta fol. 2. in margine.
 (D) Tarafa ubi suprà.

Raymundus II. 56. Barcin. Episc.

OSTQUAM Bera Barcinonis Comitatum perdidit exilio. ^(A) Postquam Bernardum, pro fidelitatis præmio transplantauit Pius, ^(B) Barcinonis frondosæ Comitum arboris, fuit Vvifredus geminata radix. ^(C) Cuius sub florenti tegmine, eadem plebâ, nascens Ray-

mun-

mundus, ^(D) copiosos suæ Patriæ, & Ecclesiæ fructus dedit litterarum, & virtutū; quia tam nobili indole decorus, & omni disciplina eruditus, ad Ecclesiā Barcinonensem regendam, ^(E) omnium sublimatur manibus, & omnium acclamatur vocibus; subtulit Baculum rogatus Eques, Ministerium suscipit celebrandus Pastor; cum ad illud feceliciter implendum, & prospero cursu contummandum, inedia oratione, & alijs spiritualibus exercitijs, totum cordis conatū opponebat. Et cum solum, tunc Civitas, tot inimicorum doloribus, convalesceret languida, Præsularibus adiuta opibus, ieiunantis alimonijs Præsulis, exultat iucundissima: tantus erat in viro illo fidei zelus, ut omnia, quæ veniebant commoda, pauperibus, tūc multis, dispendebat, & Ecclesijs erogabat. Quoties, ut inopes vestiret, se ipsum nudavit; quoties, ut famelicus ederet, Ipse esurivit? ut Pauper distaret, quoties Ipse indignus? Quæ postquam omnia, Deo deliquit, citius ad Deum volavit, die sexta Maij anno octingentesimo trigésimo quinto. ^(F)

HISTORICA ALLEGATIO.

^(A) Fr. Franc. Diago in hist. Comit. Barc. lib. 2. cap. 1. Benedictus Monachus in suis annal. ab anno 820. sic: *In eo conventu Bera, Comes Barcinonensis, qui iam diu fraudis infidelitatis, à vicinis suis insimulabatur, cum accusatore suo, equestri pugna, confingere conatur, vincitur. Cumque vi reus Maij statis capitali sententia damnaretur, cōcessa est ei misericordia Imperatoris, & Rotomagum exilio præscriptus est.*

^(B) Armoynus lib. 5. cap. 11. Diago d. lib. 2. cap. 2. & 3. Platina scribens de de Eugenio II. sic: *Solus autem Bernardus Barcinonensis Comes terra, marique, vexatus in Imperatoris fide permansit. Cætera citatus Diago.*

^(C) Diago lib. 2. cap. 4.

^(D) Salazar, & Hilarius in locis supra allegatis in vita Alberti 14. Episcopi.

^(E) De ordine, & eius Episcopatu, Diago d. cap. 4. in medio. Hieronym. Pujades in Episcop. Palatij Episc. Barcin.

^(F) Diago loc. cit. ex quo tota colligitur historia. Pujades in præfato Episcop.

Guilelmus VII. 57. Barcin. Episcop.

ELICISSIMA omnibus Præsulibus fuit Colonia ^(A) Barcino, quæ penè sola, Pastorem nullum, aliqua secta infirmum ^(B) habuit, nec exulem; ^(C) imò purò de Petra, quæ erat Christus, intactos conservavit fidei Cristallos; ^(D)

quibus Guilelmus novum efformatus speculum, pulchriorem matris urbis exornavit vultu: Et omnibus, illum fidem, clarum, purum, & verum cernentibus, eminentiori loco, ait Barcino, ponendum: Sicque Palatio ductum, Episcopali pompa insignitum, ^(E) ditissima Ecclesiæ, & populi fuit supellex. Ibi Guilelmus Infulas coram speculo, Apostolicæ ^(F) genti inductus, ad opus Ministerij suscepti, manum, & sensum apponens, proprios, & peregrinos fideles, verbis, & exemplis instruxit, Ecclesiasticos ritus mitificè sublimavit; fidem Catholicam, Canonum, Conciliorumque observatione, sustinuit. Post hæc, Præfularibus exercitijs fervidiùs ardens, orationi insistens, omnium virtutum manipulis exuberans, adveniente mortis termino, sistenti Angelorum agmine, è vita discessit, & ad vitam subivit, die decima octava Aprilis, anno octingentesimo quinquagesimo. ^(G)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Barcinonem, totius Catholonix caput, fecit Augustus Cæsar Colonia, ut diximus in introduct. lit. A. Diago in hist. Comit. Barcin. lib. 1. cap. 5. Pujades in Chron. vni. Cath. lib. 3. cap. 92.
- (B) Iam diximus tractantes de Vgno 34. Episcopo, in quo solum Aliqui inopinarunt.
- (C) Numquam absque fide fuit Barcinonensis populus, hoc pacto Sarraceni intrarunt Barcinonem, ut cum Diago, Pujades, & alijs, iam diximus.
- (D) Numquam defuit in Barcinone fides, ut diximus suprâ in vita Alexandri 13. Episc.
- (E) Diago lib. 2. cap. 4. vbi etiam ordinem videbis. Pujades in Episcop. Palatij Episcop. Barc.
- (F) D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hisp. tom. 6. die 18. Novemb. lit. D. sic loquens de Barcinone: *Plusquam quingenti sanctæ Urbis viri, ad portum Urbis Carthagenensis, felici navigatione solventes, per totam regionem dispersi, mortem Christi, eiusque predicationem, denuntiant, &c.*
- (G) Diago, & Pujades citati lit. E.

Raymundus III. 58. Barcin. Episc.

OBILIS Don Raymundus, ^(A) hoc nomi-
ne tertius, charitate, & zelo pius, Barcino-
nensis fuit Episcopus, & totius Ecclesie or-
natus; qui adhuc infans de litteris loquens,
omniū studijs traditus, celebriores adipisci-
tur evigilans; cuius sanctam doctrinam, &
doctam sanctitudinem, æconomicaque
perfectionem contuentes Comes, & Clerus, Barcinonis Se-
dis Pastor elegitur, & Argos; ^(B) qui super humeros suos
onus imponens, Præsulis boni omnia instantius exequens;
qua præditus erat cœlesti facundia, civium suorum animos,
ad cultum sincerum Numinis, contemptum temporalium,
& æternorum desiderium, admodum inflammavit. Magna
deinceps fuit, in sacro Antistite cura, de reformandis moribus,
de consolidandis sui Catholici Gregis anfractibus, Sarraceno-
rum oppressione continuis, & eorū prælijs exundantibus; ^(C)
Nec in suos tantum arma charitatis, & correctionis indixit,
quod à Decalogi regulis devios irrecognovit; sed etiam adver-
sus alios, etiam alienigenas insurrexit: donec pretiosa in con-
spectu Domini fuit eius mors, & vita, die primo Maij, anno
octingentesimo sexagesimo quarto. ^(D)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Fr. Francisc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 2. cap. 6. in medio.
(B) Idem Diago. Istum etiam in suis Episcopis continuae Episcopum D.
Ioannes Tamayo Salazar tom. 6. die 18. Novembr. lit. D. Pujades in
Episcop. Palatii Episc. Barcin. lib. 1. antiquit. Sedis Barcin. in eius-
dem Archivio fol. 47. sic: *Sequenti vero tempore exercitus magnus Mos-
bitarum, qui biduo Civitatem Barchinonam obsedit, ipsam Ecclesiam viola-
vit, & Altare suffodit, & fregit, &c.*
(D) Diago lib. 2. cap. 6. in medio.

Gomarus 59. Barcinon. Episc.

GOMARVS genere nobilissimus, (A) bonis institutionibus educatus, cum doctrinae flores suxisset, tanquam Apis Ecclesiae, favum mellis adduxit; ubi sacros Ordines cupiens, divinis incendijs ardens, relictis iam vrbis, & orbis delitijs, consanguineorum spretis oblectamentis, voluit permanere tutissimus, nialens absque divitijs vivere ditissimus, donec (ad supremam patriam transmittenti Raymundo) providentia divinae pietatis, non impar defuncto Pastori, subrogatur Gomarus Pastor; (B) ut sic beatus beato, pius pio, bonus benigno, Sacerdotali ordine succederet; ex qua tam emerita electione, & consecratione, omnibus insuit gaudiū, cunctis aderat pax, nulli aberat foelicitas, in omnium corda florebat perfecta charitas, in omnium sensu pollebat iucunda tranquillitas; Et subito Dioecesium perlustrans, Ecclesias visitans, subditos ab bona opera trahens, Clerum, & suos ad virtutum amorem compescuit, & redigis; sicq; novis ardoribus salutis animarū flagrans, in omni exercitatione coelestis doctrinae coruscans, ad tantam piorum operum legendam messiem, ad Patrem, qui agricola est, cucurrit; die vigesima octava Martij, anno octingentesimo sexagesimo quinto. (C)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Fr. Francisc. Diago in histor. Comit. Barcinon. lib. 2. cap. 6. in corpore.
 (B) De ordine electione, & encomijs huius Praefulus. Fr. Diago. Ibid. Monachus Haubert in chron. anno 870. & ibi Com. Fr. Greg. de Argaiz. Hier. Pujades in Episcop. Palatii Episc. Barc. D. Martinus Carillo in annal. lib. 3. anno 870. cuius opinione contra Mauros acervimus mortuus fuit Gomarus pugnando.
 (C) Diago d. cap. 6. & Pujades in Episcop. praedicto.

Hugo de Cruilles 6o. Barcin. Episc.

VGO, cognomento de Cruilles, Comitante Barcinonem Vvifredo secundo, cuius cum vxore, Balduini filiâ, à Cæsareo Imperatorum sanguine, Barcinonis dimanarunt Comites. (A) Fuit dictus Cruilles, ex præclara progenie natus, (B) varias scientiarum glorias adeptus; quibus inclytam sanguinis nobilitatem eminentius illustravit, & novæ nobilitatis genere, totum Genus effulsi. Haic igitur Hugoni, post varia ingenij, & sanctitatis examina, Mitram, & galeam, armatum Gregem ducturo, populus accommodavit, & Clerus; quia, cum de novo vidit, Mauros in armis esse, arcemque Barcinonensem obsidionibus afflictam; Ipse cum suis Clericis, vrbis tuendæ negotium accepit; Cives, tot Maurum machinis territos, ad mortem appetendam prius, quam novum flagitium consciscerent, induxit; sicque digitos versatos calamo, occupans ense, valorem dictante natura, animum roborante fide, in ferreum telorum inbrem, primus se iniecit, & immensam inimicis Dei ruinam Dux seminavit; vbi egregiè dimicans, horribile fulmen quatiens, tam in vibrandis, quam venientibus fuit fortis sagittis. Tantum gustarunt Mauri, illo certante flagitium, quod fluvios, illis bibentibus siccos, cadaverum aggeribus, viderunt vndare cruentos. (D) Et copiosissimus esset Barcinonis triumphus, si Mauritanus arcus, scelerata sagitta, Præfularis Capitis, non aperiret corpus; ex quo, cum sanguine, vitam effudit pro vita, die decima octava Aprilis, anno octingentesimo septuagesimo. (E)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Fr. Francisc. Diago in histor. Comit. Barcinon. lib. 2. cap. 6. Zurita in annal. lib. 1. cap. 6.

(B) Diago d. cap. 6. D. Martinus Carrillo infra citandus.

(C) De ordine, & huius Præfulis gestis præclare Carrillo in chron. mundi lib. 3. anno 870. Diago citato cap. 6. in medio. Pujades in Episcopopol. Palsij Episcop. Barcin.

(D) Doct. Ioan. Anton. Garcia Canonic. Pœnitentiarius Sedis Barcin. in vita B. Oldegarij part. I. §. 2. Magister Ioan. Latinus, Granatenfis in suis Heroicis Carminibus, sic: *Vincere contendunt nostri, Turcæque resistunt, tunc fluctus fluvij morientum cede rubescunt.* Digo lib. 2. cap. 91. propè finem.

(E) Diago lib. 2. cap. 6. in medio.

Frondoinus 61. Barcin. Episcop.

FRONDOINVS ^(A) vir moribus, virtutibusque fuit, non absque sanctitate plæclarus; ob quam Ludovicus Pius, Augusta Episcopali Ecclesiæ dona concessit; cellas nempe S. Eulaliæ. Sancti Genesij, Sancti Martini, &c. Eidem, Carolus Calvus sanctissimo Præsuli decem libras argenti (copiosissimum quondam thesaurum) ad reædificandam Cathedralẽ Basilicam, Regia liberalitate manumisit. Tanti ergo Episcopatus exordijs, venerabilis Sigebodus Narbonensis Episcopus, ad nostram devenit urbem, ut aliquam Protomartyris ^(B) Barcinonis Eulaliæ exorans particulam, tantam, in erecto sua patria Delubro, veneraretur Reliquiam; quando duo socij Pastores, de tali exquirendo thesauro, devotissimum habuere studium; & precibus iam cœlis Amicis, Hymnum antiquum, tanquam præviam sequentes stellam, Mariam nunc dictam de Mari, consciere corpus retinere adorandum: ad cuius ædiculam (nunc Parochiale Hispaniæ, tam Clero, quam cultu, miraculum, ipsi Episcopi, sequenti Presbyterum, & Laicorum turba) venerẽ fidentes: sed tamen per triduum laborantes nihil coeperunt; Ex multis tum cecidit inventionis fiducia, absuit mœstus Narbonensis Præsul: Sed Beatissimus Frondoinus, cui soli Deus reservavit hoc factũ, noluit orationum, & inquisitionis quiesceret grumna. Tertijs transactis ieiunijs, & diebus, in nomine, dicit Domini laxemus rete, quod subito magno pisce respexit plenum: quia ad Marię rediens mare, sciens ex ipso exortam Venerem, baculo percutiens solum, sentijt adesse cœlum, cernitur odorifero Pantheone cadaver, quo omnes inexplicabili gaudio repleti, laudaverũt cõsona voce Deũ, qui

eos exaudivit, & fecit misericordiam cum eis; transtulerunt Proceres Clericorū Pheretrū vsq, ad Barcinonis portā, in qua patrati miraculi, sculpsit marmor Ægyptica Pyramis, quæ duratura voce, si digiti refert prodigium, Frondoini (omnium primi mobilis) ad vnguem enarrat affectum; Qui, generali flexis genibus præmissa oratione, accedens ad immobilem tumulum, levissimum subito portavit corpusculum, ad Cathedralē Sedem, ad Barcinonis Matricē; vt ibi semper staret in Cruce, quæ in sua morte pepēdit ex Cruce. (C) Scivit orbis, & Pontifex Barcinonis læticiam; Frondoini, tanti facti Ducis, cōficia Roma, Eum vtilissimum adunando Concilio considerans, vocavit ad Trecas Ioannes Octavus; vbi coram eo, de varijs vniversalis Ecclesiæ commodis disputans, novum suæ sanctitatis, & scientiæ dedit famæ volumen; Et Synodi soluto negotio, ad Ecclesiam reverts propriam, Gregem sibi commissum, præsentia sua, mira propensione expectata, recreavit, quem sanctissima morte subito afflixit, paulò post annum octingentesimum septuagesimum octavum. (D)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Illustris Doct. Franc. Tarafa Canonicus Sedis Barcin. in hist. Comit. & Episc. Barcin. anno 815. fol. 2. sic: Succesit Frondoinus vir moribus, virtutibusque, non absque sanctitate præclarus, cui Imperator Ludovicus Pius cognominatus, Ecclesiæ Barcinonensi dona dedit. Cellas Sanctæ Eulaliæ, & Sancti Genesij, cellamque Sancti Martini, in pago Gerundensi, cum terris, honoribus, & hortis illarum; domum Sancti Cucuphatis, quæ nondum cenobium erat, ac domum Sancti Felicis, in Agro Vallensi constituti, apud Castrum Ocellianum. Domum Sancti Martini, iuxta flumen de Argentona, cum decimis, primum, & Locum de Riells in latere Montis Signi collocatum, & Villas de Breda de Campins, & Sanctæ Mariæ de la Serra, Tertiam partem totius Toloniciam moneræ quæ ex alijs leudis, ex mercantijs, in Civitate Barcinonensi provenientibus. Confirmavit donationem domorum Adaulsi Præsulis ad Palatium Episcopale construendum, Agrumque, quem Recoindus à Ioanne Pontifice occupaverat, restituit. Præterea Carolus Calvus sanctissimo Frondoino Præsuli decem libras argenti ad recuperandam, restituendamque Ecclesiam suam.
- (B) Fr. Anton. Vinc. Domenech in vita Sanctæ Eulaliæ, Ribadiney. Card. Caesar Baron. in Martyrol. 12. Februarij. Salvat. Pons de vita, & miracul. Sanctæ Eulaliæ tract. 1. cap. 1 fol. 1. pag. 1.
- (C) Iussit Dacianus corpus Eulaliæ esse in Cruce, & positis custodibus com-

minans dixit pendeat in Cruce, cuius Magister, dixit, pendit ex Cruce, ad Quam, Illa: *Suscipe discipulam eius, qui pendit in te Magister meus Christus.* D. Ioannes Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 1. die 12. Februarij. (D) Colligitur totum ex Tarafa supra fol. 2. retrò. Fr. Diago lib. 2. cap. 6. cetera enarrata defendet verissima D. Ioannes Tamayo tom. 4. die 10. Iulij, lit. B. & tom. 5. die 23. Octob. lit. D. Philippus Ferrarius in general. Cath. Ss. fol. 415. Authenticum testimonium à Marco Mayol, illius scutuli Notario, conscriptum, & in Archivio Sedis Barcin. adhuc custodit. Fr. Ant. Vinc. Domenech in hist. Ss. Cath. lib. 1. fol. 16. citatus Diago lib. 2. cap. 8. 9. & 39. in princip. Tarafa supra citatus, P. Fr. Ioan. Marieta in hist. Ss. Hispan. lib. 4. cap. 2. fol. 86. Totum translationis successum, & seriem commendant antiquæ tabulæ, quas vidi, S. E. Barcinonensis. Florum Ss. Scriptores Hispaniæ. Morales lib. 15. cap. 20. Villegas. Gerardus Mercat. D. Martinus Carrillo in suis annal. anno 874. lit. C. Lectiones officij ipsius diei, vt in Quaterno Ss. Barc.

Bernardus III. 62. Barcin. Episc.

I fortè Fr. Ioannis Guarini ^(A) (prodigiosi Catholoniæ Anachoretæ) audivistis miraculum, tempore Vvifredi Comitis, & alterius Bernardi ^(B) Episcopi, sciendum est successisse, ^(C) cuius poenitentia, & virtute admiratus Comes, & Præsul, in eisdem, ex morte Christi ferratis, ^(D) & iam scissis scopulis, pro resurrecta puella, & alijs socialibus virginibus, Sancti Benedicti construxere coenobium; quando Saracenorum pullulante rabie, novos Barcinoni, & vicinis vrribus, emisit Africanus hostis langores; Qui segetes concremans, villulas diruens, resistentes occidens, immensum dedit in commodum, & maximum Catholicæ fidei periculum; Cuius sedulus condolens Pastor, præter sacrificij muros, præter orationum propugnacula, vendidit tunicam, vt eueret gladium, quo turbam contra Deum intentam percutiens, rapidum impetum detinuit, & Manrorum tot Lunas eclypsa-
vit; ^(E) quas quamvis Ille, & Vvifredus iam premuerat acies, novis Mauri viribus insurrexerunt, & ultimo conatu, victoriam suam cogitarunt; devastant prius Clericale latus, perforant Magistri corpus, Qui multo tingens Infulas cruore, & animam ponens pro fide, & amicis, subitò invenit eam, die vigesima prima Decembris, anno nongentesimo quarto. ^(F)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Petrus Anton. Beuter histor. Hispan. lib. 2. cap. 13. Fr. Anton. Ysopes in chron. Benedict. tom. 4. cent. 5. anno 888. cap. 3. fol. 306. Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 2. cap. 14. Fr. Anton. Vincet. Domenech in histor. Ss. Gothol. lib. 2. D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hisp. tom. 3. die 12. Iunij lit. B.
- (B) Fr. Diago loco citato. Tamayo Salazar tom. 6. die 18. Novemb. lit. D. Canonic. Tarafa in suo Episcop. Sed inter varios huius nominis Episcopos, solus Diago non confunditur: durum est enim antiquissima rectè scrutari vestigia.
- (C) Diago d. lib. 2. cap. 13. & 14. per totum. Marieta in histor. Ss. Hisp. lib. 6. cap. 4. D. Martinus Carrillo in annal. lib. 3. anno 895.
- (D) Fr. Angelus del Paz Ordinis Minorum, in Symbol. Apost. verbo *Crucifixus*.
- (E) Fr. Diago, Catrillo, Marieta, & alij citati sit. C. Ioan. in Apocalyp. cap. 12. vers. 1. *Luna sub pedibus eius.* Ambros. *Hoc est Mauros de victor. &c.*
- (F) De bello, morte, & tempore, certiore me fecit Fr. Diago lib. 2. cap. 14. propè finem. Baren. num. 1. 2. & 3. D. Martinus Carrillo in annal. mundi lib. 3. cap. 904.

Theodoricus II. 63. Barcin. Episcop.

DVM placidum Bernardus somnum, habuit Theodoricus custodiam, (A) cuius fidem, constantiam, & virtutes agnoscens populus, protinus illum Ecclesiæ suæ destinavit Antistitem; Qui mox, in Dominico agro, virtutibus, eloquijs, exemplis, & scriptis ubique, & continuo laborans, propriæ Diocesis prædia excolens, verbum Dei continuo feminans, insignia in Ecclesiæ horrea frumenti grana perduxit; Nec solum verbis, sed operibus, & perpetuis ædificijs, valuit perfectissimus Hic homo cōsummare. Ecclesiā de Olerdola, sub invocatione Sancti Archangeli Michaëlis, vnā cum Comite Sunyerio, à primis fundamentis erexit, (B) muneribus dotavit, feudis, & divitijs munivit. Fuit ipsius tempore, illud celebre Narbonense Concilium, in Basilica Sancti Iuliani Martyris, vt cum illo, Ecclesiastica reformarentur incommoda, & Christicolis

per

per Canonum efficaciam, & virtutem, ad pericula sustinenda roboraretur spiritus; Convenit autem in vnum, Sanctorum Præfulum coadunata voluntas, & ibidem Episcopalis est congregata concessio; Qui omnes, finito Concilio, maximum Theodorico detulerunt honorem; ^(C) & propter ipsius celebre, in operationibus testimonium, & propter illustre in virtutibus nomen, insignem in populos charitatem, & innumeras in prudentia, & scientiarum cognitione, lucubrationes. Sicque expletis Concilij Canonibus, & in publicum redactis, redijt ad urbem expectatus Præful; ibi divinum repetens laborem, linquens huius vitæ hospitium, intrat in domum, ubi mansiones multæ sunt; anno nongentesimo quadragesimo. ^(D)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Post Bernardum, venit in Solium Theodoricus; ut clare videtur ex Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 2. cap. 16. cum cap. 17. eiusdem libri. Qui iam Barcinonensis moderator erat, die 4. Decembris anni 926. Fr. Diago d. cap. 16. in medio, Hieron. Pujades in Episcopop. Palatij Episc. Barcin.
(B) Canonic. Franc. Tarafa in histor. Comit. & Episcop. Barcin. fol. 4 & 5. & Diago d. cap. 16. in medio.
(C) Fr. Diago lib. 2. cap. 17.
(D) Huic anno adhzret d. Diago citato cap. 17. in principio.

Vvilara 64. Barcin. Episcop.

Vivis Theodorico sublato, ad Barcinonis Sedē, & populi suffragijs, & divine dispositionis impulsibus, venit Vvilara, ^(A) nobili parentum ^(B) lacte nutritus, liberalibus studijs edoctus, & omnibus Sacerdotij decoribus ornatus. Celeberrimā igitur Ecclesiā tāta puritate, integritate, modestia, pietate, & patientia per multos rexit annos; tanta quoque pauperū curā, tanta mandatorum divinorū observatione, ut etiam magnificos, & præstantes Episcopos, vnus omnium virtutum gratia, anteciret Episcopus. Qui non solum in orationibus fervidus, sed etiam armis, & intrepiditate fuit prodigiosus; Granatensem Turrim in Olerdolæ Terminis, à Mauris captam, recuperavit triumphans, & Bar-

cinonis Ecclesie legavit moriens. (C) Sancti Petri puellarum cœnobium, quod Barcinonis Comes, magnifica Machina construxit, (D) ut nobiles Civitatis gemmas, claustrali in arca, concluderet; consecravat hic Pastor; cuius Pontificalibus cœremonijs, sistentes Comes Sunyerius, vxor eius Richilda, Borrellius, & S. Armengaudus, catervata gente duplicantes pompam, liberalibus muneribus fœminas citarunt Cœnobitas, & nobilissimas Illas honorantur Monachas. Nec tam pijs cessavit Vvilara operibus; imò de novo cogitans, non tam ad honorem, quam ad onus à Deo fuisse vocatum, novam Pastoris curâ habere cœpit, & vigilâtori adhuc custodia Gregem gubernavit. Siquidem pauperum, egenorumq; miseriam, pupillarum, viduarumque inopiam, proprijs bonis locupletare instituit, & omnibus, omni munimine, iuvare curavit. Quibus continuis elemosynis, Ipse iâ pauper & spirito, in Christo tamen dives, virtutibus, ac diebus plenus, aninam superis sociandam, emisit; anno nongentesimo quadragesimo tertio. (E)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Post Theodoricum, credo venisse Vvilara, nam quamvis Fr. Franc. Diago in hist. Comit. Barcin. lib. 2. cap. 17. nominat Gondomarum, repetit quem iam diximus Gomarum; quia intabula vbi solum rectam lineam ducit Episcoporum, non talis est Gondomarus; sicque ipso etiam (ut cred.) Amico, Barcinonis fuit Præsul Vvilara, sic lib. 1. de antiquit. Sedis Barcin. fol. 115. Fr. Diago lib. 2. cap. 17. & cap. 27. in corpore.

(B) Si quis hoc fortè dubicaret, consulat Diago d. cap. 17.

(C) Fr. Diago hist. Comit. Barc. lib. 2. cap. 17.

(D) Diago d. loco, cuius solum aut à, totum transscrevi pelagus. Iterum Diago lib. 2. cap. 24.

(E) Hunc credimus annum, ex citato Diago d. lib. 2. cap. 27.

Berengarius III. 65. Barcin. Episc.

OGITAT Barcino, utrum semper roantes cœli, iustum ex nubibus pluent Pastorem; sed aut ipsius precibus, aut fœliciori fortuna, semper perfectum elegit Pontificem, (A) maximum hodie nominans Berengariū. (B) Qui dū fuit Barcinone puerulus, disciplinarum studio traditus, humanarum,

lacrar

sacrarumque litterarum eruditus, varia virtutum ornamenta iam cumulavit adultus; quibus Cathedralis Ecclesiæ electus Canonicus, ordinibus Ecclesiasticis gradatim susceptis, ad apicem Sacerdotalem tandem est permotus; ubi ex pluribus pietatis, & doctrinæ actibus, Præsularem generavit Habitum, ^(C) qua in Purpura induenda, quo in munere obeundo, ita se gessit; ut omnia sui officij exercitia, laudabiliter adimplens, charitatis, humilitatis, castitatis, & cæterorum Episcopaliū virtutum, suæ Ecclesiæ, & populo non parca quotidie specimina exhibuerit. Et semper centum oculis Pastoralis Argos exvigilans, celebris Ecclesiæ positus custodia, solum Dei, & annorum modulamine, obdormivit, die tertia Maij, anno nongentesimo sexagesimo quarto. ^(D)

HISTORICA ALLEGATIO.

- (A) Copiosa certè Patriæ felicitas, Patres omnes semper habere perfectissimos, & antiquiorem fidem semper conservare intactam. Vide quæ de Alexandro, & Vgno 14. & 34. respectivè Episcopis, diximus.
 (B) Continuat Episcopalem ordinem immediatus Berægarius, ut Fr. Franc. Diago in hist. Comit. Barcin. lib. 2. cap. 18.
 (C) Fr. Diago. d. cap. 18. Hieron. Pujades in Episcop. Palatij Episc. Barcin. D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrolog. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novembr. lit. D.
 (D) Diago, allegato cap. 18.

Petrus I. 66. Barcin. Episcop.

SUPER Petrum, & Petram ædificavit Deus, & Barcino Ecclesiam, qui nobilis quamvis natus gemma, traditus artifice, fuit ad suæ patriæ fundamenta, expolita Margarita, in qua præter naturæ valorem mille celavit schola nitores, & cū omniū esset cordis Magnes, magna sua virtute, Baculū Barcinonis iacentē, nova admiratione, secū attrahit. ^(A) Cuius vix tanti Regiminis conscenderat Locum, cum varios Ecclesiæ fluctus componere, & veræ salutis portū pertingere, summa diligentia, ac sedula pietate cupiv. & laboravit. O felix Barcino, quæ Dominum, & Palinurum talē, ac tan-

tum habere meruisti! Qui sanctitate, & litteris emicans, & semper pro fide laborans, præclarum excellentissimi Pontificis præbuit testimonium; cuius conscius virtutis Pontifex Ioannes XIII. ^(B) Ipsi, iustissimæ petitionis Comitis Barcin. Bullam commisit, in qua Tarraconensem dominatam Mauris Ecclesiam, concessit vñiri Vicensí. Et plus vltra Petrus: quando cum Abbate Landerico, immensas divitias, & suspensos ex bello thesauros, anno 977. adducunt Ecclesiæ; Suo Episcopali Templo, & eius Capitulo varias, præcipuè Martyrum Iusti, & Pastoris ^(C) adiudicavit Ecclesias, quas semper Pastor iste bonus visitans servidus, novos colligens virtutum cumulos, ærumnosam vitam consumpsit, & in æterna pace requievit, anno nongentesimo septuagesimo octavo. ^(D)

HISTORICA ALLEGATIO.

^(A) Fuit Petrus I. electus Episcopus post Berengarium III. Ita pro nobis scripsit Fr. Franc. Diago in hist. Comit. Barcin. lib. 2. cap. 19. & Qui gubernante Comite Borrellio, fuit Barcinonis Antistes; ut constat ex instrumento, illa ætate cõfecto, in & Cathedralis Archivio recondito. Constat etiam in lib. 4. antiquit. Sedis Barcin. fol. 18. Diago d. lib. 2. cap. 29. D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrolog. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novembr. lit. D. Hieronym. Pujades in Episcopop. Palatij Episc. Barcin.

^(B) Latissimè probat omnia Fr. Franc. Diago lib. 2. cap. 19. vbi etiam videbitis Bullam.

^(C) Diago d. cap. 19. Ad hoc notas, in Archivio Ss. Iusti, & Pastoris videbitis varias.

^(D) Fr. Franc. Diago lib. 2. cap. 10. in medio, ex quo dictus colligitur annus.

Vivas 67. Barcinon. Episcop.

IVAS, Pontificatum Barcinonensem anno Christi Salvatoris 981. incepit, ^(A) cuius honos infelicitatum tempore, solū fuit onus. Nam iterum irruentibus Sarracenis in agros Barcinonenses, luxit magnanima Civitas, iterum ancilla Maurorum, die vigesima Iunij anno 986. ^(B) Sed atdens Pastor, & Comes suum liberare populum captivum, Ambo recuperarunt thesaurum, ^(C) & Africorum bellis,

duraturum finem imposuere victores. (D) Respirant paululum afflicti Cives, vitā curat fidelibus, fidelis Vivas, cogitat templa recuperare diruta. (E) Sancti Michaëlis de Ordeola, à Theodorico constructum, repetito labore, & dotatione, refecit ædificium. Sancti Petri puellarum Monasterium, bellatricium contra Arabes propugnaculum, cultibus, & opibus recuperavit evulsū. Cathedralē, tantā ruinā gementē, & alias à sacrificijs, & venerationibus, solitarias Capellas, visitando adiuvit, & pretiosis lapidibus reædificavit. Et semper ad maiora vocatus, paratur duorum Apostolorum visitare sepulchra, Romam peregrinaturus condidit testamentum, in quo hereditatem exculam, voluntatem divinam, legata pijsima, testibus tot libris, admireret opportunè Lector; sed Ipsi tanta cupienti præclara, sufficiens divina gratia, voluit Petrum & Paulum visitaret in cælo, anno nongentesimo nonagesimo texto. (F)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Deo. Franc. Tarafa Canonic. Sedis Barcin. in manuscripta hist. Comit. & Episc. Barcin. fol. 5. retro, recondita in Archivio eiusdem Capituli, vbi bella, & Maurorum victorias longius enarrat. Fr. Franc. Diago in hist. Comit. Barcin. lib. 2. cap. 21. 22. 23. lib. 2. antiquit. Sedis Barcin. fol. 17. vbi sic: Anno Domini 986. imperante Lothario, 31. anno, die Kalendarum Iulij, feria quarta, à Sarracenis obfessa est Barcino, & permittente Deo, propter peccata nostra capta est ab eis, in eodem mense, secundo Nonas, & ibidem mortui, vel capti sunt omnes habitantes in eadem Civitate. & c. D. Martinus Carrillo lib. 4. cent. 1. Anno 1006. Monachus Benedictinus in annal. Papini Caroli Magni, & Ludovici Pij; vbi loquens de successibus Barcinonis ita dicit: Alacran e rerum eventu, nunc Francorum, nunc Sarracenorum diutius subiciebantur. Monachus Haubertus in chron. anno 717. Magni desolaverunt Civitates Catholonia, præsertim Bartonem, & occiderunt omnes Cives eiusdem Civitatis, & comburaverunt multa Sanctorum æssa. Vnigines Benedictinas, quæ erant in Monasterijs circa Civitatem submergerunt sub terram, in quibus locis voces campanarum, & earum Monialium per quadraginta annos audite fuerunt. & ibi Fr. Gregor. de Argaiç. Quæ ad nesciū Episc. com, um, & ordinem pertinent, contule eiusdem citatos Authores, & D. Ioann. m. Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hisp. tom. 6. die 18. Novemb. Hic. onym. Pujades in Episcop. Palatij Episc. Barcin.

(B) Videantur dicta lit. A. antecedenti.

(C) Tar. fa loco citato. Hieron. Paul. in sua hist. sic: Comes bis à Sarracenis captam Bartonem recuperavit. Fr. Diago lib. 2. cap. 23. per totum, & cap. 26.

(D) D. Martin. Carrillo lib. 3. cent. 10. anno 993. Fr. Franc. Tarafa anno 991. sic: *Sarraceni à tota Provincia Barchinonensi, breui tempore, eiecit. ibique reliquo tempore vite sue tranquillissime, dixit, & finem Maurorum bellis imposuit. &c.*

(E) Cum Diazo lib. 2. cap. 24. & Tarafa citato, odoriferum compones fasciculum.

(F) Malui credere Canonic. Tarafa, qui Vives, vel Vivani, tanquam domesticus resti s. certiorat, hoc anno, mortem.

Aetius III. 68. Barcin. Episcop.

ENIT corā nobis etiā tertius Aetius, Qui prius in alia Dicecesi Præful venit ad nostram iam probatus Pastor, ^(A) Vir in omni vita privata, Religione, & Ecclesiastica moderatione, mirabilis, & sine macula inventus; Huius Præfulis semper comes, Barcinonis Comes Raymondus Borrellius, tam in re militari fuit strenuus, ^(B) quod in ulteriorem Hispaniam, contra Cordubenses Mauros vocatus, Aetij, & aliorum Episcoporum opibus iens intrepidus, rediit in Gotholoniā magnanimus. Et postea tanta fide, integritate, & largitate hic Aetius est habitus; ut Cathedrali Ecclesiæ, de patrimonio suo, Basilicam Sanctæ Mariæ de Mari fuit largitus: tot violata Tempia, novo cultu, & consecratione dedit venerata; diversa auti pondera pro Cathedralis operibus indidit: Ecclesiās S. Saturnini, S. Ioannis, cum decimis, & primitiis, miserrimis tunc Canonicis erogavit; Ipsis Presbyteris, in extructis claustris, quotidiano Refectorio, per suum etiā Decanū, Mensam fundavit vnitis. Sicq; Ecclesiæ rebus, tali manu dispositis; Arsit in Mauros mortem seminare, aut vitam, nudavit gladium vtraq; parte acutum: vbi alios convertens dictis, alios obruncans factis, fuit Cordubæ telorū pluvia circumfusis, ^(C) & per varias sanguis, & anima exiēs fenestras, visione lætatur beatifica, anno millesimo decimo. ^(D)

HISTORICA ALLEGATIO.

^(A) Dicit Tarafa sæpe citatus num. 16. alterius Dicecesis fuisse Præfulem,

priusquam Barcinonensem. Fr. Franc. Diago in hist. Comit. Barcin. lib. 2. cap. 27. qui etiam comprobant ordinē. cū D. Ioanne Tamayo Salazar in Martyrol. Ss. Hispan. tom. 6. die 18. Novemb. lit. D.

(B) Fœcundius pro dictis in Textu invenies Fr. Diago d. lib. 2. cap. 27. 28. 29. Tarasam in hist. Comit. & Episc. Barcin. fol. 6. & 7. nō. 6. D. Martin. Carrillo in annal. lib. 3. anno 993. & 994. Luc. Mar. Sicul. lib. 9. Morales cap. 6. Bleda cap. 23.

(C) D. Martin. Carrillo lib. 4. cent. 11. anno 1006. Rodericus lib. 6. cap. 19. Zurita in dicto anno 1010.

(D) Fr. Diago vbi sup. lib. 2. cap. 33. Hieronym. Pajades in Episcop. Palatii Barcin. Episc.

Deodatus II. 69. Barcin. Episc.

DEODATVS ex Bonucio, & Senegonda parentibus nobilibus oriundus, (A) præclarioribus lucibus admirandus, quinque illustrissimos indole, & doctrina fulgentes fratres, virtute germanos, accepit. Sed tamen Deodatus alijs splendidior, cæteris eminentior, per totam urbem rutilans sidus decurrens, coruscantibus virtutum, litterarumque splendoribus, cœpit habere Archidiaconatum. (B) Hinc tanti Presbyteri fama, tantus fuit luminis splendor, quod supra virtutis montem positus, non potuit tanta Civitas abscondi; Imò fuit Barcinonis luminare magnum electus, (C) & suorum decessorum præclaras actiones, pia æmulatione sectatus; Quorum instar si sanctitate emimuit, doctrina, & charitate magis coruscavit, Capitularis, quam obtinuit dignitatis memor; cum Barcinonensi Comite, & alijs coniunctis Episcopis, de augendo doctissimo cœtu, de restaurando Capitulo (D) doctissimum dedit colloquium: & donis confirmans sermonem, Ecclesiam Sancti Adriani Martyris, cū pertinentijs, & proveniuntibus legavit. Sanctam Mariam de Egara, pro ipsius Cathedralis solidandis ruinis, liberalissimum obtulit solamen. (E) S. Cucuphatis Martyris, cuius devotus Guislabertus condiderat Delubrum, Ipse iucundissimo pectore perunxit, (F) & vñ cum suæ Sedis Presbyteris die 27. Aprilis, anno 1024. nova liberalitate, ditavit. (G) Postea quibuldam congregatis

Præ-

Præsulibus, fuit Civitate Vicensi anno 1027. omnium concilio, Concilium: ^(H) Vbi habitantes Fratres in vnum, conlo. no corde votarunt, vno ore dixerunt; quod nullus res Dei, vel Ecclesiæ usurpare quivisset; quia tantorum congressuum turbinibus, omnes penè templorum divitias, appropriaverant Laici: ^(I) Et si aliquid defraudarunt, reddant (responderunt) quadruplum. Tandem tandem annosus noster Præsul cessavit, virtutem in infirmitate perfecit, cuius spiritus tor laboribus confectus, fuit ad præmium, suo Deo-datus, anno millesimo vigesimo octavo. ^(K)

HISTORICA ALLEGATIO.

(A) Fr. Franc. Diago histor. Comit. Barcin. lib. 2. cap. 29. in principio.

(B) Diago ibid.

(C) Iulstis Canonie. Franc. Tarafa in manuscripta histor. Comit. & Episc. Barcin. num. 17. fol. 7. & 8. Fr. Franc. Diago in histor. Comit. Barcin. lib. 2. cap. 29. lib. 1. antiquit. Sedis Barcin. fol. 151 lib. 4. fol. 110. & 159. Iterum Diago d. lib. 2. cap. 31. propè finē, cap. 32. in fine, & cap. 33. in principio, & cap. 77. in fine. D. Ioannes Tamayo Salazar in Martyrolog. Ss. Hisp. tom. 6. die 18. Novemb. lit. D. Hieron. Pujades in Episcop. Palatij Episcop. Barcinon. vbi dicit Deodatum II. anno 1021. fuisse electum.

(D) Tarafa loco citato fol. 7. Diago lib. 2. cap. 29. lib. 1. antiquit. Sedis Barcin. fol. 7.

(E) Diago citatus lit. C. Tarafa d. fol. 7.

(F) Tarafa citato num. 77. propè finē. Diago lib. 2. cap. 32.

(G) Tarafa, & Fr. Diago locis citatis lit. F.

(H) Fr. Diago vbi sup. sup. lib. 2. cap. 32. Canonie. Tarafa num. 17. fol. 8.

(I) Diago, & Tarafa locis proxime lit. H. allegatis.

(K) Fr. Franc. Diago lib. 2. cap. 33. in principio. Hieron. Pujades in Episcop. pol. toties repetere.

Guadallus Damnucius 70. Barcin. Episcopus.

VADALLVS ^(A) ex nobiliori Civitatis familia progenitus, felici Doctorum fama renatus, primævam litteraturam puer imbibens, fuit Theologicâ doctrinâ iam in adolescentia decorus; quando mundi cupiens immundi exilium, fecit virtutis prodigiosum